

Sadržaj

I. *Zakonodavni akti*

UREDBE

- ★ Uredba (EU) 2017/2394 Europskog parlamenta i Vijeća od 12. prosinca 2017. o suradnji između nacionalnih tijela odgovornih za izvršavanje propisa o zaštiti potrošača i o stavljanju izvan snage Uredbe (EZ) br. 2006/2004 ⁽¹⁾ 1
- ★ Uredba (EU) 2017/2395 Europskog parlamenta i Vijeća od 12. prosinca 2017. o izmjeni Uredbe (EU) br. 575/2013 u pogledu prijelaznih uređenja za ublažavanje učinka uvođenja MSFI-ja 9 na regulatorni kapital te za tretman velikih izloženosti u slučaju određenih izloženosti javnog sektora koje su nominirane u domaćoj valuti bilo koje države članice ⁽¹⁾ 27
- ★ Uredba (EU) 2017/2396 Europskog parlamenta i Vijeća od 13. prosinca 2017. o izmjeni uredaba (EU) br. 1316/2013 i (EU) 2015/1017 u pogledu produljenja trajanja Europskog fonda za strateška ulaganja i uvođenja tehničkih poboljšanja za taj fond i Europski savjetodavni centar za ulaganja 34

DIREKTIVE

- ★ Direktiva (EU) 2017/2397 Europskog parlamenta i Vijeća od 12. prosinca 2017. o priznavanju stručnih kvalifikacija u unutarnjoj plovidbi i stavljanju izvan snage direktiva Vijeća 91/672/EEZ i 96/50/EZ ⁽¹⁾ 53

⁽¹⁾ Tekst značajan za EGP.

- ★ Direktiva (EU) 2017/2398 Europskog parlamenta i Vijeća od 12. prosinca 2017. o izmjeni Direktive 2004/37/EZ o zaštiti radnika od rizika zbog izloženosti karcinogenim ili mutagenim tvarima na radu ⁽¹⁾ 87

- ★ Direktiva (EU) 2017/2399 Europskog parlamenta i Vijeća od 12. prosinca 2017. o izmjeni Direktive 2014/59/EU u pogledu rangiranja neosiguranih dužničkih instrumenata u insolventnoj hijerarhiji 96

(¹) Tekst značajan za EGP.

I.

(Zakonodavni akti)

UREDBE

UREDBA (EU) 2017/2394 EUROPSKOG PARLAMENTA I VIJEĆA

od 12. prosinca 2017.

o suradnji između nacionalnih tijela odgovornih za izvršavanje propisâ o zaštiti potrošača i o stavljanju izvan snage Uredbe (EZ) br. 2006/2004

(Tekst značajan za EGP)

EUROPSKI PARLAMENT I VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,

uzimajući u obzir Ugovor o funkcioniranju Europske unije, a posebno njegov članak 114.,

uzimajući u obzir prijedlog Europske komisije,

nakon prosljeđivanja nacрта zakonodavnog akta nacionalnim parlamentima,

uzimajući u obzir mišljenje Europskoga gospodarskog i socijalnog odbora ⁽¹⁾,

u skladu s redovnim zakonodavnim postupkom ⁽²⁾,

budući da:

- (1) Uredbom (EZ) br. 2006/2004 Europskog parlamenta i Vijeća ⁽³⁾ predviđaju se usklađena pravila i postupci za olakšavanje suradnje između nacionalnih tijela koja su odgovorna za izvršavanje prekograničnih propisa o zaštiti potrošača. Člankom 21.a Uredbe (EZ) br. 2006/2004 predviđa se preispitivanje djelotvornosti te uredbe i njezinih operativnih mehanizama. Nakon takvog preispitivanja Komisija je zaključila da Uredba (EZ) br. 2006/2004 nije dostatna za djelotvorno suočavanje s izazovima izvršavanja na jedinstvenom tržištu, uključujući izazove jedinstvenog digitalnog tržišta.
- (2) U Komunikaciji Komisije od 6. svibnja 2015. pod naslovom „Strategija jedinstvenog digitalnog tržišta za Europu” kao jedan od prioriteta te strategije utvrđena je potreba za jačanjem povjerenja potrošača s pomoću bržeg, agilnijeg i dosljednijeg izvršavanja pravila za potrošače. U Komunikaciji Komisije od 28. listopada 2015. pod naslovom „Poboljšanje jedinstvenog tržišta: više prilika za ljude i poduzeća” ponovno je istaknuto da bi izvršavanje zakonodavstva Unije u području zaštite potrošača trebalo dodatno ojačati reformom Uredbe (EZ) br. 2006/2004.
- (3) Zbog nedjelotvornog izvršavanja u slučajevima prekograničnih povreda, uključujući povrede u digitalnom okruženju, trgovcima je omogućeno da premještanjem unutar Unije izbjegnu izvršavanje. To također dovodi do narušavanja tržišnog natjecanja u odnosu na trgovce koji poštuju zakone i posluju na domaćem tržištu ili prekogranično, bilo na internetu ili izvan njega, te se time izravno šteti potrošačima i potkopava povjerenje potrošača u prekogranične transakcije i unutarnje tržište. Stoga je za otkrivanje i istragu povreda obuhvaćenih ovom Uredbom te za davanje naloga za njihov prestanak ili za njihovu zabranu potrebna povećana razina usklađenosti koja uključuje djelotvornu i učinkovitu suradnju u izvršavanju među nadležnim javnim tijelima za izvršavanje.

⁽¹⁾ SL C 34, 2.2.2017., str. 100.

⁽²⁾ Stajalište Europskog parlamenta od 14. studenoga 2017. (još nije objavljeno u Službenom listu) i odluka Vijeća od 30. studenoga 2017.

⁽³⁾ Uredba (EZ) br. 2006/2004 Europskog parlamenta i Vijeća od 27. listopada 2004. o suradnji između nacionalnih tijela odgovornih za provedbu zakona o zaštiti potrošača (Uredba o suradnji u zaštiti potrošača) (SL L 364, 9.12.2004., str. 1.).

- (4) Uredbom (EZ) br. 2006/2004 uspostavljena je diljem Unije mreža nadležnih javnih tijela za izvršavanje. Potrebna je djelotvorna koordinacija među različitim nadležnim tijelima koja sudjeluju u toj mreži kao i djelotvorna koordinacija među ostalim javnim tijelima na razini država članica. Koordinacijsku ulogu jedinstvenog ureda za vezu trebalo bi u svakoj državi članici povjeriti javnom tijelu. To tijelo trebalo bi imati dovoljne ovlasti i potrebna sredstva za preuzimanje te ključne uloge. Svaku državu članicu potiče se da, na temelju ove Uredbe, jedno od nadležnih tijela imenuje jedinstvenim uredom za vezu.
- (5) Potrošače bi trebalo zaštititi i od povreda obuhvaćenih ovom Uredbom koje su već prestale, ali čiji se štetni učinci mogu nastaviti. Nadležna tijela trebala bi imati potrebne minimalne ovlasti za istragu takvih povreda i davanje naloga za prestanak takvih povreda ili njihovu zabranu u budućnosti kako bi se spriječilo njihovo ponavljanje i time osigurala visoka razina zaštite potrošača.
- (6) Nadležna tijela trebala bi imati minimalni skup ovlasti za istragu i izvršavanje kako bi primjenjivala ovu Uredbu, brže i učinkovitije međusobno surađivala i odvrćala trgovce od počinjenja povreda obuhvaćenih ovom Uredbom. Te bi ovlasti trebale biti dostatne za učinkovito rješavanje izazova izvršavanja u okviru e-trgovine i digitalnog okruženja i za sprečavanje trgovaca koji nisu usklađeni s propisima u iskorištavanju praznina u sustavu izvršavanja premještanjem u države članice čija nadležna tijela nisu opremljena za rješavanje nezakonitih praksi. Te bi ovlasti državama članicama trebale omogućiti osiguravanje valjane razmjene potrebnih informacija i dokaza među nadležnim tijelima radi ostvarivanja jednake razine djelotvornog izvršavanja u svim državama članicama.
- (7) Svaka država članica trebala bi osigurati da sva nadležna tijela pod njezinom jurisdikcijom imaju sve minimalne ovlasti koje su potrebne kako bi se osigurala pravilna primjena ove Uredbe. Međutim, države članice trebale bi moći odlučiti da neće dodijeliti sve ovlasti svakom nadležnom tijelu, pod uvjetom da se svaka od tih ovlasti u vezi s bilo kojom povredom obuhvaćenom ovom Uredbom može izvršavati djelotvorno i prema potrebi. Države članice trebale bi također moći odlučiti, u skladu s odredbama ove Uredbe, da prenesu određene zadaće imenovanim tijelima ili da nadležnim tijelima dodijele ovlast za savjetovanje s organizacijama potrošača, udruženjima trgovaca, imenovanim tijelima ili drugim dotičnim osobama u pogledu djelotvornosti obveza koje je predložio trgovac radi prestanka povrede obuhvaćene ovom Uredbom. Međutim, države članice ne bi trebale biti obvezne uključiti imenovana tijela u primjenu ove Uredbe ili predvidjeti savjetovanja s organizacijama potrošača, udruženjima trgovaca, imenovanim tijelima ili drugim dotičnim osobama u pogledu djelotvornosti predloženih obveza radi prestanka povrede obuhvaćene ovom Uredbom.
- (8) Nadležna tijela trebala bi biti u stanju pokretati istrage ili postupke na vlastitu inicijativu ako za povrede obuhvaćene ovom Uredbom saznaju na neki drugi način osim putem prigovora potrošača.
- (9) Nadležna tijela trebala bi imati pristup svim relevantnim dokumentima, podacima i informacijama povezanim s predmetom istrage ili usklađenih istraga potrošačkog tržišta (*sweeps*) kako bi utvrdila je li došlo do povrede propisa Unije kojima se štite interesi potrošača ili dolazi li do takve povrede, a posebno kako bi identificirala odgovornog trgovca, bez obzira na to tko je u posjedu dokumenata, podataka ili informacija o kojima je riječ i neovisno o njihovom obliku ili formatu, mediju na kojem su pohranjeni ili mjestu na kojemu su pohranjeni. Nadležna tijela trebala bi moći izravno zahtijevati da treće strane u digitalnom vrijednosnom lancu dostave sve relevantne dokaze, podatke i informacije u skladu s Direktivom 2000/31/EZ Europskog parlamenta i Vijeća ⁽¹⁾, i u skladu sa zakonodavstvom o zaštiti osobnih podataka.
- (10) Nadležna tijela trebala bi stoga moći zatražiti sve relevantne informacije od svih javnih tijela, tijela ili agencija u svojim državama članicama ili od svih fizičkih osoba ili pravnih osoba, među ostalim od, primjerice, pružatelja platnih usluga, pružatelja internetskih usluga, telekomunikacijskih operatera, registara za domene i voditelja registara za domene te pružatelja usluga smještaja na poslužitelju kako bi se utvrdilo je li došlo do povrede obuhvaćene ovom Uredbom ili dolazi li do takve povrede.
- (11) Nadležna tijela trebala bi moći provoditi potrebne inspekcije na licu mjesta te bi trebala imati ovlasti za ulazak u sve prostorije, na sva zemljišta ili u sva prijevozna sredstva, koje trgovac obuhvaćen inspekcijom upotrebljava u svrhe povezane sa svojom trgovačkom, poslovnom, obrtničkom ili profesionalnom djelatnošću.

⁽¹⁾ Direktiva 2000/31/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 8. lipnja 2000. o određenim pravnim aspektima usluga informacijskog društva na unutarnjem tržištu, posebno elektroničke trgovine („Direktiva o elektroničkoj trgovini“) (SL L 178, 17.7.2000., str. 1.).

- (12) Nadležna tijela trebala bi moći od bilo kojeg predstavnika ili člana osoblja trgovca obuhvaćenog inspekcijom zatražiti da iznese objašnjenja o činjenicama, informacijama, podacima ili dokumentima koji se odnose na predmet inspekcije te bi trebala moći zabilježiti odgovore tog predstavnika ili člana osoblja.
- (13) Nadležna tijela trebala bi moći provjeriti usklađenost s propisima Unije kojima se štite interesi potrošača i pribaviti dokaze o povredama obuhvaćenima ovom Uredbom, među ostalim o povredama do kojih dođe tijekom ili nakon kupnje robe ili usluga. Nadležna tijela trebala bi stoga imati ovlast za kupnju robe ili usluga u okviru probnih kupnji, ako je to potrebno, pod tajnim identitetom, kako bi otkrila povrede obuhvaćene ovom Uredbom, poput odbijanja provedbe prava potrošača na odustajanje u slučaju ugovora na daljinu, te za pribavljanje dokaza. Ta bi ovlast trebala uključivati i ovlast pregledavanja, promatranja, proučavanja, rastavljanja ili testiranja proizvoda ili usluge koje je nadležno tijelo kupilo u te svrhe. Ovlast za kupnju robe ili usluga u okviru probnih kupnji mogla bi uključivati ovlast nadležnih tijela za osiguravanje povrata bilo kakvog izvršenog plaćanja, ako takav povrat ne bi bio nerazmjernan te bi i inače bio u skladu s pravom Unije i nacionalnim pravom.
- (14) Nadležna tijela trebala bi, osobito u digitalnom okruženju, moći brzo i djelotvorno zaustaviti povrede obuhvaćene ovom Uredbom, a osobito kada trgovac koji prodaje robu ili usluge skriva svoj identitet ili se premješta unutar Unije ili u treću zemlju kako bi izbjegao izvršavanje. U slučajevima kada postoji rizik od ozbiljne štete kolektivnim interesima potrošača, nadležna tijela trebala bi moći donijeti privremene mjere u skladu s nacionalnim pravom, uključujući uklanjanje sadržaja s internetskog sučelja ili izdavanje naloga da se potrošačima prilikom pristupanja internetskom sučelju jasno prikaže upozorenje. Privremenim mjerama ne bi trebalo prelaziti ono što je potrebno za ostvarivanje njihova cilja. Osim toga, nadležna tijela trebala bi imati ovlast za izdavanje naloga da se potrošačima prilikom pristupanja internetskom sučelju jasno prikaže upozorenje ili za izdavanje naloga da se ukloni ili izmijeni digitalni sadržaj ako ne postoje druga djelotvorna sredstva za zaustavljanje nezakonite prakse. Takvim mjerama ne bi trebalo prelaziti ono što je potrebno za ostvarivanje cilja zaustavljanja ili zabrane povrede obuhvaćene ovom Uredbom.
- (15) Radeći na ostvarivanju cilja ove Uredbe te istodobno naglašavajući važnost spremnosti trgovaca da postupaju u skladu s propisima Unije kojima se štite interesi potrošača i isprave posljedice svojih povreda obuhvaćenih ovom Uredbom, nadležna tijela trebala bi imati mogućnost postizanja dogovora s trgovcima o obvezama koje sadržavaju korake i mjere koje trgovac mora poduzeti u pogledu povrede, a osobito radi prestanka povrede.
- (16) Sankcije za povrede prava zaštite potrošača važan su dio sustava izvršavanja jer izravno utječu na stupanj do kojeg javno izvršavanje ima ulogu odvraćanja. Budući da nacionalni režimi sankcija ne omogućavaju uvijek uzimanje u obzir prekogranične dimenzije povrede, nadležna tijela trebala bi, kao dio svojih minimalnih ovlasti, imati pravo izricanja sankcija za povrede obuhvaćene ovom Uredbom. Od država članica ne bi se trebalo zahtijevati da uspostave novi režim sankcija za povrede obuhvaćene ovom Uredbom. Umjesto toga, one bi od nadležnih tijela trebale zahtijevati da primjenjuju mjerodavni režim za istu povredu na nacionalnoj razini, uzimajući u obzir, ako je to moguće, stvarnu razinu i opseg dotične povrede. S obzirom na nalaze iz Izvješća Komisije o provjeri prikladnosti prava o zaštiti potrošača i stavljanju proizvoda na tržište moglo bi se smatrati potrebnim ojačati razinu sankcija za povrede prava Unije o zaštiti potrošača.
- (17) Potrošači bi trebali imati pravo na zaštitu zbog štete prouzročene povredama obuhvaćenima ovom Uredbom. Ovisno o slučaju, ovlast nadležnih tijela da od trgovca, na njegovu inicijativu, prime dodatne korektivne obveze u korist potrošača koji su oštećeni navodnom povredom obuhvaćenom ovom Uredbom ili, prema potrebi, ovlast za zahtijevanje od trgovca obveza da ponudi odgovarajuće mjere popravljaju štete potrošačima oštećenima tom povredom trebala bi doprinijeti uklanjanju štetnog utjecaja prekogranične povrede na potrošače. Te mjere popravljaju štete mogle bi, među ostalim, uključivati popravak, zamjenu, sniženje cijene, raskid ugovora ili povrat iznosa plaćenog za robu ili usluge, ovisno o tome što je od navedenoga primjereno kako bi se ublažile negativne posljedice povrede obuhvaćene ovom Uredbom za oštećenog potrošača, u skladu sa zahtjevima prava Unije. Time ne bi trebalo dovoditi u pitanje pravo potrošača da putem odgovarajućih sredstava traži zaštitu. Kada je to primjenjivo, nadležna tijela trebala bi odgovarajućim sredstvima obavijestiti potrošače, koji tvrde da su pretrpjeli štetu uslijed povrede obuhvaćene ovom Uredbom, o načinu na koji mogu potraživati odštetu u skladu s nacionalnim pravom.

- (18) Provedba i izvršavanje ovlasti pri primjeni ove Uredbe trebali bi biti razmjerni i prikladni s obzirom na narav i ukupnu stvarnu ili moguću štetu od povrede propisa Unije kojima se štite interesi potrošača. Nadležna tijela trebala bi uzeti u obzir sve činjenice i okolnosti slučaja te bi trebala odabrati najprimjerenije mjere koje su ključne za suočavanje s povredom obuhvaćenom ovom Uredbom. Te bi mjere trebale biti razmjerne, djelotvorne i odvratajuće.
- (19) Provedba i izvršavanje ovlasti pri primjeni ove Uredbe trebali bi biti usklađeni i s drugim pravom Unije i nacionalnim pravom, među ostalim i s primjenjivim postupovnim jamstvima i načelima temeljnih prava. Države članice trebale bi moći slobodno utvrditi uvjete i ograničenja za izvršavanje ovlasti u nacionalnom pravu, u skladu s pravom Unije. Ako je, primjerice, u skladu s nacionalnim pravom za ulazak u prostorije fizičkih osoba i pravnih osoba potrebno prethodno odobrenje pravosudnoga tijela dotične države članice, tada bi se ovlast za ulazak u takve prostorije trebala izvršavati tek nakon što se takvo prethodno odobrenje pribavi.
- (20) Države članice trebale bi moći odabrati hoće li nadležna tijela te ovlasti izvršavati izravno, na temelju svoje nadležnosti, uz pomoć drugih nadležnih tijela ili drugih javnih tijela, davanjem naloga imenovanim tijelima ili podnošenjem zahtjeva nadležnim sudovima. Države članice trebale bi osigurati djelotvorno i pravodobno izvršavanje tih ovlasti.
- (21) Kada odgovaraju na zahtjeve podnesene putem mehanizma uzajamne pomoći, nadležna bi se tijela, prema potrebi, trebala koristiti i ostalim ovlastima ili mjerama koje su im dodijeljene na nacionalnoj razini, uključujući ovlast za pokretanje kaznenog progona ili upućivanje predmeta u kazneni progon. Od ključne je važnosti da sudovi i druga tijela, osobito ona uključena u kazneni progon, imaju potrebna sredstva i ovlasti za djelotvornu i pravodobnu suradnju s nadležnim tijelima.
- (22) Trebalo bi poboljšati djelotvornost i učinkovitost mehanizma uzajamne pomoći. Zatražene informacije trebalo bi dostavljati u rokovima utvrđenima u ovoj Uredbi te bi potrebne istražne mjere i mjere izvršavanja trebalo pravodobno donositi. Nadležna tijela trebala bi odgovarati na zahtjeve za informacije i provedbu u utvrđenim rokovima, osim ako je drugačije dogovoreno. Obveze nadležnog tijela u okviru uzajamne pomoći trebale bi ostati nepromijenjene, osim ako je vjerojatno da će se djelovanjima izvršavanja i administrativnim odlukama donesenima na nacionalnoj razini izvan okvira mehanizma uzajamne pomoći osigurati brz i djelotvoran prestanak ili zabrana povrede unutar Unije. U tom bi pogledu administrativne odluke trebalo razumjeti kao odluke kojima se provode mjere poduzete radi ostvarivanja prestanka ili zabrane povrede unutar Unije. U tim iznimnim slučajevima nadležna tijela trebala bi imati pravo odbiti postupiti u skladu sa zahtjevom za mjere izvršavanja koji je podnesen u okviru mehanizma uzajamne pomoći.
- (23) Komisija bi trebala biti sposobnija u koordiniranju i praćenju funkcioniranja mehanizma uzajamne pomoći, izdavanju smjernica te davanju preporuka i mišljenja državama članicama kada se pojave problemi. Komisija bi isto tako trebala biti sposobnija u djelotvornom i brzom pomaganju nadležnim tijelima da riješe sporove o tumačenju njihovih obveza koje proizlaze iz mehanizma uzajamne pomoći.
- (24) Ovom Uredbom trebalo bi predvidjeti usklađena pravila kojima se utvrđuju postupci za koordinaciju istražnih mjera i mjera izvršavanja u vezi s raširenim povredama i raširenim povredama s dimenzijom Unije. Koordiniranim djelovanjima protiv raširenih povreda i raširenih povreda s dimenzijom Unije trebalo bi osigurati da nadležna tijela mogu birati najprimjerenije i najučinkovitije alate za zaustavljanje tih povreda i da, prema potrebi, mogu od odgovornih trgovaca primiti ili zahtijevati korektivne obveze u korist potrošača.
- (25) Kao dio koordiniranog djelovanja, dotična nadležna tijela trebala bi koordinirati svoje istražne mjere i mjere izvršavanja radi djelotvornog rješavanja raširene povrede ili raširene povrede s dimenzijom Unije i ostvarivanja njezina prestanka ili zabrane. U tu svrhu nadležna tijela trebala bi razmjenjivati sve potrebne dokaze i informacije te pružati potrebnu pomoć. Nadležna tijela kojih se tiče raširena povreda ili raširena povreda s dimenzijom Unije trebala bi poduzimati potrebne mjere izvršavanja na koordiniran način radi ostvarivanja prestanka ili zabrane te povrede.

- (26) Sudjelovanje svakog nadležnog tijela u koordiniranom djelovanju, a posebno u istražnim mjerama i mjerama izvršavanja koje je to nadležno tijelo dužno poduzeti, trebalo bi biti dostatno za djelotvorno suočavanje s raširenom povredom ili raširenom povredom s dimenzijom Unije. Nadležna tijela kojih se tiče ta povreda trebala bi biti dužna poduzimati samo one istražne mjere i mjere izvršavanja koje su potrebne za pribavljanje svih potrebnih dokaza i informacija u pogledu raširene povrede ili raširene povrede s dimenzijom Unije te za ostvarivanje prestanka ili zabrane povrede. Međutim, nedostatak dostupnih sredstava nadležnog tijela kojeg se tiče ta povreda ne bi se trebao smatrati opravdanjem za nesudjelovanje u koordiniranom djelovanju.
- (27) Nadležna tijela kojih se tiče raširena povreda ili raširena povreda s dimenzijom Unije i koja sudjeluju u koordiniranom djelovanju trebala bi moći provesti nacionalne istražne aktivnosti i aktivnosti izvršavanja u vezi s istom povredom i protiv istog trgovca. Međutim, istodobno bi obveza nadležnoga tijela da svoje istražne aktivnosti i aktivnosti izvršavanja u okviru koordiniranog djelovanja koordinira s drugim nadležnim tijelima kojih se ta povreda tiče trebala ostati nepromijenjena, osim ako postoji vjerojatnost da bi se djelovanjima izvršavanja i administrativnim odlukama donesenima na nacionalnoj razini izvan okvira koordiniranog djelovanja osigurali brz i djelotvoran prestanak ili zabrana raširene povrede ili raširene povrede s dimenzijom Unije. U tom bi pogledu administrativne odluke trebalo razumjeti kao odluke kojima se provode mjere poduzete radi ostvarivanja prestanka ili zabrane povrede. U tim iznimnim slučajevima nadležna tijela trebala bi imati pravo odbiti sudjelovanje u koordiniranom djelovanju.
- (28) Ako postoji opravdana sumnja u raširenu povredu, nadležna tijela kojih se tiče ta povreda trebala bi dogovorom pokrenuti koordinirano djelovanje. Kako bi se utvrdilo kojih se nadležnih tijela raširena povreda tiče, trebalo bi razmotriti sve relevantne aspekte te povrede, a osobito mjesto na kojem trgovac ima poslovni nastan ili na kojem boravi, lokaciju imovine trgovca, lokaciju potrošača oštećenih navodnom povredom te lokaciju prodajnih mjesta trgovca, odnosno trgovina i internetskih stranica.
- (29) Komisija bi trebala bliskije surađivati s državama članicama radi sprečavanja pojave povreda velikih razmjera. Stoga bi Komisija trebala obavješćivati nadležna tijela ako sumnja na bilo kakve povrede obuhvaćene ovom Uredbom. Ako, primjerice, praćenjem upozorenja koja su izdala nadležna tijela, Komisija opravdano sumnja da je došlo do raširene povrede s dimenzijom Unije, ona bi putem nadležnih tijela i jedinstvenih ureda za vezu kojih se tiče navodna povreda o tome trebala obavijestiti države članice, navodeći u obavijesti razloge kojima se opravdava moguće koordinirano djelovanje. Dotična nadležna tijela trebala bi provesti odgovarajuće istrage na temelju informacija koje su im dostupne ili kojima mogu lako pristupiti. Nadležna tijela trebala bi o rezultatima svojih istraga obavijestiti druga nadležna tijela, jedinstvene urede za vezu kojih se tiče ta povreda i Komisiju. Ako dotična nadležna tijela zaključe da je u takvim istragama otkriveno da je povreda možda u tijeku, ona bi trebala započeti s koordiniranim djelovanjem, poduzimanjem mjera određenih u ovoj Uredbi. Koordinirano djelovanje kojim se pristupa rješavanju raširene povrede s dimenzijom Unije uvijek bi trebala koordinirati Komisija. Ako je očito da se ta povreda tiče određene države članice, tada bi ona trebala sudjelovati u koordiniranom djelovanju radi pomaganja u prikupljanju svih potrebnih dokaza i informacija povezanih s povredom te radi ostvarivanja njezina prestanka ili zabrane. S obzirom na mjere izvršavanja primjena ove Uredbe ne bi trebala utjecati na kaznene i sudske postupke u državama članicama. Trebalo bi poštovati načelo *ne bis in idem*. Međutim, ako isti trgovac ponovi isto činjenje ili propuštanje koje je predstavljalo povredu obuhvaćenu ovom Uredbom koja je već bila predmetom postupaka izvršavanja koji su rezultirali prestankom ili zabranom te povrede, to bi se trebalo smatrati novom povredom te bi nadležna tijela trebala postupati u vezi s njome.
- (30) Dotična nadležna tijela trebala bi poduzeti potrebne istražne mjere kako bi utvrdila detalje raširene povrede ili raširene povrede s dimenzijom Unije, te osobito identitet trgovca, činjenja ili propuštanja koja je trgovac počinio i učinke povrede. Nadležna tijela trebala bi poduzimati mjere izvršavanja na temelju ishoda istrage. Prema potrebi, ishod istrage i procjenu raširene povrede ili raširene povrede s dimenzijom Unije trebalo bi utvrditi u zajedničkom stajalištu koje su usuglasila nadležna tijela države članice koje se tiče koordinirano djelovanje te bi to zajedničko stajalište trebalo uputiti trgovcu odgovornom za tu povredu. Zajedničko stajalište ne bi trebalo predstavljati obvezujuću odluku nadležnih tijela. Međutim, njime bi se adresatu trebala pružiti prilika da se izjasni o pitanjima koja su dio zajedničkog stajališta.

- (31) U kontekstu raširenih povreda ili raširenih povreda s dimenzijom Unije trebalo bi poštovati prava trgovaca na obranu. Zbog toga je osobito potrebno trgovcu dati pravo na saslušanje i pravo da se tijekom postupaka koristi službenim jezikom ili jednim od službenih jezika koji se koriste za službene svrhe u državi članici u kojoj trgovac ima poslovni nastan ili u kojoj boravi. Također je od ključne važnosti osigurati usklađenost s pravom Unije o zaštiti neotkrivenih znanja i iskustva te poslovnih informacija.
- (32) Dotična nadležna tijela trebala bi u okviru svoje nadležnosti poduzimati potrebne istražne mjere i mjere izvršavanja. Međutim, učinci raširenih povreda ili raširenih povreda s dimenzijom Unije nisu ograničeni samo na jednu državu članicu. Stoga je potrebna suradnja među nadležnim tijelima radi suočavanja s tim povredama i ostvarivanja njihova prestanka ili zabrane.
- (33) Djelotvorno otkrivanje povreda obuhvaćenih ovom Uredbom trebalo bi podupirati razmjenom informacija između nadležnih tijela i Komisije putem izdavanja upozorenja ako postoji opravdana sumnja na takve povrede. Komisija bi trebala koordinirati funkcioniranje razmjene informacija.
- (34) Organizacije potrošača imaju ključnu ulogu u informiranju potrošača o njihovim pravima, u podučavanju potrošača i zaštiti njihovih interesa, uključujući rješavanje sporova. Potrošače bi trebalo poticati da surađuju s nadležnim tijelima kako bi se ojačala primjena ove Uredbe.
- (35) Organizacijama potrošača i, prema potrebi, udruženjima trgovaca trebalo bi biti dopušteno da obavijeste nadležna tijela o povredama obuhvaćenima ovom Uredbom na koje se sumnja i s njima dijele informacije potrebne kako bi se povrede otkrile, istražile i zaustavile, da daju svoje mišljenje o istragama ili povredama i da obavijeste nadležna tijela o zlouporabama propisa Unije kojima se štite interesi potrošača.
- (36) Radi osiguravanja pravilne provedbe ove Uredbe, države članice trebale bi imenovanim tijelima, europskim potrošačkim centrima, organizacijama i udrugama potrošača te, prema potrebi, udruženjima trgovaca, koja imaju potrebno stručno znanje, dodijeliti ovlast za izdavanje vanjskih upozorenja nadležnim tijelima relevantnih država članica i Komisiji o povredama obuhvaćenima ovom Uredbom na koje se sumnja te za dostavljanje potrebnih informacija koje su im dostupne. Države članice mogle bi imati primjerene razloge zbog kojih ne dodjeljuju takvim subjektima ovlast za poduzimanje navedenih djelovanja. U tom kontekstu, ako država članica odluči da neće dopustiti nekom od tih subjekata da izdaje vanjska upozorenja, ona bi trebala pružiti objašnjenje kojim se opravdavaju razlozi za takvo postupanje.
- (37) Opsežne provjere još su jedan oblik koordinacije pri izvršavanju koji se pokazao djelotvornim alatom u borbi protiv povreda propisa Unije kojima se štite interesi potrošača te koji bi u budućnosti trebalo zadržati i ojačati, kako za sektore na internetu tako i one izvan njega. Opsežne provjere osobito bi trebalo provoditi kada tržišni trendovi, prigovori potrošača ili drugi pokazatelji upućuju na to da je došlo do povreda propisa Unije kojima se štite interesi potrošača ili da do takvih povreda dolazi.
- (38) Podatci koji se odnose na prigovore potrošača mogli bi pomoći oblikovateljima politika na razini Unije i na nacionalnoj razini u ocjenjivanju funkcioniranja potrošačkih tržišta i u otkrivanju povreda. Trebalo bi promicati razmjenu takvih podataka na razini Unije.
- (39) Ključno je da se, u mjeri u kojoj je to potrebno kako bi se doprinijelo ostvarivanju cilja ove Uredbe, države članice međusobno obavješćuju i da obavješćuju Komisiju o svojim aktivnostima u vezi sa zaštitom interesa potrošača, među ostalim o svojoj potpori aktivnostima predstavnika potrošača, svojoj potpori aktivnostima tijela nadležnih za izvansudske nagodbe u potrošačkim sporovima i svojoj potpori pristupu potrošača pravosuđu. U suradnji s Komisijom, države članice trebale bi moći provoditi zajedničke aktivnosti s obzirom na razmjenu informacija o politikama zaštite potrošača u prethodno spomenutim područjima.
- (40) Postojeći izazovi izvršavanja prelaze granice Unije te interese Unijinih potrošača treba zaštititi od nepoštenih trgovaca koji se nalaze u trećim zemljama. Zbog toga bi trebalo s trećim zemljama u pregovorima dogovoriti međunarodne sporazume o uzajamnoj pomoći pri izvršavanju propisa Unije kojima se štite interesi potrošača. Tim bi međunarodnim sporazumima trebalo obuhvatiti predmet utvrđen u ovoj Uredbi te bi ih trebalo u pregovorima dogovoriti na razini Unije kako bi se osigurala optimalna zaštita Unijinih potrošača i nesmetana suradnja s trećim zemljama.

- (41) Informacije koje se razmjenjuju među nadležnim tijelima trebale bi podlijegati strogim pravilima o povjerljivosti i čuvanju profesionalne i poslovne tajne kako se ne bi ugrozilo istrage ili nepravedno naškodilo ugledu trgovaca. Nadležna tijela trebala bi odlučiti da otkriju takve informacije samo onda kada je to primjereno i potrebno te na pojedinačnoj osnovi, u skladu s načelom proporcionalnosti, uzimajući u obzir javni interes, kao što su javna sigurnost, zaštita potrošača, javno zdravlje, zaštita okoliša ili pravilna provedba kaznenih istraga.
- (42) Kako bi se poboljšala transparentnost mreže suradnje i podigla razina svijesti potrošača i javnosti općenito, Komisija bi svake dvije godine trebala sastaviti pregled informacija, statističkih podataka i kretanja u području izvršavanja prava zaštite potrošača, prikupljenih u okviru suradnje u vezi s izvršavanjem predviđene ovom Uredbom, i takav pregled staviti na raspolaganje javnosti.
- (43) Raširene povrede trebalo bi rješavati djelotvorno i učinkovito. Kako bi se to ostvarilo trebalo bi uspostaviti sustav u okviru kojeg se svake dvije godine razmjenjuju prioriteta u vezi s izvršavanjem.
- (44) Radi osiguranja jedinstvenih uvjeta za provedbu ove Uredbe, provedbene ovlasti trebalo bi dodijeliti Komisiji kako bi se utvrdili praktični i operativni aranžmani za funkcioniranje elektroničke baze podataka. Te bi ovlasti trebalo izvršavati u skladu s Uredbom (EU) br. 182/2011 Europskog parlamenta i Vijeća ⁽¹⁾.
- (45) Ovom se Uredbom ne dovode u pitanje sektorska pravila Unije kojim se predviđa suradnja među sektorskim regulatorima ili primjenjiva sektorska pravila Unije o odšteti potrošačima za štetu nastalu zbog povreda tih pravila. Ovom se Uredbom ne dovode u pitanje ni ostali sustavi i mreže suradnje utvrđeni u sektorskom zakonodavstvu Unije. Ovom se Uredbom promiču suradnja i koordinacija između mreže za zaštitu potrošača i mreža regulatornih tijela i tijela uspostavljenih sektorskim zakonodavstvom Unije. Ovom se Uredbom ne dovodi u pitanje primjena, u državama članicama, onih mjera koje se odnose na pravosudnu suradnju u građanskim i kaznenim stvarima.
- (46) Ovom se Uredbom ne dovodi u pitanje pravo na zahtijevanje pojedinačne ili kolektivne odštete, koje podliježe nacionalnom pravu, te se njome ne predviđa izvršavanje tih zahtjeva.
- (47) U kontekstu ove Uredbe trebale bi se primjenjivati Uredba (EZ) br. 45/2001 Europskog parlamenta i Vijeća ⁽²⁾, Uredba (EU) 2016/679 Europskog parlamenta i Vijeća ⁽³⁾, i Direktiva (EU) 2016/680 Europskog parlamenta i Vijeća ⁽⁴⁾.
- (48) Ovom se Uredbom ne dovode u pitanje primjenjiva pravila Unije o ovlastima nacionalnih regulatornih tijela uspostavljenih sektorskim zakonodavstvom Unije. Kada je to primjereno i moguće, ta bi se tijela trebala koristiti ovlastima koje su im na raspolaganju na temelju prava Unije i nacionalnog prava za prestanak ili zabranu povreda obuhvaćenih ovom Uredbom i za pomoć nadležnim tijelima u tome.
- (49) Ovom se Uredbom ne dovode u pitanje uloga i ovlasti nadležnih tijela i Europskog nadzornog tijela za bankarstvo u vezi sa zaštitom kolektivnih ekonomskih interesa potrošača u pitanjima koja se odnose na usluge povezane s računima za plaćanje i ugovore o kreditima koji se odnose na stambene nekretnine na temelju Direktive 2014/17/EU Europskog parlamenta i Vijeća ⁽⁵⁾ i Direktive 2014/92/EU Europskog parlamenta i Vijeća ⁽⁶⁾.
- (50) S obzirom na postojeće mehanizme suradnje na temelju Direktive 2014/17/EU i Direktive 2014/92/EU, mehanizam uzajamne pomoći ne bi se trebao primjenjivati na povrede unutar Unije iz tih direktiva.

⁽¹⁾ Uredba (EU) br. 182/2011 Europskog parlamenta i Vijeća od 16. veljače 2011. o utvrđivanju pravila i općih načela u vezi s mehanizmima nadzora država članica nad izvršavanjem provedbenih ovlasti Komisije (SL L 55, 28.2.2011., str. 13.).

⁽²⁾ Uredba (EZ) br. 45/2001 Europskog parlamenta i Vijeća od 18. prosinca 2000. o zaštiti pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka u institucijama i tijelima Zajednice i o slobodnom kretanju takvih podataka (SL L 8, 12.1.2001., str. 1.).

⁽³⁾ Uredba (EU) 2016/679 Europskog parlamenta i Vijeća od 27. travnja 2016. o zaštiti pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka i o slobodnom kretanju takvih podataka te o stavljanju izvan snage Direktive 95/46/EZ (Opća uredba o zaštiti podataka) (SL L 119, 4.5.2016., str. 1.).

⁽⁴⁾ Direktiva (EU) 2016/680 Europskog parlamenta i Vijeća od 27. travnja 2016. o zaštiti pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka od strane nadležnih tijela u svrhe sprečavanja, istrage, otkrivanja ili progona kaznenih djela ili izvršavanja kaznenih sankcija i o slobodnom kretanju takvih podataka te o stavljanju izvan snage Okvirne odluke Vijeća 2008/977/PUP (SL L 119, 4.5.2016., str. 89.).

⁽⁵⁾ Direktiva 2014/17/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 4. veljače 2014. o ugovorima o potrošačkim kreditima koji se odnose na stambene nekretnine i o izmjeni direktiva 2008/48/EZ i 2013/36/EU i Uredbe (EU) br. 1093/2010 (SL L 60, 28.2.2014., str. 34.).

⁽⁶⁾ Direktiva 2014/92/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 23. srpnja 2014. o usporedivosti naknada povezanih s računima za plaćanje, prebacivanju računa za plaćanje i pristupu računima za plaćanje s osnovnim uslugama (SL L 257, 28.8.2014., str. 214.).

- (51) Ovom Uredbom ne dovodi se u pitanje Uredba Vijeća br. 1 ⁽¹⁾.
- (52) Ovom Uredbom poštuju se temeljna prava i načela koja su posebno priznata Poveljom Europske unije o temeljnim pravima i koja su prisutna u ustavnim tradicijama država članica. U skladu s time ovu bi Uredbu trebalo tumačiti i primjenjivati u skladu s tim pravima i načelima, među ostalim onima koji se odnose na slobodu izražavanja te slobodu i pluralizam medija. Kada izvršavaju minimalne ovlasti utvrđene u ovoj Uredbi, nadležna tijela trebala bi uspostaviti odgovarajuću ravnotežu između interesa zaštićenih temeljnim pravima, poput visoke razine zaštite potrošača, slobode poduzetništva i slobode informiranja.
- (53) S obzirom na to da cilj ove Uredbe, odnosno suradnju između nacionalnih tijela odgovornih za izvršavanje propisa o zaštiti potrošača ne mogu dostatno ostvariti države članice jer ne mogu osigurati suradnju i koordinaciju ako djeluju same, nego se zbog njegova teritorijalnog područja primjene i područja primjene u odnosu na osobe on na bolji način može ostvariti na razini Unije, Unija može donijeti mjere u skladu s načelom supsidijarnosti utvrđenim u članku 5. Ugovora o Europskoj uniji. U skladu s načelom proporcionalnosti utvrđenim u tom članku, ova Uredba ne prelazi ono što je potrebno za ostvarivanje tog cilja.
- (54) Uredbu (EZ) br. 2006/2004 trebalo bi stoga staviti izvan snage,

DONIJELI SU OVU UREDBU:

POGLAVLJE I.

UVODNE ODREDBE

Članak 1.

Predmet

Ovom se Uredbom utvrđuju uvjeti pod kojima nadležna tijela koja su njihove države članice imenovala kao odgovorna za izvršavanje propisa Unije kojima se štite interesi potrošača surađuju i koordiniraju djelovanja, međusobno i s Komisijom, kako bi se osigurala usklađenost s tim propisima i nesmetano funkcioniranje unutarnjeg tržišta te kako bi se poboljšala zaštita ekonomskih interesa potrošača.

Članak 2.

Područje primjene

1. Ova se Uredba primjenjuje na povrede unutar Unije, raširene povrede i raširene povrede s dimenzijom Unije, čak i ako su te povrede prestale prije nego što je izvršavanje započelo ili prije nego što je dovršeno.
2. Ovom se Uredbom ne dovode u pitanje pravila Unije o međunarodnom privatnom pravu, a posebno pravila koja se odnose na nadležnost sudova i primjenjivo pravo.
3. Ovom se Uredbom ne dovodi u pitanje primjena u državama članicama mjera koje se odnose na pravosudnu suradnju u građanskim i kaznenim stvarima, a posebno rad Europske pravosudne mreže.
4. Ovom se Uredbom ne dovodi u pitanje ispunjavanje dodatnih obveza, od strane država članica, povezanih s uzajamnom pomoći u zaštiti kolektivnih ekonomskih interesa potrošača, među ostalim u kaznenim stvarima, koje proizlaze iz drugih pravnih akata, uključujući bilateralne ili multilateralne sporazume.
5. Ovom se Uredbom ne dovodi u pitanje Direktiva 2009/22/EZ Europskog parlamenta i Vijeća ⁽²⁾.
6. Ovom se Uredbom ne dovodi u pitanje mogućnost pokretanja dodatnih javnih ili privatnih djelovanja izvršavanja na temelju nacionalnog prava.
7. Ovom se Uredbom ne dovodi u pitanje relevantno pravo Unije primjenjivo na zaštitu pojedinaca s obzirom na obradu osobnih podataka.
8. Ovom se Uredbom ne dovodi u pitanje nacionalno pravo primjenjivo na odštete potrošačima za štetu prouzročenu povredama propisa Unije kojima se štite interesi potrošača.
9. Ovom se Uredbom ne dovodi u pitanje pravo nadležnih tijela da provode istražna djelovanja i djelovanja izvršavanja protiv više trgovaca za slične povrede obuhvaćene ovom Uredbom.

⁽¹⁾ Uredba Vijeća br. 1. o određivanju jezika koji se koriste u Europskoj ekonomskoj zajednici (SL 17, 6.10.1958., str. 385.).

⁽²⁾ Direktiva 2009/22/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 23. travnja 2009. o sudskim nalogima za zaštitu interesa potrošača (SL L 110, 1.5.2009., str. 30.).

10. Poglavlje III. ove Uredbe ne primjenjuje se na povrede unutar Unije iz direktiva 2014/17/EU i 2014/92/EU.

Članak 3.

Definicije

Za potrebe ove Uredbe primjenjuju se sljedeće definicije:

1. „propisi Unije kojima se štite interesi potrošača” znači uredbe i direktive kako su prenesene u unutarnji pravni poredak država članica, koje su navedene u Prilogu ovoj Uredbi;
2. „povreda unutar Unije” znači svako činjenje ili propuštanje protivno propisima Unije kojima se štite interesi potrošača, a kojim je nanesena, kojim se nanosi ili će vjerojatno biti nanesena šteta kolektivnim interesima potrošača koji borave u državi članici koja nije država članica u kojoj:
 - (a) je činjenje ili propuštanje nastalo ili se dogodilo;
 - (b) trgovac odgovoran za činjenje ili propuštanje ima poslovni nastan; ili
 - (c) se nalaze dokazi ili imovina trgovca koji su povezani s činjenjem ili propuštanjem;
3. „raširena povreda” znači:
 - (a) svako činjenje ili propuštanje protivno propisima Unije kojima se štite interesi potrošača, a kojim je nanesena, kojim se nanosi ili će vjerojatno biti nanesena šteta kolektivnim interesima potrošača koji borave u najmanje dvjema državama članicama koje nisu država članica u kojoj:
 - i. je činjenje ili propuštanje nastalo ili se dogodilo
 - ii. trgovac odgovoran za činjenje ili propuštanje ima poslovni nastan; ili
 - iii. se nalaze dokazi ili imovina trgovca koji su povezani s činjenjem ili propuštanjem; ili
 - (b) sva činjenja ili propuštanja protivna propisima Unije kojima se štite interesi potrošača, a kojima je nanesena, kojima se nanosi ili će vjerojatno biti nanesena šteta kolektivnim interesima potrošača i koja imaju zajedničke značajke, uključujući istu nezakonitu praksu, povredu istog interesa i do kojih dolazi istodobno, a počinio ih je isti trgovac u najmanje trima državama članicama;
4. „raširena povreda s dimenzijom Unije” znači raširena povreda kojom je nanesena, kojom se nanosi ili će vjerojatno biti nanesena šteta kolektivnim interesima potrošača u najmanje dvjema trećinama država članica koje zajedno čine najmanje dvije trećine stanovništva Unije;
5. „povrede obuhvaćene ovom Uredbom” znači povrede unutar Unije, raširene povrede i raširene povrede s dimenzijom Unije;
6. „nadležno tijelo” znači svako javno tijelo uspostavljeno na nacionalnoj, regionalnoj ili lokalnoj razini i koje je države članica imenovala kao odgovorno za izvršavanje propisa Unije kojima se štite interesi potrošača;
7. „jedinstveni ured za vezu” znači javno tijelo koje je država članica imenovala kao odgovorno za koordiniranje primjene ove Uredbe u toj državi članici;
8. „imenovano tijelo” znači tijelo koje ima legitiman interes za prestanak ili zabranu povreda propisa Unije kojima se štite interesi potrošača, a koje je imenovala država članica i kojem naloge daje nadležno tijelo u svrhu prikupljanja potrebnih informacija i radi poduzimanja potrebnih mjera izvršavanja koje su tom imenovanom tijelu na raspolaganju na temelju nacionalnog prava radi ostvarivanja prestanka ili zabrane povrede i koje djeluje u ime tog nadležnog tijela;
9. „tijelo podnositelj zahtjeva” znači nadležno tijelo koje podnosi zahtjev za uzajamnu pomoć;
10. „tijelo primatelj zahtjeva” znači nadležno tijelo koje prima zahtjev za uzajamnu pomoć;
11. „trgovac” znači svaka fizička ili pravna osoba, neovisno o tome je li u privatnom ili javnom vlasništvu koja djeluje, među ostalim i preko drugih osoba koje djeluju u njezino ime ili za njezin račun, u svrhe povezane sa svojom trgovačkom, poslovnom, obrtničkom ili profesionalnom djelatnošću;

12. „potrošač” znači svaka fizička osoba koja djeluje u svrhe koje ne ulaze u okvir njezine trgovačke, poslovne, obrtničke ili profesionalne djelatnosti;
13. „prigovor potrošača” znači izjava, potkrijepljena dostatnim dokazima, da je trgovac počinio, čini ili će vjerojatno počinuti povredu propisa Unije kojima se štite interesi potrošača;
14. „šteta nanescena kolektivnim interesima potrošača” znači stvarna ili potencijalna šteta nanescena interesima više potrošača zahvaćenih povredama unutar Unije, raširenim povredama ili raširenim povredama s dimenzijom Unije;
15. „internetsko sučelje” znači svi računalni programi, uključujući internetske stranice ili njihov dio ili aplikaciju, kojima upravlja trgovac ili kojima se upravlja u njegovo ime, i koji služe kako bi se potrošačima dao pristup robi ili uslugama trgovca;
16. „opsežne provjere (*sweeps*)” znači usklađene istrage potrošačkih tržišta istodobnim koordiniranim kontrolnim djelovanjima radi provjere usklađenosti s propisima Unije kojima se štite interesi potrošača ili radi otkrivanja povreda tih propisa.

Članak 4.

Obavijest o rokovima zastare

Svaki jedinstveni ured za vezu obavješćuje Komisiju o rokovima zastare koji važe u njegovoj državi članici i koji se primjenjuju na mjere izvršavanja iz članka 9. stavka 4. Komisija sastavlja sažetak rokova zastare o kojima je obaviještena te taj sažetak stavlja na raspolaganje nadležnim tijelima.

POGLAVLJE II.

NADLEŽNA TIJELA I NJIHOVE OVLAŠTI

Članak 5.

Nadležna tijela i jedinstveni uredi za vezu

1. Svaka država članica imenuje jedno ili više nadležnih tijela i jedinstveni ured za vezu koji su odgovorni za primjenu ove Uredbe.
2. Nadležna tijela ispunjavaju svoje obveze na temelju ove Uredbe kao da djeluju u ime potrošača u svojoj državi članici i za njihov račun.
3. Unutar svake države članice jedinstveni ured za vezu odgovoran je za koordiniranje istražnih aktivnosti i aktivnosti izvršavanja nadležnih tijela, drugih javnih tijela iz članka 6. i, ako je to primjenjivo, imenovanih tijela u vezi s povredama obuhvaćenima ovom Uredbom.
4. Države članice osiguravaju da nadležna tijela i jedinstveni uredi za vezu imaju potrebna sredstva za primjenu ove Uredbe, uključujući dostatna proračunska i druga sredstva, stručno znanje, postupke i druge aranžmane.
5. Ako na njihovu državnom području postoji više od jednoga nadležnog tijela, države članice osiguravaju jasno definiranje dužnosti tih nadležnih tijela i njihovu blisku suradnju kako bi ona mogla djelotvorno obavljati te dužnosti.

Članak 6.

Suradnja u svrhu primjene ove Uredbe u državama članicama

1. U svrhu pravilne primjene ove Uredbe svaka država članica osigurava djelotvornu međusobnu suradnju svojih nadležnih tijela, drugih javnih tijela te, ako je to primjenjivo, imenovanih tijela.
2. Druga javna tijela iz stavka 1. na zahtjev nadležnog tijela poduzimaju sve potrebne mjere koje su im na raspolaganju na temelju nacionalnog prava kako bi ostvarila prestanak ili zabranu povreda obuhvaćenih ovom Uredbom.
3. Države članice osiguravaju da druga javna tijela iz stavka 1. imaju sredstva i ovlasti potrebne za djelotvornu suradnju s nadležnim tijelima pri primjeni ove Uredbe. Ta druga javna tijela redovito obavješćuju nadležna tijela o mjerama poduzetima pri primjeni ove Uredbe.

Članak 7.

Uloga imenovanih tijela

1. Kada je to primjenjivo, nadležno tijelo („tijelo davatelj naloga”) može u skladu sa svojim nacionalnim pravom imenovanom tijelu dati nalog da prikupi potrebne informacije o povredi obuhvaćenoj ovom Uredbom ili da poduzme potrebne mjere izvršavanja koje su mu na raspolaganju na temelju nacionalnog prava radi ostvarivanja prestanka ili zabrane te povrede. Tijelo davatelj naloga daje nalog imenovanom tijelu samo ako se nakon savjetovanja s tijelom podnositeljem zahtjeva ili drugim nadležnim tijelima kojih se tiče povreda obuhvaćena ovom Uredbom i tijelo podnositelj zahtjeva i tijelo primatelj zahtjeva ili sva dotična nadležna tijela slože da će imenovano tijelo vjerojatno pribaviti potrebne informacije ili ostvariti prestanak ili zabranu povrede na način koji je barem jednako učinkovit i djelotvoran kao što bi to učinilo tijelo davatelj naloga.
2. Ako tijelo podnositelj zahtjeva ili druga nadležna tijela kojih se tiče povreda obuhvaćena ovom Uredbom smatraju da nisu ispunjeni uvjeti utvrđeni u stavku 1., ona pisanim putem bez odgode o tome obavješćuju tijelo davatelja naloga, navodeći razloge kojima se opravdava to stajalište. Ako se tijelo davatelj naloga ne slaže s tim stajalištem, ono može uputiti predmet Komisiji koja o njemu bez odgode izdaje mišljenje.
3. Tijelo davatelj naloga i dalje je dužno prikupljati potrebne informacije ili poduzimati potrebne mjere izvršavanja:
 - (a) ako imenovano tijelo ne uspije pribaviti potrebne informacije ili ostvariti prestanak ili zabranu povrede obuhvaćene ovom Uredbom bez odgode; ili
 - (b) ako se nadležna tijela kojih se tiče povreda obuhvaćena ovom Uredbom ne slažu s time da se imenovanom tijelu smije dati nalog u skladu sa stavkom 1.
4. Tijelo davatelj naloga poduzima sve potrebne mjere kako bi spriječilo otkrivanje informacija koje podliježu pravilima o povjerljivosti i o čuvanju profesionalne i poslovne tajne utvrđenima u članku 33.

Članak 8.

Informacije i popisi

1. Svaka država članica Komisiji bez odgode priopćuje sljedeće informacije i sve njihove izmjene:
 - (a) identitet i podatke za kontakt nadležnih tijela, jedinstvenog ureda za vezu, imenovanih tijela i subjekata koji izdaju vanjska upozorenja na temelju članka 27. stavka 1.; i
 - (b) informacije o organizaciji, ovlastima i odgovornostima nadležnih tijela.
2. Komisija na svojim internetskim stranicama vodi i ažurira javno dostupan popis nadležnih tijela, jedinstvenih ureda za vezu, imenovanih tijela i subjekata koji izdaju vanjska upozorenja na temelju članka 27. stavka 1. ili stavka 2.

Članak 9.

Minimalne ovlasti nadležnih tijela

1. Svako nadležno tijelo ima minimalne istražne ovlasti i ovlasti izvršavanja utvrđene u stavcima 3., 4., 6. i 7. ovog članka koje su potrebne za primjenu ove Uredbe i izvršava te ovlasti u skladu s člankom 10.
2. Neovisno o stavku 1., države članice mogu odlučiti da neće dodijeliti sve ovlasti svakom nadležnom tijelu pod uvjetom da se svaka od tih ovlasti može izvršavati djelotvorno i prema potrebi, u skladu s člankom 10., u odnosu na svaku povredu obuhvaćenu ovom Uredbom.
3. Nadležna tijela imaju barem sljedeće istražne ovlasti:
 - (a) ovlast za pristup svim relevantnim dokumentima, podacima ili informacijama povezanim s povredom obuhvaćenom ovom Uredbom, u bilo kojem obliku ili formatu i bez obzira na medij na kojem su pohranjeni ili mjesto na kojem su pohranjeni;

- (b) ovlast da od svih javnih tijela, tijela ili agencija u svojoj državi članici ili od svih fizičkih osoba ili pravnih osoba zatraže dostavljanje svih relevantnih informacija, podataka ili dokumenata, u bilo kojem obliku ili formatu i bez obzira na medij na kojem su pohranjeni ili mjesto na kojem su pohranjeni, kako bi se utvrdilo je li došlo do povrede obuhvaćene ovom Uredbom ili dolazi li do takve povrede te kako bi se utvrdili detalji takve povrede, među ostalim praćenje financijskih i podatkovnih tokova, utvrđivanje identiteta osoba uključenih u financijske i podatkovne tokove, te utvrđivanje informacija o bankovnom računu i vlasništva internetskih stranica;
- (c) ovlast za provedbu potrebnih inspekcija na licu mjesta, uključujući ovlast za ulazak u sve prostorije, na sva zemljišta ili u sva prijevozna sredstva koje trgovac obuhvaćen inspekcijom upotrebljava u svrhe povezane sa svojom trgovačkom, poslovnom, obrtničkom ili profesionalnom djelatnošću, ili ovlast da zahtijevaju od drugih javnih tijela da to učine kako bi se ispitale, zaplijenile, uzele ili pribavile kopije informacija, podataka ili dokumenata, bez obzira na medij na kojem su pohranjeni; ovlast da zaplijene sve informacije, podatke ili dokumente tijekom potrebnog razdoblja i u mjeri potrebnoj za inspekciju; ovlast da zatraže od svih predstavnika ili članova osoblja trgovca obuhvaćenog inspekcijom iznošenje objašnjenja o činjenicama informacijama, podacima ili dokumentima koji se odnose na predmet inspekcije te da zabilježe odgovore;
- (d) ovlast za kupnju robe ili usluga u okviru probnih kupnji, među ostalim, ako je to potrebno, pod tajnim identitetom, kako bi otkrila povrede obuhvaćene ovom Uredbom i pribavila dokaze, uključujući ovlast za pregledavanje, promatranje, proučavanje, rastavljanje ili testiranje robe ili usluga.

4. Nadležna tijela imaju barem sljedeće ovlasti izvršavanja:

- (a) ovlast za donošenje privremenih mjera radi izbjegavanja rizika od ozbiljne štete kolektivnim interesima potrošača;
- (b) ovlast za zahtijevanje od trgovca odgovornog za povredu obuhvaćenu ovom Uredbom obveza u smislu prestanka te povrede ili ovlast za prihvaćanje takvih obveza;
- (c) ovlast za primanje od trgovca, na njegovu inicijativu, dodatnih korektivnih obveza u korist potrošača oštećenih navodnom povredom obuhvaćenom ovom Uredbom ili, prema potrebi, ovlast za zahtijevanje od trgovca obveza da ponudi odgovarajuće mjere popravljivanja štete potrošačima oštećenima tom povredom;
- (d) kada je to primjenjivo, ovlast za obavješćivanje, odgovarajućim sredstvima, potrošača koji tvrde da su pretrpjeli štetu uslijed povrede obuhvaćene ovom Uredbom o načinu na koji mogu potraživati odštetu u skladu s nacionalnim pravom;
- (e) ovlast za izdavanje pisanog naloga trgovcu da prestane s povredama obuhvaćenima ovom Uredbom;
- (f) ovlast za osiguravanje prestanka ili zabrane povreda obuhvaćenih ovom Uredbom;
- (g) ako nije dostupno nijedno drugo djelotvorno sredstvo za osiguravanje prestanka ili zabrane povrede obuhvaćene ovom Uredbom te kako bi se izbjegao rizik od ozbiljne štete kolektivnim interesima potrošača:
 - i. ovlast za uklanjanje sadržaja ili za ograničavanje pristupa internetskom sučelju ili za izdavanje naloga da se potrošačima prilikom pristupanja internetskom sučelju jasno prikaže upozorenje;
 - ii. ovlast za izdavanje naloga pružatelju usluga smještaja na poslužitelju da ukloni, onemogućiti ili ograniči pristup internetskom sučelju; ili
 - iii. prema potrebi, ovlast za izdavanje naloga registrima za domene ili voditeljima registara za domene da izbrišu potpuno kvalificirani naziv domene i omoguće dotičnom nadležnom tijelu da je registrira;

uključujući zahtijevanjem od treće osobe ili drugog javnog tijela da provede takve mjere.

- (h) ovlast za izricanje sankcija, kao što su novčane kazne ili periodični penali, za povrede obuhvaćene ovom Uredbom te za nepoštovanje bilo koje odluke, naloga, privremene mjere, obveze trgovca ili neke druge mjere donesene na temelju ove Uredbe.

Sankcije iz točke (h) moraju biti učinkovite, proporcionalne i odvraćajuće, u skladu sa zahtjevima propisa Unije kojima se štite interesi potrošača. Osobito se na primjeren način uzimaju u obzir narav, ozbiljnost i trajanje dotične povrede.

5. Ovlašt za izricanje sankcija, kao što su novčane kazne ili periodični penali, za povrede obuhvaćene ovom Uredbom primjenjuje se na sve povrede propisa Unije kojima se štite interesi potrošača ako u relevantnom pravnom aktu Unije navedenom u Prilogu nisu predviđene sankcije. Time se ne dovodi u pitanje ovlašt nacionalnih tijela za izricanje sankcija na temelju nacionalnog prava, kao što su upravne ili druge novčane kazne ili periodični penali, u slučajevima kada u pravnim aktima Unije navedenima u Prilogu nisu predviđene sankcije.

6. Nadležna tijela imaju ovlašt na vlastitu inicijativu pokrenuti istrage ili postupke radi ostvarivanja prestanka ili zabrane povreda obuhvaćenih ovom Uredbom.

7. Nadležna tijela mogu objaviti sve konačne odluke, obveze trgovca ili naloge donesene na temelju ove Uredbe, kao i objaviti identitet trgovca odgovornog za povredu obuhvaćenu ovom Uredbom.

8. Kada je to primjenjivo, nadležna tijela mogu se savjetovati s organizacijama potrošača, udruženjima trgovaca, imenovanim tijelima ili drugim dotičnim osobama u pogledu djelotvornosti predloženih obveza u zaustavljanju povrede obuhvaćene ovom Uredbom.

Članak 10.

Izvršavanje minimalnih ovlašti

1. Ovlašti utvrđene u članku 9. izvršavaju:

(a) nadležna tijela izravno, na temelju svoje nadležnosti;

(b) ili se ovlašti, prema potrebi, izvršavaju uz pomoć drugih nadležnih tijela ili drugih javnih tijela;

(c) davanjem naloga imenovanim tijelima ako je to primjenjivo; ili

(d) podnošenjem zahtjeva sudovima nadležnima za donošenje potrebne odluke, među ostalim, prema potrebi, i podnošenjem pravnog sredstva, ako zahtjev za donošenje potrebne odluke nije bio uspješan.

2. Provedba i izvršavanje ovlašti utvrđenih u članku 9. pri primjeni ove Uredbe moraju biti razmjerni pravu Unije i nacionalnom pravu te usklađeni s pravom Unije i nacionalnim pravom, među ostalim i s primjenjivim postupovnim jamstvima i načelima Povelje Europske unije o temeljnim pravima. Istražne mjere i mjere izvršavanja donesene pri primjeni ove Uredbe moraju biti primjerene naravi povrede propisa Unije kojima se štite interesi potrošača i cjelokupnoj stvarnoj ili potencijalnoj šteti uzrokovanoj povredom propisa Unije kojima se štite interesi potrošača.

POGLAVLJE III.

MEHANIZAM UZAJAMNE POMOĆI

Članak 11.

Zahtjevi za informacije

1. Na zahtjev tijela podnositelja zahtjeva tijelo primatelj zahtjeva dostavlja tijelu podnositelju zahtjeva, bez odgode i u svakom slučaju u roku od 30 dana, osim ako je drugačije dogovoreno, sve relevantne informacije potrebne za utvrđivanje je li došlo do povrede unutar Unije ili dolazi li do takve povrede te za ostvarivanje prestanka takve povrede.

2. Tijelo primatelj zahtjeva obavlja primjerene i potrebne istrage ili poduzima sve ostale potrebne ili primjerene mjere radi prikupljanja potrebnih informacija. Ako je to potrebno, te se istrage provode uz pomoć drugih javnih tijela ili imenovanih tijela.

3. Na zahtjev tijela podnositelja zahtjeva tijelo primatelj zahtjeva može dopustiti službenicima tijela podnositelja zahtjeva da prate službenike tijela primatelja zahtjeva tijekom njihovih istraga.

Članak 12.

Zahtjevi za mjere izvršavanja

1. Na zahtjev tijela podnositelja zahtjeva tijelo primatelj zahtjeva poduzima sve potrebne i razmjerne mjere izvršavanja radi ostvarivanja prestanka ili zabrane povrede unutar Unije izvršavanjem ovlasti utvrđenih u članku 9. te svih dodatnih ovlasti koje su mu dodijeljene na temelju nacionalnog prava. Tijelo primatelj zahtjeva određuje primjerene mjere izvršavanja potrebne radi ostvarivanja prestanka ili zabrane povrede unutar Unije te ih bez odgode poduzima i to najkasnije šest mjeseci nakon primitka zahtjeva, osim ako navede posebne razloge za produljenje tog roka. Prema potrebi, tijelo primatelj zahtjeva trgovcu odgovornom za povredu unutar Unije izriče sankcije, kao što su novčane kazne ili periodični penali. Tijelo primatelj zahtjeva može od trgovca, na njegovu inicijativu, primiti dodatne korektivne obveze u korist potrošača oštećenih navodnom povredom unutar Unije ili, prema potrebi, može od trgovca zahtijevati obveze da ponudi odgovarajuće mjere popravljanja štete potrošačima oštećenima tom povredom.

2. Tijelo primatelj zahtjeva redovito obavješćuje tijelo podnositelja zahtjeva o poduzetim koracima i mjerama te o koracima i mjerama koje namjerava poduzeti. Tijelo primatelj zahtjeva koristi se elektroničkom bazom podataka predviđenom u članku 35. kako bi bez odgode obavijestilo tijelo podnositelja zahtjeva, nadležna tijela drugih država članica i Komisiju o poduzetim mjerama i učinku tih mjera na povredu unutar Unije, među ostalim o sljedećem:

- (a) jesu li izrečene privremene mjere;
- (b) je li povreda prestala;
- (c) koje su mjere donesene i jesu li te mjere provedene;
- (d) o tome u kojoj su mjeri potrošačima oštećenima navodnom povredom ponuđene korektivne obveze.

Članak 13.

Postupak za zahtjeve za uzajamnu pomoć

1. Prilikom podnošenja zahtjeva za uzajamnu pomoć tijelo podnositelj zahtjeva dostavlja informacije koje su potrebne kako bi se tijelu primatelju zahtjeva omogućilo ispunjavanje tog zahtjeva, uključujući sve potrebne dokaze koji se mogu pribaviti samo u državi članici tijela podnositelja zahtjeva.

2. Tijelo podnositelj zahtjeva šalje takve zahtjeve za uzajamnu pomoć jedinstvenom uredu za vezu države članice tijela primatelja zahtjeva i jedinstvenom uredu za vezu države članice tijela podnositelja zahtjeva u informativne svrhe. Jedinstveni ured za vezu države članice tijela primatelja zahtjeva bez odgode prosljeđuje zahtjeve odgovarajućem nadležnom tijelu.

3. Zahtjevi za uzajamnu pomoć i sva s njima povezana priopćenja sastavljaju se u pisanom obliku s pomoću standardnih obrazaca te se dostavljaju u elektroničkom obliku putem elektroničke baze podataka predviđene u članku 35.

4. Dotična nadležna tijela dogovaraju se o jezicima koji će se koristiti u zahtjevima za uzajamnu pomoć i za sva s njima povezana priopćenja.

5. Ako se ne može postići dogovor o jezicima, zahtjevi za uzajamnu pomoć šalju se na službenom jeziku ili na jednom od službenih jezika države članice tijela podnositelja zahtjeva, a odgovori na službenom jeziku ili na jednom od službenih jezika države članice tijela primatelja zahtjeva. U tom slučaju svako nadležno tijelo odgovorno je za potrebne prijevode zahtjeva, odgovora i drugih dokumenata koje prima od drugog nadležnog tijela.

6. Tijelo primatelj zahtjeva šalje odgovor izravno i tijelu podnositelju zahtjeva i jedinstvenim uredima za vezu država članica tijela podnositelja zahtjeva i tijela primatelja zahtjeva.

Članak 14.

Odbijanje ispunjavanja zahtjeva za uzajamnu pomoć

1. Tijelo primatelj zahtjeva može odbiti ispuniti zahtjev za informacije na temelju članka 11. ako je ispunjena jedna ili više od sljedećih pretpostavki:

- (a) nakon savjetovanja s tijelom podnositeljem zahtjeva, pokazalo se da tijelu podnositelju zahtjeva ne trebaju tražene informacije kako bi utvrdilo je li došlo do povrede unutar Unije ili dolazi li do takve povrede ili kako bi utvrdilo postoji li opravdana sumnja da do nje može doći;
- (b) tijelo podnositelj zahtjeva ne slaže se s time da informacije podliježu pravilima o povjerljivosti i o čuvanju profesionalne i poslovne tajne utvrđenima u članku 33.;
- (c) kaznene istrage ili sudski postupci već su pokrenuti protiv istog trgovca u vezi s istom povredom unutar Unije pred pravosudnim tijelima u državi članici tijela primatelja zahtjeva ili tijela podnositelja zahtjeva.

2. Tijelo primatelj zahtjeva može, nakon savjetovanja s tijelom podnositeljem zahtjeva, odbiti ispuniti zahtjev za mjere izvršavanja na temelju članka 12. ako je ispunjena jedna ili više od sljedećih pretpostavki:

- (a) kaznene istrage ili sudski postupci već su pokrenuti ili postoji presuda, sudska nagodba ili sudski nalog u vezi s istom povredom unutar Unije i protiv istog trgovca pred pravosudnim tijelima u državi članici tijela primatelja zahtjeva;
- (b) izvršavanje potrebnih ovlasti izvršavanja već je pokrenuto ili je već donesena administrativna odluka u vezi s istom povredom unutar Unije i protiv istog trgovca u državi članici tijela primatelja zahtjeva radi ostvarivanja brzog i djelotvornog prestanka ili zabrane povrede unutar Unije;
- (c) nakon odgovarajuće istrage tijelo primatelj zahtjeva zaključilo je da nije došlo do povrede unutar Unije;
- (d) tijelo primatelj zahtjeva zaključilo je da tijelo podnositelj zahtjeva nije pružilo informacije koje su potrebne u skladu s člankom 13. stavkom 1.;
- (e) tijelo primatelj zahtjeva prihvatilo je obveze koje je predložio trgovac radi prestanka povrede unutar Unije u utvrđenom roku, a taj rok još nije istekao.

Međutim, tijelo primatelj zahtjeva mora ispuniti zahtjev za mjere izvršavanja na temelju članka 12. ako trgovac ne provede prihvaćene obveze u roku iz prvog podstavka točke (e).

3. Tijelo primatelj zahtjeva obavješćuje tijelo podnositelja zahtjeva i Komisiju o svakom odbijanju ispunjenja zahtjeva za uzajamnu pomoć i o razlozima za to odbijanje.

4. U slučaju neslaganja između tijela podnositelja zahtjeva i tijela primatelja zahtjeva, tijelo podnositelj zahtjeva ili tijelo primatelj zahtjeva može uputiti predmet Komisiji koja bez odgode izdaje mišljenje o predmetu. Ako predmet nije upućen Komisiji, ona ipak može na vlastitu inicijativu izdati mišljenje. U svrhu izdavanja tog mišljenja Komisija može tražiti relevantne informacije i dokumente koji su razmijenjeni između tijela podnositelja zahtjeva i tijela primatelja zahtjeva.

5. Komisija prati funkcioniranje mehanizma uzajamne pomoći i usklađenost nadležnih tijela s postupcima i rokovima za obradu zahtjeva za uzajamnu pomoć. Komisija ima pristup zahtjevima za uzajamnu pomoć te informacijama i dokumentima koje su razmijenili tijelo podnositelj zahtjeva i tijelo primatelj zahtjeva.

6. Prema potrebi, Komisija može izdati smjernice i savjetovati države članice kako bi osigurala djelotvorno i učinkovito funkcioniranje mehanizma uzajamne pomoći.

POGLAVLJE IV.

KOORDINIRANI MEHANIZMI ISTRAGE I IZVRŠAVANJA ZA RAŠIRENE POVREDE I ZA RAŠIRENE POVREDE S DIMENZIJOM UNIJE

Članak 15.

Postupak odlučivanja među državama članicama

Za pitanja obuhvaćena ovim poglavljem dotična nadležna tijela postupaju na temelju konsenzusa.

Članak 16.

Opća načela suradnje

1. Ako postoji opravdana sumnja da je u tijeku raširena povreda ili raširena povreda s dimenzijom Unije, nadležna tijela kojih se tiče povreda i Komisija o tome bez odgode obavješćuju jedni druge i jedinstvene urede za vezu kojih se tiče ta povreda, izdavanjem upozorenja na temelju članka 26.

2. Nadležna tijela kojih se tiče raširena povreda ili raširena povreda s dimenzijom Unije koordiniraju istražne mjere i mjere izvršavanja koje poduzimaju radi suočavanja s tim povredama. Ta tijela bez odgode razmjenjuju sve potrebne dokaze i informacije te pružaju svu potrebnu pomoć jedna drugima i Komisiji.
3. Nadležna tijela kojih se tiče raširena povreda ili raširena povreda s dimenzijom Unije osiguravaju prikupljanje svih potrebnih dokaza i informacija te poduzimanje svih potrebnih mjera izvršavanja radi ostvarivanja prestanka ili zabrane te povrede.
4. Ne dovodeći u pitanje stavak 2., ova Uredba ne utječe na nacionalne istražne aktivnosti i aktivnosti izvršavanja koje provode nadležna tijela u vezi s istom povredom koju je počinio isti trgovac.
5. Nadležna tijela prema potrebi mogu pozvati dužnosnike Komisije i druge osobe u njihovoj pratnji, koje je ovlastila Komisija, da sudjeluju u koordiniranim istragama, djelovanjima izvršavanja i drugim mjerama obuhvaćenima ovim poglavljem.

Članak 17.

Pokretanje koordiniranog djelovanja i imenovanje koordinatora

1. Ako postoji opravdana sumnja u raširenu povredu, nadležna tijela kojih se tiče ta povreda pokreću koordinirano djelovanje koje se temelji na njihovu dogovoru. Jedinствене uredе za vezu kojih se tiče ta povreda i Komisiju obavješćuje se o pokretanju koordiniranog djelovanja bez odgode.
2. Nadležna tijela kojih se tiče raširena povreda na koju se sumnja imenuju za koordinatora jedno nadležno tijelo kojeg se tiče raširena povreda na koju se sumnja. Ako ta nadležna tijela ne mogu postići dogovor o tom imenovanju, Komisija preuzima ulogu koordinatora.
3. Ako Komisija opravdano sumnja na raširenu povredu s dimenzijom Unije, ona na temelju članka 26. bez odgode o tome obavješćuje nadležna tijela i jedinствене uredе za vezu kojih se tiče ta navodna povreda. Komisija u obavijesti navodi razloge kojima se opravdava moguće koordinirano djelovanje. Nadležna tijela kojih se tiče navodna raširena povreda s dimenzijom Unije provode odgovarajuće istrage na temelju informacija koje su im dostupne ili kojima mogu lako pristupiti. Nadležna tijela kojih se tiče navodna raširena povreda s dimenzijom Unije na temelju članka 26. obavješćuju druga nadležna tijela, jedinствене uredе za vezu kojih se tiče ta povreda i Komisiju o rezultatima takvih istraga u roku od mjesec dana od datuma obavijesti Komisije. Ako se takvim istragama otkrije da je raširena povreda s dimenzijom Unije možda u tijeku, nadležna tijela kojih se ta povreda tiče započinju s koordiniranim djelovanjem i poduzimaju mjere utvrđene u članku 19. i, prema potrebi, mjere utvrđene u člancima 20. i 21.
4. Koordinirana djelovanja iz stavka 3. koordinira Komisija.
5. Nadležno tijelo pridružuje se koordiniranom djelovanju ako se tijekom tog koordiniranog djelovanja pokaže da se raširena povreda ili raširena povreda s dimenzijom Unije tiče tog nadležnog tijela.

Članak 18.

Razlozi za odbijanje sudjelovanja u koordiniranom djelovanju

1. Nadležno tijelo može odbiti sudjelovanje u koordiniranom djelovanju zbog bilo kojeg od sljedećih razloga:
 - (a) u državi članici tog nadležnog tijela već su pokrenuti kaznena istraga ili sudski postupci, donesena je sudska odluka ili je postignuta sudska nagodba u odnosu na istog trgovca u vezi s istom povredom;
 - (b) u državi članici tog nadležnog tijela izvršavanje potrebnih ovlasti izvršavanja pokrenuto je već prije izdavanja upozorenja iz članka 17. stavka 3. ili je donesena administrativna odluka protiv istog trgovca u vezi s istom povredom radi ostvarivanja brzog i djelotvornog prestanka ili zabrane raširene povrede ili raširene povrede s dimenzijom Unije;
 - (c) nakon primjerene istrage pokazalo se da je stvarni ili potencijalni učinak navodne raširene povrede ili raširene povrede s dimenzijom Unije u državi članici tog nadležnog tijela zanemariv te stoga to nadležno tijelo ne treba donositi nikakve mjere izvršavanja;
 - (d) u državi članici tog nadležnog tijela nije došlo do relevantne raširene povrede ili raširene povrede s dimenzijom Unije te stoga to nadležno tijelo ne treba donositi nikakve mjere izvršavanja;

(e) nadležno tijelo prihvatilo je obveze koje je predložio trgovac odgovoran za raširenu povredu ili raširenu povredu s dimenzijom Unije radi prestanka te povrede u državi članici tog nadležnog tijela te stoga to nadležno tijelo ne treba donositi nikakve mjere izvršavanja.

2. Ako nadležno tijelo odbije sudjelovati u koordiniranom djelovanju, ono o svojoj odluci bez odgode obavješćuje Komisiju i druga nadležna tijela te dotične jedinstvene urede za vezu kojih se tiče raširena povreda ili raširena povreda s dimenzijom Unije, navodeći razloge za svoju odluku i dostavljajući sve potrebne dokumente na kojima se odluka zasniva.

Članak 19.

Istražne mjere u koordiniranim djelovanjima

1. Nadležna tijela kojih se tiče koordinirano djelovanje osiguravaju da se istrage i inspekcije provode djelotvorno, učinkovito i koordinirano. Ona nastoje, istodobno jedna s drugima, provoditi istrage i inspekcije te, u mjeri u kojoj je to dopušteno nacionalnim postupovnim pravom, primjenjivati privremene mjere.

2. Ako je to potrebno, može se upotrebljavati mehanizam uzajamne pomoći na temelju poglavlja III., osobito kako bi se prikupili potrebni dokazi i druge informacije od država članica koje nisu države članice kojih se tiče koordinirano djelovanje, ili kako bi se osiguralo da dotični trgovac ne izbjegne mjere izvršavanja.

3. Prema potrebi, nadležna tijela kojih se tiče koordinirano djelovanje iznose ishod istrage i procjenu raširene povrede ili, kada je to primjenjivo, raširene povrede s dimenzijom Unije, u zajedničkom stajalištu koje su međusobno usuglasili.

4. Osim ako su se nadležna tijela kojih se tiče koordinirano djelovanje drugačije dogovorila, koordinator priopćuje zajedničko stajalište trgovcu odgovornom za raširenu povredu ili raširenu povredu s dimenzijom Unije. Trgovcu odgovornom za raširenu povredu ili raširenu povredu s dimenzijom Unije daje se mogućnost da se izjasni o pitanjima koja su dio zajedničkog stajališta.

5. Prema potrebi, i ne dovodeći u pitanje članak 15. ili pravila o povjerljivosti i o čuvanju profesionalne i poslovne tajne utvrđena u članku 33., nadležna tijela kojih se tiče koordinirano djelovanje odlučuju da će objaviti zajedničko stajalište ili njegove dijelove na svojim internetskim stranicama i mogu zatražiti mišljenja organizacija potrošača, udruženja trgovaca i drugih dotičnih strana. Komisija objavljuje zajedničko stajalište ili njegove dijelove na svojim internetskim stranicama u dogovoru s dotičnim nadležnim tijelima.

Članak 20.

Obveze u koordiniranim djelovanjima

1. Na temelju zajedničkog stajališta donesenog na temelju članka 19. stavka 3. nadležna tijela kojih se tiče koordinirano djelovanje mogu trgovca odgovornog za raširenu povredu ili raširenu povredu s dimenzijom Unije pozvati da u utvrđenom roku predloži obveze radi prestanka te povrede. Trgovac također može, na vlastitu inicijativu, predložiti obveze radi prestanka te povrede ili ponuditi korektivne obveze potrošačima oštećenima tom povredom.

2. Prema potrebi, i ne dovodeći u pitanje pravila o povjerljivosti i o čuvanju profesionalne i poslovne tajne utvrđena u članku 33., nadležna tijela kojih se tiče koordinirano djelovanje mogu na svojim internetskim stranicama objaviti obveze koje je trgovac odgovoran za raširenu povredu ili raširenu povredu s dimenzijom Unije predložio ili, prema potrebi, Komisija može na svojim internetskim stranicama objaviti obveze koje je predložio taj trgovac ako to zatraže dotična nadležna tijela. Nadležna tijela i Komisija mogu zatražiti mišljenja organizacija potrošača, udruženja trgovaca i drugih dotičnih strana.

3. Nadležna tijela kojih se tiče koordinirano djelovanje procjenjuju predložene obveze i trgovca odgovornog za raširenu povredu ili raširenu povredu s dimenzijom Unije obavješćuju o ishodu procjene te, kada je to primjenjivo, ako je trgovac ponudio korektivne obveze, obavješćuju potrošače koji tvrde da su pretrpjeli štetu uslijed te povrede. Ako su obveze razmjerne i dostatne za ostvarivanje prestanka raširene povrede ili raširene povrede s dimenzijom Unije, nadležna tijela prihvaćaju te obveze i utvrđuju rok u kojem se obveze moraju provesti.

4. Nadležna tijela kojih se tiče koordinirano djelovanje prate provedbu obveza. Ona osobito osiguravaju da trgovac odgovoran za raširenu povredu ili raširenu povredu s dimenzijom Unije redovito izvješćuje koordinatora o napretku u provedbi obveza. Nadležna tijela kojih se tiče koordinirano djelovanje mogu, prema potrebi, zatražiti mišljenje organizacija potrošača i stručnjaka kako bi provjerila jesu li koraci koje je trgovac poduzeo usklađeni s obvezama.

Članak 21.

Mjere izvršavanja u koordiniranim djelovanjima

1. Nadležna tijela kojih se tiče koordinirano djelovanje u okviru svoje nadležnosti poduzimaju sve potrebne mjere izvršavanja protiv trgovca odgovornog za raširenu povredu ili raširenu povredu s dimenzijom Unije radi ostvarivanja prestanka ili zabrane te povrede.

Ona, prema potrebi, trgovcu odgovornom za raširenu povredu ili za raširenu povredu s dimenzijom Unije izriču sankcije, kao što su novčane kazne ili periodični penali. Nadležna tijela mogu od trgovca, na njegovu inicijativu, primiti dodatne korektivne obveze u korist potrošača oštećenih navodnom raširenim povredom ili navodnom raširenim povredom s dimenzijom Unije ili, prema potrebi, mogu od trgovca zahtijevati obveze da ponudi odgovarajuće mjere popravljivanja štete potrošačima oštećenima tom povredom.

Mjere izvršavanja osobito su primjerene u sljedećim slučajevima:

- (a) hitno djelovanje izvršavanja potrebno je radi ostvarivanja brzog i djelotvornog prestanka ili zabrane povrede;
- (b) nije vjerojatno da će povreda prestati kao rezultat obveza koje je predložio trgovac odgovoran za povredu;
- (c) trgovac odgovoran za povredu nije predložio obveze prije isteka roka koji su odredila dotična nadležna tijela;
- (d) obveze koje je predložio trgovac odgovoran za povredu nisu dostatne za osiguravanje prestanka povrede ili, prema potrebi, za osiguravanje popravljivanja štete koja je potrošačima nanescena povredom; ili
- (e) trgovac odgovoran za povredu nije proveo obveze za prestanak povrede ili, prema potrebi, za osiguravanje popravljivanja štete koja je potrošačima nanescena povredom, u roku iz članka 20. stavka 3.;

2. Mjere izvršavanja u skladu sa stavkom 1. moraju se poduzimati na djelotvoran, učinkovit i koordiniran način radi ostvarivanja prestanka ili zabrane raširene povrede ili raširene povrede s dimenzijom Unije. Nadležna tijela kojih se tiče koordinirano djelovanje nastoje istodobno poduzimati mjere izvršavanja u državama članicama kojih se tiče ta povreda.

Članak 22.

Zaključenje koordiniranih djelovanja

1. Koordinirano djelovanje zaključuje se ako nadležna tijela kojih se tiče koordinirano djelovanje zaključe da je raširena povreda ili raširena povreda s dimenzijom Unije prestala ili da je zabranjena u svim dotičnim državama članicama ili da takva povreda nije počinjena.

2. Koordinator o zaključenju koordiniranog djelovanja bez odgode obavješćuje Komisiju i, kada je to primjenjivo, nadležna tijela i jedinstvene urede za vezu država članica kojih se tiče koordinirano djelovanje.

Članak 23.

Uloga koordinatora

1. Koordinator imenovan u skladu s člankom 17. ili člankom 29. osobito:

- (a) osigurava da su sva dotična nadležna tijela i Komisija na odgovarajući način i pravodobno obaviješteni o napretku istrage ili djelovanja izvršavanja, ovisno o slučaju, te da su obaviješteni o svim predviđenim sljedećim koracima i mjerama koje će se donijeti;

- (b) koordinira i prati istražne mjere koje dotična nadležna tijela poduzimaju u skladu s ovom Uredbom;
 - (c) koordinira pripremu i razmjenu svih potrebnih dokumenata između dotičnih nadležnih tijela i Komisije;
 - (d) održava kontakte s trgovcem i drugim stranama kojih se tiču istražne mjere ili mjere izvršavanja, ovisno o slučaju, osim ako su se dotična nadležna tijela i koordinator drugačije dogovorili;
 - (e) kada je to primjenjivo, koordinira procjenu, savjetovanje i praćenje koje provode dotična nadležna tijela, kao i ostale korake potrebne za obradu i provedbu obveza koje su predložili dotični trgovci;
 - (f) kada je to primjenjivo, koordinira mjere izvršavanja koje su donijela dotična nadležna tijela;
 - (g) koordinira zahtjeve za uzajamnu pomoć koje su podnijela dotična nadležna tijela u skladu s poglavljem III.
2. Koordinator se ne smatra odgovornim za djelovanja ili propuste dotičnih nadležnih tijela kada se koriste ovlastima utvrđenima u članku 9.
3. Ako se koordinirana djelovanja odnose na raširene povrede ili raširene povrede s dimenzijom Unije pravnih akata Unije iz članka 2. stavka 10., koordinator poziva Europsko nadzorno tijelo za bankarstvo da djeluje kao promatrač.

Članak 24.

Jezični režim

1. Dotična nadležna tijela dogovaraju se o jezicima kojima se nadležna tijela koriste za obavijesti kao i za sva ostala priopćenja obuhvaćena ovim poglavljem koja su povezana s koordiniranim djelovanjima i opsežnim provjerama.
2. Ako dotična nadležna tijela ne mogu postići dogovor, obavijesti i ostala priopćenja šalju se na službenom jeziku ili na jednom od službenih jezika države članice koja šalje obavijest ili drugo priopćenje. U tom slučaju, ako je to potrebno, svako dotično nadležno tijelo odgovorno je za prevođenje obavijesti, priopćenja i drugih dokumenata koje primi od drugih nadležnih tijela.

Članak 25.

Jezični režim za komunikaciju s trgovcima

Za potrebe postupaka utvrđenih u ovom poglavlju trgovac ima pravo komunicirati na službenom jeziku ili na jednom od službenih jezika koji se koriste u službene svrhe države članice u kojoj trgovac ima poslovni nastan ili u kojoj boravi.

POGLAVLJE V.

AKTIVNOSTI KOJE SE PROVODE NA RAZINI UNIJE

Članak 26.

Upozorenja

1. Nadležno tijelo bez odgode obavješćuje Komisiju, druga nadležna tijela i jedinstvene urede za vezu o svim opravdanim sumnjama da je na njegovu državnom području u tijeku povreda obuhvaćena ovom Uredbom koja može utjecati na interese potrošača u drugim državama članicama.
2. Komisija bez odgode obavješćuje dotična nadležna tijela i dotične jedinstvene urede za vezu o svim opravdanim sumnjama da je došlo do povrede obuhvaćene ovom Uredbom.
3. Prilikom obavješćivanja, to jest izdavanja upozorenja, u skladu sa stavicima 1. i 2. nadležno tijelo ili Komisija dostavljaju informacije o povredi obuhvaćenoj ovom Uredbom na koju se sumnja, te osobito i, ako su one dostupne, sljedeće informacije:
 - (a) opis činjenja ili propuštanja koje predstavlja povredu;
 - (b) detalje o proizvodu ili usluzi na koju se povreda odnosi;
 - (c) imena država članica kojih se povreda tiče ili kojih bi se mogla ticati;

- (d) identitet trgovca ili trgovaca odgovornih za povredu ili za koje se sumnja da su odgovorni za povredu;
- (e) pravnu osnovu za moguća djelovanja upućivanjem na nacionalno pravo i odgovarajuće odredbe pravnih akata Unije navedenih u Prilogu;
- (f) opis svih pravnih postupaka, mjera izvršavanja ili drugih mjera poduzetih u vezi s povredom te njihove datume i trajanje, kao i njihov status;
- (g) identitete nadležnih tijela koja pokreću pravne postupke i poduzimaju druge mjere.

4. Nadležno tijelo prilikom izdavanja upozorenja može od nadležnih tijela i relevantnih jedinstvenih ureda za vezu u drugim državama članicama i Komisije zatražiti, ili Komisija može od nadležnih tijela i relevantnih jedinstvenih ureda za vezu u drugim državama članicama zatražiti da, na temelju informacija koje su dostupne relevantnim nadležnim tijelima ili Komisiji odnosno na temelju informacija kojima relevantna nadležna tijela ili Komisija mogu lako pristupiti, provjere jesu li na državnom području tih drugih država članica u tijeku slične povrede na koje se sumnja ili jesu li već poduzete bilo kakve mjere izvršavanja protiv takvih povreda u tim državama članicama. Ta nadležna tijela drugih država članica i Komisija bez odgode odgovaraju na zahtjev.

Članak 27.

Vanjska upozorenja

1. Svaka država članica, osim ako takvo postupanje ne bi bilo opravdano, imenovanim tijelima, europskim potrošačkim centrima, organizacijama i udrugama potrošača te, prema potrebi, udruženjima trgovaca, koja imaju potrebno stručno znanje, dodjeljuje ovlast za izdavanje upozorenja nadležnim tijelima relevantnih država članica i Komisiji o povredama obuhvaćenima ovom Uredbom na koje se sumnja te za dostavljanje informacija koje su im dostupne, navedenih u članku 26. stavku 3. („vanjska upozorenja”). Svaka država članica Komisiji bez odgode priopćava popis tih subjekata i sve njegove izmjene.
2. Nakon savjetovanja s državama članicama Komisija udrugama koje zastupaju interese potrošača i, ovisno o slučaju, interese trgovaca na razini Unije dodjeljuje ovlast za izdavanje vanjskog upozorenja.
3. Nadležna tijela nisu dužna pokrenuti postupak ili poduzeti bilo kakvo drugo djelovanje kao odgovor na vanjsko upozorenje. Subjekti koji izdaju vanjska upozorenja osiguravaju da su dostavljene informacije toče, ažurne i precizne te bez odgode ispravljaju priopćene informacije ili ih, prema potrebi, povlače.

Članak 28.

Razmjena drugih informacija relevantnih za otkrivanje povreda

U mjeri u kojoj je to potrebno radi ostvarivanja cilja ove Uredbe, nadležna tijela putem elektroničke baze podataka iz članka 35. bez odgode obavješćuju Komisiju i nadležna tijela dotičnih država članica o svakoj mjeri koju su poduzela radi suočavanja s povredom obuhvaćenom ovom Uredbom u okviru svoje nadležnosti ako sumnjaju da dotična povreda može utjecati na interese potrošača u drugim državama članicama.

Članak 29.

Opsežne provjere

1. Nadležna tijela mogu odlučiti provesti opsežne provjere kako bi provjerila usklađenost s propisima Unije kojima se štite interesi potrošača ili kako bi otkrila povrede propisa Unije kojima se štite interesi potrošača. Osim ako su se uključena nadležna tijela drugačije dogovorila, Komisija koordinira opsežne provjere.
2. Pri provedbi opsežnih provjera uključena nadležna tijela mogu se koristiti istražnim ovlastima utvrđenima u članku 9. stavku 3. i bilo kojim drugim ovlastima koje su im dodijeljene nacionalnim pravom.
3. Nadležna tijela mogu pozvati imenovana tijela, dužnosnike Komisije i druge osobe u njihovoj pratnji, koje je ovlastila Komisija, da sudjeluju u opsežnim provjerama.

Članak 30.

Koordinacija drugih aktivnosti kojima se doprinosi istrazi i izvršavanju

1. U mjeri u kojoj je to potrebno radi ostvarivanja cilja ove Uredbe, države članice međusobno se obavješćuju te obavješćuju Komisiju o svojim aktivnostima u sljedećim područjima:

- (a) osposobljavanju svojih službenika uključenih u primjenu ove Uredbe;
 - (b) prikupljanju, razvrstavanju i razmjeni podataka o prigovorima potrošača;
 - (c) uspostavi mreža službenika specifičnih za određeni sektor;
 - (d) izradi informacijskih i komunikacijskih alata; i
 - (e) kada je to primjenjivo, razvoju standarda, metodologija i smjernica u pogledu primjene ove Uredbe.
2. U mjeri u kojoj je to potrebno radi ostvarivanja cilja ove Uredbe, države članice mogu koordinirati i zajednički organizirati aktivnosti u područjima iz stavka 1.

Članak 31.

Razmjena službenika među nadležnim tijelima

1. Nadležna tijela mogu sudjelovati u programima razmjene za službenike iz drugih država članica kako bi se poboljšala suradnja. Nadležna tijela poduzimaju potrebne mjere kako bi službenicima iz drugih država članica omogućila da imaju djelotvornu ulogu u aktivnostima nadležnog tijela. U tu svrhu ti službenici ovlašteni su za obavljanje dužnosti koje im je nadležno tijelo domaćin povjerilo u skladu sa zakonima svoje države članice.
2. Tijekom razmjene građanskopravna i kaznenopravna odgovornost službenika tretira se na isti način kao građanskopravna i kaznenopravna odgovornost službenika nadležnog tijela domaćina. Službenici iz drugih država članica pridržavaju se profesionalnih standarda i odgovarajućih unutarnjih pravila ponašanja nadležnog tijela domaćina. Ta pravila ponašanja osiguravaju posebno zaštitu pojedinaca s obzirom na obradu osobnih podataka, pravičnost postupka i dužno poštovanje pravila o povjerljivosti i o čuvanju profesionalne i poslovne tajne utvrđenih u članku 33.

Članak 32.

Međunarodna suradnja

1. U mjeri u kojoj je to potrebno radi ostvarivanja cilja ove Uredbe, Unija surađuje s trećim zemljama i nadležnim međunarodnim organizacijama u područjima obuhvaćenima ovom Uredbom kako bi zaštitila interese potrošača. Unija i dotične treće zemlje mogu sklapati sporazume kojima se utvrđuju aranžmani za suradnju, uključujući uspostavu aranžmana uzajamne pomoći, razmjenu povjerljivih podataka i programe razmjene osoblja.
2. U sporazumima koje su sklopili Unija i treće zemlje o suradnji i uzajamnoj pomoći za zaštitu i jačanje interesa potrošača poštuju se relevantna pravila o zaštiti podataka koja se primjenjuju na prijenos osobnih podataka u treće zemlje.
3. Kada od tijela treće zemlje dobije informacije koju su potencijalno relevantne za nadležna tijela drugih država članica, nadležno tijelo priopćuje te informacije tim nadležnim tijelima u onoj mjeri u kojoj je to dopušteno u skladu s primjenjivim sporazumima o bilateralnoj pomoći s tom trećom zemljom te u mjeri u kojoj su te informacije u skladu s pravom Unije o zaštiti pojedinaca s obzirom na obradu osobnih podataka.
4. Informacije koje se priopćavaju na temelju ove Uredbe nadležno tijelo može priopćiti tijelu treće zemlje u skladu sa sporazumom o bilateralnoj pomoći s tom trećom zemljom, pod uvjetom da je pribavljeno odobrenje nadležnog tijela koje je izvorno priopćilo informaciju i pod uvjetom da je to u skladu s pravom Unije o zaštiti pojedinaca s obzirom na obradu osobnih podataka.

POGLAVLJE VI.

ZAJEDNIČKI ARANŽMANI

Članak 33.

Upotreba i otkrivanje informacija te čuvanje profesionalne i poslovne tajne

1. Informacije koje su prikupila nadležna tijela i Komisija ili koje su im priopćene tijekom primjene ove Uredbe upotrebljavaju se samo za potrebe osiguravanja usklađenosti s propisima Unije kojima se štite interesi potrošača.

2. S informacijama iz stavka 1. postupa se kao s povjerljivim informacijama te se one upotrebljavaju i otkrivaju samo ako se time na odgovarajući način uzimaju u obzir poslovni interesi fizičke osobe ili pravne osobe, uključujući poslovne tajne i intelektualno vlasništvo.

3. Nadležna tijela ipak mogu, nakon savjetovanja s nadležnim tijelom koje je dostavilo informacije, otkriti takve informacije koje su potrebne za:

- (a) dokazivanje povreda obuhvaćenih ovom Uredbom; ili
- (b) ostvarivanje prestanka ili zabrane povreda obuhvaćenih ovom Uredbom.

Članak 34.

Upotreba dokaza i nalaza istraga

Nadležna tijela mogu kao dokaz upotrijebiti svaku informaciju, dokument, nalaz, izjavu, ovjerenu presliku ili priopćenu obavijest, na istoj osnovi kao i slične dokumente pribavljene u svojoj državi članici, bez obzira na medij na kojem su pohranjeni.

Članak 35.

Elektronička baza podataka

1. Komisija uspostavlja i vodi elektroničku bazu podataka za svu komunikaciju između nadležnih tijela, jedinstvenih ureda za vezu i Komisije na temelju ove Uredbe. Sve informacije poslane putem elektroničke baze podataka pohranjuju se i obrađuju u toj elektroničkoj bazi podataka. Toj bazi podataka mogu izravno pristupati nadležna tijela, jedinstveni uredi za vezu i Komisija.

2. Informacije koje dostave subjekti koji izdaju vanjsko upozorenje na temelju članka 27. stavaka 1. i 2. pohranjuju se i obrađuju u elektroničkoj bazi podataka. Međutim, ti subjekti nemaju pristup toj bazi podataka.

3. Ako nadležno tijelo, imenovano tijelo ili subjekt koji izdaje vanjsko upozorenje na temelju članka 27. stavaka 1. i 2. utvrdi da se upozorenje o povredi koje su oni izdali u skladu s člancima 26. i 27. naknadno pokazalo neutemeljenim, oni povlače to upozorenje. Komisija bez odgode uklanja dotične informacije iz baze podataka i sve strane obavješćuje o razlozima tog uklanjanja.

Podatci u vezi s povredom pohranjuju se u bazu podataka samo onoliko dugo koliko je to potrebno za potrebe za koje su prikupljeni i obrađeni, ali se ne pohranjuju dulje od pet godina od dana na koji:

- (a) tijelo primatelj zahtjeva na temelju članka 12. stavka 2. obavijesti Komisiju da je povreda unutar Unije prestala;
- (b) koordinator na temelju članka 22. stavka 1. obavijesti o zaključenju koordiniranog djelovanja;
- (c) su informacije unesene u bazu podataka u svim ostalim slučajevima.

4. Komisija donosi provedbene akte kojima se utvrđuju praktični i operativni aranžmani za funkcioniranje elektroničke baze podataka. Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 38. stavka 2.

Članak 36.

Odricanje od naknade troškova

1. Države članice odriču se svih zahtjeva za naknadu troškova nastalih primjenom ove Uredbe.

2. Neovisno o stavku 1., u pogledu zahtjeva za mjere izvršavanja na temelju članka 12., država članica tijela podnositelja zahtjeva ostaje odgovorna prema državi članici tijela primatelja zahtjeva za sve troškove i gubitke koji su nastali kao rezultat mjera koje je sud odbacio i za koje je utvrdio da su neosnovane u onoj mjeri u kojoj se odnose na suštinu dotične povrede.

Članak 37.**Prioriteti izvršavanja**

1. Države članice do 17. siječnja 2020. i svake dvije godine nakon toga međusobno i s Komisijom razmjenjuju informacije o svojim prioritetima izvršavanja u vezi s primjenom ove Uredbe.

Takve informacije uključuju:

- (a) informacije o tržišnim trendovima koji bi mogli utjecati na interese potrošača u dotičnoj državi članici i u drugim državama članicama;
- (b) pregled djelovanja provedenih na temelju ove Uredbe u posljednje dvije godine, a osobito istražnih mjera i mjera izvršavanja povezanih s raširenim povredama;
- (c) statističke podatke razmijenjene putem upozorenjâ iz članka 26.;
- (d) okvirna prioritetna područja, za sljedeće dvije godine, za izvršavanje propisa Unije kojima se štite interesi potrošača u dotičnoj državi članici; i
- (e) predložena prioritetna područja, za sljedeće dvije godine, za izvršavanje propisa Unije kojima se štite interesi potrošača na razini Unije.

2. Ne dovodeći u pitanje članak 33., Komisija svake dvije godine sastavlja pregled informacija iz stavka 1. točaka (a), (b) i (c) i stavlja ga na raspolaganje javnosti. Komisija o tome obavješćuje Europski parlament.

3. U slučajevima bitne promjene okolnosti ili tržišnih uvjeta tijekom dvije godine nakon posljednjeg podnošenja informacija o svojim prioritetima izvršavanja, države članice ažuriraju svoje prioritete izvršavanja i o tome obavješćuju druge države članice i Komisiju.

4. Komisija izrađuje sažetak prioriteta izvršavanja koje su države članice podnijele u skladu sa stavkom 1. ovog članka i svake godine podnosi izvješće Odboru iz članka 38. stavka 1. kako bi se olakšalo utvrđivanje prioriteta u pogledu djelovanja na temelju ove Uredbe. Komisija s državama članicama razmjenjuje najbolje prakse i ocjenjivanje prema referentnim vrijednostima (*benchmarking*), osobito s ciljem razvoja aktivnosti izgradnje kapaciteta.

POGLAVLJE VII.**ZAVRŠNE ODREDBE****Članak 38.****Odbor**

1. Komisiji pomaže odbor. Navedeni odbor je odbor u smislu Uredbe (EU) br. 182/2011.
2. Pri upućivanju na ovaj stavak primjenjuje se članak 5. Uredbe (EU) br. 182/2011.

Članak 39.**Obavješćivanje**

Države članice Komisiji bez odgode dostavljaju tekst svih odredaba nacionalnog prava o pitanjima obuhvaćenima ovom Uredbom koje donesu kao i tekst sporazuma o pitanjima obuhvaćenima ovom Uredbom koje sklope, osim sporazuma koji se bave pojedinačnim slučajevima.

Članak 40.**Izvješćivanje**

1. Komisija do 17. siječnja 2023. Europskom parlamentu i Vijeću podnosi izvješće o primjeni ove Uredbe.

2. To izvješće sadržava evaluaciju primjene ove Uredbe, uključujući procjenu djelotvornosti izvršavanja propisa Unije kojima se štite interesi potrošača na temelju ove Uredbe, osobito s obzirom na ovlasti nadležnih tijela utvrđene u članku 9., kao i, posebice, ispitivanje načina na koji se poštovanje propisa Unije kojima se štite interesi potrošača od strane trgovaca razvilo na ključnim potrošačkim tržištima na kojima se odvija prekogranična trgovina.

To je izvješće prema potrebi popraćeno zakonodavnim prijedlogom.

Članak 41.

Stavljanje izvan snage

Uredba (EZ) br. 2006/2004 stavlja se izvan snage s učinkom od 17. siječnja 2020.

Članak 42.

Stupanje na snagu i primjena

Ova Uredba stupa na snagu dvadesetog dana od dana objave u *Službenom listu Europske unije*.

Primjenjuje se od 17. siječnja 2020.

Ova je Uredba u cijelosti obvezujuća i izravno se primjenjuje u svim državama članicama.

Sastavljeno u Strasbourgu 12. prosinca 2017.

Za Europski parlament

Predsjednik

A. TAJANI

Za Vijeće

Predsjednik

M. MAASIKAS

PRILOG

Direktive i uredbe iz članka 3. točke 1.

1. Direktiva Vijeća 93/13/EEZ od 5. travnja 1993. o nepoštenim uvjetima u potrošačkim ugovorima (SL L 95, 21.4.1993., str. 29.).
2. Direktiva 98/6/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 16. veljače 1998. o zaštiti potrošača prilikom isticanja cijena proizvoda ponuđenih potrošačima (SL L 80, 18.3.1998., str. 27.).
3. Direktiva 1999/44/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 25. svibnja 1999. o određenim aspektima prodaje robe široke potrošnje i o jamstvima za takvu robu (SL L 171, 7.7.1999., str. 12.).
4. Direktiva 2000/31/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 8. lipnja 2000. o određenim pravnim aspektima usluga informacijskog društva na unutarnjem tržištu, posebno elektroničke trgovine (Direktiva o elektroničkoj trgovini) (SL L 178, 17.7.2000., str. 1.).
5. Direktiva 2001/83/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 6. studenoga 2001. o zakoniku Zajednice o lijekovima za humanu primjenu (SL L 311, 28.11.2001., str. 67.); članci od 86. do 100.
6. Direktiva 2002/58/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 12. srpnja 2002. o obradi osobnih podataka i zaštiti privatnosti u području elektroničkih komunikacija (Direktiva o privatnosti i elektroničkim komunikacijama) (SL L 201, 31.7.2002., str. 37.); članak 13.
7. Direktiva 2002/65/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 23. rujna 2002. o trgovanju na daljinu financijskim uslugama koje su namijenjene potrošačima i o izmjeni Direktive Vijeća 90/619/EEZ i direktiva 97/7/EZ i 98/27/EZ (SL L 271, 9.10.2002., str. 16.).
8. Uredba (EZ) br. 261/2004 Europskog parlamenta i Vijeća od 11. veljače 2004. o utvrđivanju općih pravila odštete i pomoći putnicima u slučaju uskraćenog ukrcanja i otkazivanja ili dužeg kašnjenja leta u polasku te o stavljanju izvan snage Uredbe (EEZ) br. 295/91 (SL L 46, 17.2.2004., str. 1.).
9. Direktiva 2005/29/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 11. svibnja 2005. o nepoštenoj poslovnoj praksi poslovnog subjekta u odnosu prema potrošaču na unutarnjem tržištu i o izmjeni Direktive Vijeća 84/450/EEZ, direktiva 97/7/EZ, 98/27/EZ i 2002/65/EZ Europskog parlamenta i Vijeća, kao i Uredbe (EZ) br. 2006/2004 Europskog parlamenta i Vijeća („Direktiva o nepoštenoj poslovnoj praksi“) (SL L 149, 11.6.2005., str. 22.).
10. Uredba (EZ) br. 1107/2006 Europskog parlamenta i Vijeća od 5. srpnja 2006. o pravima osoba s invaliditetom i osoba smanjene pokretljivosti u zračnom prijevozu (SL L 204, 26.7.2006., str. 1.).
11. Direktiva 2006/114/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 12. prosinca 2006. o zavaravajućem i komparativnom oglašavanju (SL L 376, 27.12.2006., str. 21.); članak 1., članak 2. točka (c) i članci od 4. do 8.
12. Direktiva 2006/123/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 12. prosinca 2006. o uslugama na unutarnjem tržištu (SL L 376, 27.12.2006., str. 36.); članak 20.
13. Uredba (EZ) br. 1371/2007 Europskog parlamenta i Vijeća od 23. listopada 2007. o pravima i obvezama putnika u željezničkom prometu (SL L 315, 3.12.2007., str. 14.).
14. Direktiva 2008/48/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 23. travnja 2008. o ugovorima o potrošačkim kreditima i stavljanju izvan snage Direktive Vijeća 87/102/EEZ (SL L 133, 22.5.2008., str. 66.).
15. Uredba (EZ) br. 1008/2008 Europskog parlamenta i Vijeća od 24. rujna 2008. o zajedničkim pravilima za obavljanje zračnog prijevoza u Zajednici (SL L 293, 31.10.2008., str. 3.); članci 22., 23. i 24.

16. Direktiva 2008/122/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 14. siječnja 2009. o zaštiti potrošača u odnosu na određene aspekte ugovora o pravu na vremenski ograničenu uporabu nekretnine, o dugoročnim proizvodima za odmor, preprodaji i razmjeni (SL L 33, 3.2.2009., str. 10.).
 17. Direktiva 2010/13/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 10. ožujka 2010. o koordinaciji određenih odredaba utvrđenih zakonima i drugim propisima u državama članicama o pružanju audiovizualnih medijskih usluga (Direktiva o audiovizualnim medijskim uslugama) (SL L 95, 15.4.2010., str. 1.); članci 9., 10., 11. i članci od 19. do 26.
 18. Uredba (EU) br. 1177/2010 Europskog parlamenta i Vijeća od 24. studenoga 2010. o pravima putnika kada putuju morem ili unutarnjim plovnim putovima i o izmjeni Uredbe (EZ) br. 2006/2004 (SL L 334, 17.12.2010., str. 1.).
 19. Uredba (EU) br. 181/2011 Europskog parlamenta i Vijeća od 16. veljače 2011. o pravima putnika u autobusnom prijevozu i izmjeni Uredbe (EZ) br. 2006/2004 (SL L 55, 28.2.2011., str. 1.).
 20. Direktiva 2011/83/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 25. listopada 2011. o pravima potrošača, izmjeni Direktive Vijeća 93/13/EEZ i Direktive 1999/44/EZ Europskog parlamenta i Vijeća te o stavljanju izvan snage Direktive Vijeća 85/577/EEZ i Direktive 97/7/EZ Europskog parlamenta i Vijeća (SL L 304, 22.11.2011., str. 64.).
 21. Direktiva 2013/11/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 21. svibnja 2013. o alternativnom rješavanju potrošačkih sporova i izmjeni Uredbe (EZ) br. 2006/2004 i Direktive 2009/22/EZ (Direktiva o alternativnom rješavanju potrošačkih sporova) (SL L 165, 18.6.2013., str. 63.); članak 13.
 22. Uredba (EU) br. 524/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 21. svibnja 2013. o online rješavanju potrošačkih sporova i izmjeni Uredbe (EZ) br. 2006/2004 i Direktive 2009/22/EZ (Uredba o online rješavanju potrošačkih sporova) (SL L 165, 18.6.2013., str. 1.); članak 14.
 23. Direktiva 2014/17/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 4. veljače 2014. o ugovorima o potrošačkim kreditima koji se odnose na stambene nekretnine i o izmjeni direktiva 2008/48/EZ i 2013/36/EU i Uredbe (EU) br. 1093/2010 (SL L 60, 28.2.2014., str. 34.); članci 10., 11., 13., 14., 15., 16., 17., 18., 21., 22., 23., poglavlje 10. i prilozi I. i II.
 24. Direktiva 2014/92/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 23. srpnja 2014. o usporedivosti naknada povezanih s računima za plaćanje, prebacivanju računa za plaćanje i pristupu računima za plaćanje s osnovnim uslugama (SL L 257, 28.8.2014., str. 214.); članci od 3. do 18. i članak 20. stavak 2.
 25. Direktiva (EU) 2015/2302 Europskog parlamenta i Vijeća od 25. studenoga 2015. o putovanjima u paket aranžmanima i povezanim putnim aranžmanima, o izmjeni Uredbe (EZ) br. 2006/2004 i Direktive 2011/83/EU Europskog parlamenta i Vijeća te o stavljanju izvan snage Direktive Vijeća 90/314/EEZ (SL L 326, 11.12.2015., str. 1.).
 26. Uredba (EU) 2017/1128 Europskog parlamenta i Vijeća od 14. lipnja 2017. o prekograničnoj prenosivosti usluga internetskog sadržaja na unutarnjem tržištu (SL L 168, 30.6.2017., str. 1.).
-

UREDBA (EU) 2017/2395 EUROPSKOG PARLAMENTA I VIJEĆA**od 12. prosinca 2017.****o izmjeni Uredbe (EU) br. 575/2013 u pogledu prijelaznih uređenja za ublažavanje učinka uvođenja MSFI-ja 9 na regulatorni kapital te za tretman velikih izloženosti u slučaju određenih izloženosti javnog sektora koje su nominirane u domaćoj valuti bilo koje države članice****(Tekst značajan za EGP)**

EUROPSKI PARLAMENT I VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,

uzimajući u obzir Ugovor o funkcioniranju Europske unije, a posebno njegov članak 114.,

uzimajući u obzir prijedlog Europske komisije,

nakon prosljeđivanja nacрта zakonodavnog akta nacionalnim parlamentima,

uzimajući u obzir mišljenje Europske središnje banke ⁽¹⁾,uzimajući u obzir mišljenje Europskoga gospodarskog i socijalnog odbora ⁽²⁾,u skladu s redovnim zakonodavnim postupkom ⁽³⁾,

budući da:

- (1) Odbor za međunarodne računovodstvene standarde objavio je 24. srpnja 2014. Međunarodni standard financijskog izvještavanja (MSFI) 9 Financijski instrumenti (MSFI 9). MSFI-jem 9 želi se poboljšati financijsko izvještavanje o financijskim instrumentima hvatanjem ukoštac s problemima koji su se tijekom financijske krize pojavili u tom području. Konkretno, MSFI 9 odgovor je na poziv skupine G20 da se prijeđe na napredniji model za priznavanje očekivanih kreditnih gubitaka po financijskoj imovini. U odnosu na priznavanje očekivanih kreditnih gubitaka po financijskoj imovini njime se zamjenjuje Međunarodni računovodstveni standard (MRS) 39.
- (2) Komisija je usvojila MSFI 9 Uredbom Komisije (EU) 2016/2067 ⁽⁴⁾. U skladu s tom Uredbom kreditne institucije i investicijska društva („institucije“) koje se koriste MSFI-jevima za pripremanje svojih financijskih izvještaja moraju primjenjivati MSFI 9 od početnog datuma svoje prve financijske godine koja počinje 1. siječnja 2018. ili nakon toga.
- (3) Primjenom MSFI-ja 9 moglo bi doći do iznenadnog znatnog povećanja rezervacija za očekivane kreditne gubitke te stoga i do iznenadnog smanjenja redovnog osnovnog kapitala institucija. Dok Bazelski odbor za nadzor banaka trenutačno razmatra dugoročniji regulatorni tretman rezervacija za očekivane kreditne gubitke, u Uredbi (EU) br. 575/2013 Europskog parlamenta i Vijeća ⁽⁵⁾ trebalo bi predvidjeti prijelazna uređenja kojima se institucijama omogućuje ublažavanje tog potencijalno znatnog negativnog učinka na redovni osnovni kapital koji proizlazi iz obračuna očekivanih kreditnih gubitaka.
- (4) Europski parlament u svojoj rezoluciji od 6. listopada 2016. o Međunarodnom standardu financijskog izvještavanja: MSFI 9 ⁽⁶⁾ pozvao je na režim progresivnog postupnog uvođenja kojim bi se ublažio utjecaj novog modela umanjenja vrijednosti iz MSFI-ja 9.

⁽¹⁾ Mišljenje od 8. studenoga (još nije objavljeno u Službenom listu).

⁽²⁾ SL C 209, 30.6.2017., str. 36.

⁽³⁾ Stajalište Europskog parlamenta od 30. studenog 2017. (još nije objavljeno u Službenom listu) i odluka Vijeća od 7. prosinca 2017.

⁽⁴⁾ Uredba Komisije (EU) 2016/2067 od 22. studenoga 2016. o izmjeni Uredbe (EZ) br. 1126/2008 o usvajanju određenih međunarodnih računovodstvenih standarda u skladu s Uredbom (EZ) br. 1606/2002 Europskog parlamenta i Vijeća u pogledu Međunarodnog standarda financijskog izvještavanja 9 (SL L 323, 29.11.2016., str. 1.).

⁽⁵⁾ Uredba (EU) br. 575/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 26. lipnja 2013. o bonitetnim zahtjevima za kreditne institucije i investicijska društva i o izmjeni Uredbe (EU) br. 648/2012 (SL L 176, 27.6.2013., str. 1.).

⁽⁶⁾ Još nije objavljeno u Službenom listu.

- (5) Ako je u početnoj bilanci stanja institucije na dan kada prvi put primjenjuje MSFI 9 razvidno smanjenje redovnog osnovnog kapitala kao posljedica povećanih rezervacija za očekivane kreditne gubitke, uključujući rezervacije za umanjenje vrijednosti za očekivane kreditne gubitke tijekom vijeka trajanja za financijsku imovinu umanjenu za kreditne gubitke kako je utvrđeno u Dodatku A MSFI -ju 9 kako je naveden u Prilogu Uredbi Komisije (EZ) br. 1126/2008 ⁽¹⁾ („Prilog u vezi s MSFI-jem 9”), u usporedbi sa završnom bilancom stanja od prethodnog dana, instituciji bi trebalo odobriti da u svoj redovni osnovni kapital uvrsti dio povećanih rezervacija za očekivane kreditne gubitke za prijelazno razdoblje. To prijelazno razdoblje trebalo bi trajati najviše pet godina a trebalo bi započeti u 2018. Dio rezervacija za očekivane kreditne gubitke koji može biti uvršten u redovni osnovni kapital trebao bi se s vremenom smanjivati do nule kako bi se ostvarila potpuna provedba MSFI-ja 9 na dan neposredno nakon završetka prijelaznog razdoblja. Učinak rezervacija za očekivane kreditne gubitke na redovni osnovni kapital ne bi trebao biti u potpunosti neutraliziran tijekom prijelaznog razdoblja.
- (6) Institucije bi trebale odlučiti hoće li primjenjivati ta prijelazna uređenja te o tome obavijestiti nadležno tijelo. Instituciji bi tijekom prijelaznog razdoblja trebalo omogućiti da jednom izmjeni svoju prvotnu odluku, podložno prethodnom odobrenju nadležnog tijela koje bi trebalo osigurati da takva odluka nije potaknuta razmatranjima o regulatornoj arbitraži.
- (7) Budući da bi se rezervacije za očekivane kreditne gubitke nastale nakon dana na koji institucija prvi put primijeni MSFI 9 mogle neočekivano povećati zbog lošijih makroekonomskih izgleda, institucijama bi u takvim slučajevima trebalo dodatno pomoći.
- (8) Institucije koje odluče primjenjivati prijelazna uređenja trebale bi biti obvezne prilagoditi izračun regulatornih stavki na koje izravno utječu rezervacije za očekivane kreditne gubitke kako bi se osiguralo da ne prime neprikladnu kapitalnu olakšicu. Primjerice, specifični ispravci vrijednosti za kreditni rizik za koje je vrijednost izloženosti smanjena u skladu sa standardiziranim pristupom za kreditni rizik trebali bi biti smanjeni za faktor koji ima učinak povećanja vrijednosti izloženosti. Time bi se osiguralo da institucija nema koristi i od povećanja svojeg redovnog osnovnog kapitala zbog prijelaznih uređenja i od smanjene vrijednosti izloženosti.
- (9) Institucije koje odluče primjenjivati prijelazna uređenja MSFI-ja 9 određena u ovoj Uredbi trebale bi javno obznaniti svoj regulatorni kapital, stope kapitala i omjer financijske poluge, uz primjenu prijelaznih uređenja i bez njihove primjene, kako bi javnost mogla utvrditi učinak tih uređenja.
- (10) Prikladno je osigurati prijelazna uređenja i za izuzeće od ograničenja velike izloženosti dostupnog za izloženosti određenom dugu javnog sektora država članica koji je nominiran u domaćoj valuti bilo koje države članice. Prijelazno razdoblje trebalo bi trajati tri godine počevši od 1. siječnja 2018. za izloženosti te vrste nastale 12. prosinca 2017. ili nakon toga, a izloženosti te vrste nastale prije tog datuma trebalo bi nastaviti priznavati te bi one i dalje trebale biti izuzete od velikih izloženosti.
- (11) Kako bi se omogućilo da se prijelazna uređenja predviđena u ovoj Uredbi primjenjuju od 1. siječnja 2018., ova bi Uredba trebala stupiti na snagu sljedećeg dana od dana objave u *Službenom listu Europske unije*.
- (12) Uredbu (EU) br. 575/2013 trebalo bi stoga na odgovarajući način izmijeniti,

⁽¹⁾ Uredba Komisije (EZ) br. 1126/2008 od 3. studenoga 2008. o usvajanju određenih međunarodnih računovodstvenih standarda u skladu s Uredbom (EZ) br. 1606/2002 Europskog parlamenta i Vijeća (SL L 320, 29.11.2008., str. 1.).

DONIJELI SU OVU UREDBU:

Članak 1.

Uredba (EU) br. 575/2013 mijenja se kako slijedi:

1. Umeće se sljedeći članak:

„Članak 473.a

Uvođenje MSFI-ja 9

1. Odstupajući od članka 50. i do kraja prijelaznog razdoblja iz stavka 6. ovog članka, iznos izračunan u skladu s ovim stavkom mogu u svoj redovni osnovni kapital uvrstiti:

- (a) institucije koje pripremaju svoje financijske izvještaje u skladu s međunarodnim računovodstvenim standardima donesenima u skladu s postupkom iz članka 6. stavka 2. Uredbe (EZ) br. 1606/2002;
- (b) institucije koje na temelju članka 24. stavka 2. ove Uredbe vrednuju imovinu i izvanbilančne stavke te utvrđuju regulatorni kapital u sukladnosti s međunarodnim računovodstvenim standardima donesenima u skladu s postupkom iz članka 6. stavka 2. Uredbe (EZ) br. 1606/2002;
- (c) institucije koje vrednuju imovinu i izvanbilančne stavke u skladu s računovodstvenim standardima prema Direktivi 86/635/EEZ i koje primjenjuju model očekivanih kreditnih gubitaka koji je isti kao onaj koji se primjenjuje u međunarodnim računovodstvenim standardima donesenima u skladu s postupkom iz članka 6. stavka 2. Uredbe (EZ) br. 1606/2002.

Iznos iz prvog podstavka izračunava se kao zbroj sljedećeg:

- (a) za izloženosti koje podliježu ponderiranju rizika u skladu s dijelom trećim glavom II. poglavljem 2. iznos (AB_{SA}) izračunan prema sljedećoj formuli:

$$AB_{SA} = (A_{2,SA} + A_{4,SA} - t) \cdot f$$

pri čemu je:

$A_{2,SA}$ = iznos izračunan u skladu sa stavkom 2.;

$A_{4,SA}$ = iznos izračunan u skladu sa stavkom 4. na temelju iznosa izračunanih u skladu sa stavkom 3.;

f = primjenjivi faktor utvrđen u stavku 6.;

t = povećanje redovnog osnovnog kapitala zbog poreznog odbitka za iznose $A_{2,SA}$ i $A_{4,SA}$;

- (b) za izloženosti koje podliježu ponderiranju rizika u skladu s dijelom trećim glavom II. poglavljem 3. iznos (AB_{IRB}) izračunan prema sljedećoj formuli:

$$AB_{IRB} = (A_{2,IRB} + A_{4,IRB} - t) \cdot f$$

pri čemu je:

$A_{2,IRB}$ = iznos izračunan u skladu sa stavkom 2. prilagođen u skladu sa stavkom 5. točkom (a);

$A_{4,IRB}$ = iznos izračunan u skladu sa stavkom 4. na temelju iznosa izračunanih u skladu sa stavkom 3., prilagođenih u skladu sa stavkom 5. točkama (b) i (c);

f = primjenjivi faktor utvrđen u stavku 6.;

t = povećanje redovnog osnovnog kapitala zbog poreznog odbitka za iznose $A_{2,IRB}$ i $A_{4,IRB}$.

2. Institucije izračunavaju iznose $A_{2,SA}$ i $A_{2,IRB}$ iz stavka 1. drugog podstavka točke (a), odnosno (b), kao veći od iznosa navedenih odvojeno u točkama (a) i (b) ovog stavka za svoje izloženosti koje podliježu ponderiranju rizika u skladu s dijelom trećim glavom II. poglavljem 2. te za svoje izloženosti koje podliježu ponderiranju rizika u skladu s dijelom trećim glavom II. poglavljem 3.:

(a) nule;

(b) iznosa izračunanog u skladu s točkom i. umanjenog za iznos izračunan u skladu s točkom ii.:

i. zbroja očekivanih kreditnih gubitaka u dvanaestomjesečnom razdoblju kako je određeno u skladu s točkom 5.5.5. MSFI -ja 9 kako je naveden u Prilogu Uredbi Komisije (EZ) br. 1126/2008 („Prilog u vezi s MSFI-jem 9) i iznosa rezervacija za umanjene vrijednosti za očekivane kreditne gubitke tijekom vijeka trajanja kako je određeno u skladu s točkom 5.5.3. Priloga u vezi s MSFI-jem 9 na dan 1. siječnja 2018. ili na dan početne primjene MSFI-ja 9;

ii. ukupnog iznosa gubitaka zbog umanjenja vrijednosti financijske imovine raspoređene u kredite i potraživanja, ulaganja koja se drže do dospelosti i financijsku imovinu raspoloživu za prodaju, kako je utvrđeno u stavku 9. MRS-a 39, osim vlasničkih instrumenata i udjela ili dionica u subjektima za zajednička ulaganja, kako je utvrđeno u skladu sa stavcima 63., 64., 65., 67., 68. i 70. MRS-a 39 kako je određen u Prilogu Uredbi (EZ) br. 1126/2008 na dan 31. prosinca 2017. ili na dan prije datuma početne primjene MSFI-ja 9.

3. Institucije izračunavaju iznos za koji iznos iz točke (a) prelazi iznos iz točke (b) ovog stavka odvojeno za svoje izloženosti koje podliježu ponderiranju rizika u skladu s dijelom trećim glavom II. poglavljem 2. te za svoje izloženosti koje podliježu ponderiranju rizika u skladu s dijelom trećim glavom II. poglavljem 3.:

(a) zbroj očekivanih kreditnih gubitaka u dvanaestomjesečnom razdoblju kako je određeno u skladu s točkom 5.5.5. Priloga u vezi s MSFI-jem 9 i iznosa rezervacija za umanjene vrijednosti za očekivane kreditne gubitke tijekom vijeka trajanja kako je određeno u skladu s točkom 5.5.3. Priloga u vezi s MSFI-jem 9 isključujući rezervacije za umanjene vrijednosti za očekivane kreditne gubitke tijekom vijeka trajanja za financijsku imovinu umanjenu za kreditne gubitke kako je utvrđeno u Dodatku A Prilogu u vezi s MSFI-jem 9 na datum izvješćivanja;

(b) zbroj očekivanih kreditnih gubitaka u dvanaestomjesečnom razdoblju kako je određeno u skladu s točkom 5.5.5. Priloga u vezi s MSFI-jem 9 i iznosa rezervacija za umanjene vrijednosti za očekivane kreditne gubitke tijekom vijeka trajanja kako je određeno u skladu s točkom 5.5.3. Priloga u vezi s MSFI-jem 9 isključujući rezervacije za umanjene vrijednosti za očekivane gubitke tijekom vijeka trajanja za financijsku imovinu umanjenu za kreditne gubitke kako je utvrđeno u Dodatku A Prilogu u vezi s MSFI-jem 9 na dan 1. siječnja 2018. ili na dan početne primjene MSFI-ja 9.

4. Za izloženosti koje podliježu ponderiranju rizika u skladu s dijelom trećim glavom II. poglavljem 2., kod kojih iznos utvrđen u skladu sa stavkom 3. točkom (a) prelazi iznos iz točke (b) stavka 3., institucije određuju $A_{4,SA}$ kao iznos jednak razlici između tih dvaju iznosa, a inače određuju $A_{4,SA}$ kao iznos jednak nuli.

Za izloženosti koje podliježu ponderiranju rizika u skladu s dijelom trećim glavom II. poglavljem 3., kod kojih iznos utvrđen u skladu sa stavkom 3. točkom (a), nakon primjene stavka 5. točke (b), prelazi iznos za te izloženosti kako je navedeno u točki (b) stavka 3., nakon primjene stavka 5. točke (c), institucije određuju $A_{4,IRB}$ kao iznos jednak razlici između tih dvaju iznosa, a inače određuju $A_{4,IRB}$ kao iznos jednak nuli.

5. Za izloženosti koje podliježu ponderiranju rizika u skladu s dijelom trećim glavom II. poglavljem 3. institucije primjenjuju stavke od 2. do 4. kako slijedi:

(a) za izračun iznosa $A_{2,IRB}$ institucije umanjuju svaki iznos izračunan u skladu s ovim člankom stavkom 2. točkom (b) podtočkama i. te ii. za zbroj iznosâ očekivanih gubitaka izračunanih u skladu s člankom 158. stavkom 5., 6. i 10. na dan 31. prosinca 2017. ili na dan prije datuma početne primjene MSFI-ja 9. Ako je rezultat izračuna iznosa

iz ovog članka stavka 2. točke (b) podtočke i. negativan broj, institucija određuje vrijednost tog iznosa kao nulu. Ako je rezultat izračuna iznosa iz ovog članka stavka 2. točke (b) alineje ii. negativan broj, institucija određuje vrijednost tog iznosa kao nulu.

- (b) institucije zamjenjuju iznos izračunan u skladu s ovim člankom stavkom 3. točkom (a) zbrojem očekivanih kreditnih gubitaka u dvanaestomjesečnom razdoblju, kako je određeno u skladu s točkom 5.5.5. Priloga u vezi s MSFI-jem 9, i iznosa rezervacija za umanjenje vrijednosti za očekivane kreditne gubitke tijekom vijeka trajanja kako je određeno u skladu s točkom 5.5.3. Priloga u vezi s MSFI-jem 9 isključujući rezervacije za umanjenje vrijednosti za očekivane kreditne gubitke tijekom vijeka trajanja za financijsku imovinu umanjenu za kreditne gubitke, kako je utvrđeno u Dodatku A Prilogu u vezi s MSFI-jem 9, umanjenim za zbroj povezanih iznosa očekivanih gubitaka za iste izloženosti izračunane u skladu s člankom 158. stavcima 5., 6. i 10. na datum izvješćivanja. Ako je rezultat izračuna negativan broj, institucija određuje vrijednost iznosa iz ovog članka stavka 3. točke (a) kao nulu;
- (c) institucije zamjenjuju iznos izračunan u skladu s ovim člankom stavkom 3. točkom (b) zbrojem očekivanih kreditnih gubitaka u dvanaestomjesečnom razdoblju, kako je određeno u skladu s točkom 5.5.5. Priloga u vezi s MSFI-jem 9, i iznosa rezervacija za umanjenje vrijednosti za očekivane kreditne gubitke tijekom vijeka trajanja kako je određeno u skladu s točkom 5.5.3. Priloga u vezi s MSFI-jem 9 isključujući rezervacije za umanjenje vrijednosti za očekivane kreditne gubitke tijekom vijeka trajanja za financijsku imovinu umanjenu za kreditne gubitke kako je utvrđeno u Dodatku A Prilogu u vezi s MSFI-jem 9 na dan 1. siječnja 2018. ili na datum početne primjene MSFI-ja 9 za iste izloženosti izračunane u skladu s člankom 158. stavcima 5., 6. i 10. Ako je rezultat izračuna negativan broj, institucija određuje vrijednost iznosa iz ovog članka stavka 3. točke (b) kao nulu.

6. Institucije primjenjuju sljedeći faktor za izračun iznosâ AB_{SA} i AB_{IRB} iz stavka 1. drugog podstavka točke (a), odnosno točke (b):

- (a) 0,95 tijekom razdoblja od 1. siječnja 2018. do 31. prosinca 2018.;
- (b) 0,85 tijekom razdoblja od 1. siječnja 2019. do 31. prosinca 2019.;
- (c) 0,7 tijekom razdoblja od 1. siječnja 2020. do 31. prosinca 2020.;
- (d) 0,5 tijekom razdoblja od 1. siječnja 2021. do 31. prosinca 2021.;
- (e) 0,25 tijekom razdoblja od 1. siječnja 2022. do 31. prosinca 2022..

Institucije čija financijska godina počinje nakon 1. siječnja 2018., ali prije 1. siječnja 2019., prilagođavaju datume iz prvog podstavka točaka od (a) do (e) tako da odgovaraju njihovoj financijskoj godini i prilagođene datume prijavljuju svojim nadležnim tijelima te ih javno obznanjaju.

Institucije koje s primjenom računovodstvenih standarda iz stavka 1. počinju 1. siječnja 2019. ili nakon toga, primjenjuju relevantne faktore u skladu s prvim podstavkom točkama od (b) do (e), počevši od faktora koji odgovara godini prve primjene tih računovodstvenih standarda.

7. Ako institucija u svoj redovni osnovni kapital uvrštava iznos u skladu sa stavkom 1. ovog članka, ona ponovno izračunava sve zahtjeve utvrđene ovom Uredbom i Direktivom 2013/36/EU koji su u vezi s bilo kojom od sljedećih stavki, ne uzimajući u obzir učinke koje te rezervacije za očekivane kreditne gubitke, koje je uvrstila u svoj redovni osnovni kapital, imaju na te stavke:

- (a) iznosom odgođene porezne imovine koja je oduzeta od redovnog osnovnog kapitala u skladu s člankom 36. stavkom 1. točkom (c) ili ponderirana rizikom u skladu s člankom 48. stavkom 4.;

- (b) vrijednosti izloženosti kako je utvrđena u skladu s člankom 111. stavkom 1. pri čemu se specifični ispravci vrijednosti za kreditni rizik za koji se umanjuje vrijednost izloženosti množe sa sljedećim faktorom prilagodbe (sf):

$$sf = 1 - (AB_{SA}/RA_{SA})$$

pri čemu je:

AB_{SA} = iznos izračunan u skladu sa stavkom 1. drugim podstavkom točkom (a);

RA_{SA} = ukupni iznos specifičnih ispravaka vrijednosti za kreditni rizik;

- (c) iznosom stavki dopunskog kapitala izračunanim u skladu s člankom 62. točkom (d).

8. U razdoblju iz stavka 6. ovog članka, uz objavljivanje informacija koje se zahtijevaju u dijelu osmom, institucije koje su odlučile primijeniti prijelazna uređenja utvrđena u ovom članku objavljuju iznose regulatornog kapitala, redovnog osnovnog kapitala i osnovnog kapitala, stopu redovnog osnovnog kapitala, stopu osnovnog kapitala, ukupnu stopu kapitala i omjer financijske poluge koje bi imali ako ne bi primijenili ovaj članak.

9. Institucija odlučuje hoće li primijeniti uređenja iz ovog članka tijekom prijelaznog razdoblja te obavješćuje nadležno tijelo o svojoj odluci do 1. veljače 2018. Ako je institucija dobila prethodno odobrenje nadležnog tijela jednom može izmijeniti, tijekom prijelaznog razdoblja, svoju prvotnu odluku. Institucije javno obznanjuju svaku odluku donesenu u skladu s ovim podstavkom.

Institucija koja je odlučila primijeniti prijelazna uređenja iz ovog članka može odlučiti ne primijeniti stavak 4., pri čemu o toj odluci obavješćuje nadležno tijelo do 1. veljače 2018. Institucija u tom slučaju određuje iznos A_4 iz stavka 1. kao nulu. Ako je institucija dobila prethodno odobrenje nadležnog tijela jednom može izmijeniti, tijekom prijelaznog razdoblja, svoju prvotnu odluku. Institucije javno obznanjuju svaku odluku donesenu u skladu s ovim podstavkom.

10. U skladu s člankom 16. Uredbe (EU) br. 1093/2010, EBA najkasnije do 30. lipnja 2018. objavljuje smjernice o zahtjevima za objavljivanje utvrđenima u ovom članku.”;

2. u članku 493. dodaju se sljedeći stavci:

„4. Odstupajući od članka 395. stavka 1., nadležna tijela mogu institucijama dopustiti da im nastanu bilo koje izloženosti iz stavka 5. ovog članka koje ispunjavaju uvjete navedene u stavku 6. ovog članka, do sljedećih ograničenja:

- (a) 100 % osnovnog kapitala institucije do 31. prosinca 2018.;
- (b) 75 % osnovnog kapitala institucije do 31. prosinca 2019.;
- (c) 50 % osnovnog kapitala institucije do 31. prosinca 2020.

Ograničenja navedena u prvom podstavku točkama (a), (b) i (c) primjenjuju se na vrijednosti izloženosti nakon primjene tehnika smanjenja kreditnog rizika u skladu s člancima od 399. do 403.

5. Prijelazno uređenje utvrđeno u stavku 4. primjenjuje se na sljedeće izloženosti:

- (a) stavke imovine koje predstavljaju potraživanja od središnje države, središnjih banaka ili subjekata javnog sektora država članica;

- (b) stavke imovine koje predstavljaju potraživanja s eksplicitnim jamstvima središnjih država, središnjih banaka ili subjekata javnog sektora država članica;
- (c) ostale izloženosti prema ili za koje jamče središnje države, središnje banke ili subjekti javnog sektora država članica;
- (d) stavke imovine koje predstavljaju potraživanja od jedinica područne (regionalne) ili lokalne samouprave država članica koje se tretiraju kao izloženosti prema središnjoj državi u skladu s člankom 115. stavkom 2.;
- (e) druge izloženosti prema ili za koje one jamče jedinice područne (regionalne) ili lokalne samouprave država članica, a koje se tretiraju kao izloženosti prema središnjoj državi u skladu s člankom 115. stavkom 2.

Za potrebe prvog podstavka točaka (a), (b) i (c), prijelazno uređenje utvrđeno u stavku 4. ovog članka primjenjuju se samo na stavke imovine i druge izloženosti prema subjektima javnog sektora, ili za koje oni jamče, koje se tretiraju kao izloženosti prema središnjoj državi, jedinicama područne (regionalne) ili lokalne samouprave u skladu s člankom 116. stavkom 4. Ako se stavke imovine i druge izloženosti prema subjektima javnog sektora, ili za koje oni jamče, tretiraju kao izloženosti prema jedinici područne (regionalne) ili lokalne samouprave u skladu s člankom 116. stavkom 4., prijelazno uređenje utvrđeno u stavku 4. ovog članka primjenjuje se samo kada se izloženosti toj jedinici područne (regionalne) ili lokalne samouprave tretiraju kao izloženosti prema središnjoj državi u skladu s člankom 115. stavkom 2.

6. Prijelazno uređenje utvrđeno u stavku 4. ovog članka primjenjuje se samo ako izloženost iz stavka 5. ovog članka ispunjava sljedeće uvjete:

- (a) izloženosti bi bio dodijeljen ponder rizika od 0 % u skladu s člankom 495. stavkom 2. koji je na snazi na dan 31. prosinca 2017.;
- (b) izloženost je nastala na dan ili nakon 12. prosinca 2017.

7. Izloženost iz stavka 5. ovog članka koja je nastala prije 12. prosinca 2017. i kojoj je na dan 31. prosinca 2017. bio dodijeljen ponder rizika od 0 % u skladu s člankom 495. stavkom 2. izuzeta je od primjene članka 395. stavka 1.”

Članak 2.

Ova Uredba stupa na snagu sljedećeg dana od dana objave u *Službenom listu Europske unije*.

Primjenjuje se od 1. siječnja 2018.

Ova je Uredba u cijelosti obvezujuća i izravno se primjenjuje u svim državama članicama.

Sastavljeno u Strasbourgu 12. prosinca 2017.

Za Europski parlament
Predsjednik
A. TAJANI

Za Vijeće
Predsjednik
M. MAASIKAS

UREDBA (EU) 2017/2396 EUROPSKOG PARLAMENTA I VIJEĆA**od 13. prosinca 2017.****o izmjeni uredaba (EU) br. 1316/2013 i (EU) 2015/1017 u pogledu produljenja trajanja Europskog fonda za strateška ulaganja i uvođenja tehničkih poboljšanja za taj fond i Europski savjetodavni centar za ulaganja**

EUROPSKI PARLAMENT I VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,

uzimajući u obzir Ugovor o funkcioniranju Europske unije, a posebno njegove članke 172. i 173., članak 175. treći stavak te članak 182. stavak 1.,

uzimajući u obzir prijedlog Europske komisije,

nakon prosljeđivanja nacрта zakonodavnog akta nacionalnim parlamentima,

uzimajući u obzir mišljenje Europskoga gospodarskog i socijalnog odbora ⁽¹⁾,

uzimajući u obzir mišljenje Odbora regija ⁽²⁾,

u skladu s redovnim zakonodavnim postupkom ⁽³⁾,

budući da:

- (1) Od predstavljanja komunikacije Komisije „Plana ulaganja za Europu” („Plan ulaganja”) 26. studenog 2014. poboljšali su se uvjeti za povećanje ulaganja te se vraća povjerenje u europsko gospodarstvo i rast. Unija se već četvrtu godinu nalazi u razdoblju umjerenog oporavka te je rast bruto domaćeg proizvoda u 2015. iznosio 2 %, iako stope nezaposlenosti i dalje ostaju na razini iznad onih prije krize. Sveobuhvatni naponi pokrenuti Planom ulaganja već daju konkretne rezultate, unatoč tome što još nije moguće procijeniti puni učinak koji je Europski fond za strateška ulaganja (EFSU) imao na rast jer makroekonomski učinci većih projekata ulaganja ne mogu biti neposredni. Ulaganja su postupno rasla tijekom 2017., ali ritam je i dalje spor i ispod je dosad zabilježenih razina.
- (2) Trebalo bi zadržati taj pozitivan investicijski zamah te bi trebalo nastaviti s naporima da se ponovno ostvari dugoročno održiv trend ulaganja na način kojim se usmjerava na realno gospodarstvo. Mehanizmi Plana ulaganja djeluju i trebalo bi ih se ojačati radi nastavka mobilizacije privatnih ulaganja tako da se stvori znatan makroekonomski učinak i da se doprinese otvaranju radnih mjesta u sektorima koji su važni za budućnost Europe a u kojima su i dalje prisutni tržišni nedostaci ili neoptimalne ulagačke situacije.
- (3) Komisija je 1. lipnja 2016. objavila komunikaciju naslovljenu „Europa ponovno ulaže – Analiza napretka Plana ulaganja za Europu i budući koraci” u kojoj su opisana postignuća Plana ulaganja i planirani budući koraci, uključujući produljenje trajanja EFSU-a nakon početne tri godine, povećanje dijela za mala i srednja poduzeća (MSP-ovi) u postojećem okviru i poboljšanje Europskog savjetodavnog centra za ulaganja (ESCU).
- (4) Europski revizorski sud usvojio je 11. studenoga 2016. mišljenje u vezi s Prijedlogom uredbe Europskog parlamenta i Vijeća o izmjeni uredaba (EU) br. 1316/2013 i (EU) 2015/1017 i priloženom evaluacijom Komisije u skladu s člankom 18. stavkom 2. Uredbe (EU) 2015/1017 naslovljeno „EFSU: rani prijedlog za proširenje i povećanje”.

⁽¹⁾ SL C 75, 10.3.2017., str. 57.

⁽²⁾ SL C 185, 9.6.2017., str. 62.

⁽³⁾ Stajalište Europskog parlamenta od 12. prosinca 2017. (još nije objavljeno u Službenom listu) i odluka Vijeća od 12. prosinca 2017.

- (5) EFSU, koji provodi i sufinancira Grupa Europske investicijske banke (EIB), napreduje, gledano iz kvantitativne perspektive, prema cilju mobiliziranja najmanje 315 000 000 000 EUR dodatnih ulaganja u realno gospodarstvo do sredine 2018. Odgovor tržišta i apsorpcija na tržištu bili su osobito brzi u dijelu za MSP-ove u kojem EFSU ostvaruje rezultate daleko iznad očekivanja oslanjajući se, za ubrzani početak, na prvotno korištenje postojećim instrumentima i mandatima Europskog investicijskog fonda (EIF) (InnovFin MSP instrument za jamstva, Instrument za kreditna jamstva (LGF) COSME, i mandat za sredstva rizičnog kapitala koja financira EIB). Dio za MSP-ove povećan je stoga u srpnju 2016. za 500 000 000 EUR unutar postojećih parametara Uredbe (EU) 2015/1017 Europskog parlamenta i Vijeća ⁽¹⁾. Budući da postoji velika potražnja za financiranjem MSP-a u okviru EFSU-a, veći dio financiranja treba usmjeriti na MSP-ove. U tom pogledu, 40 % povećane sposobnosti podnošenja rizika EFSU-a trebalo bi usmjeriti na povećanje pristupa financiranju za MSP-ove.
- (6) Europsko vijeće zaključilo je 28. lipnja 2016. da su Planom ulaganja za Europu, a posebno EFSU-om, već bili ostvareni konkretni rezultati te se njima poduzimao važan korak u smjeru potpomaganja mobiliziranja privatnog ulaganja, pritom se pametno koristeći oskudnim proračunskim sredstvima. Europsko vijeće zabilježilo je da Komisija ubrzo namjerava predstaviti prijedloge o budućnosti EFSU-a, što bi Europski parlament i Vijeće trebali hitno ispitati.
- (7) EFSU je uspostavljen na početno razdoblje od tri godine, a cilj mu je bio mobilizirati ulaganja u vrijednosti od najmanje 315 000 000 000 EUR, doprinoseći time cilju poticanja rasta i zapošljavanja. No želja za ostvarenjem glavnog cilja ne bi trebala prevladati nad dodatnošću odabranih projekata. Unija se stoga obvezala ne samo na produljenje trajanja razdoblja ulaganja i financijskog kapaciteta EFSU-a, već i na povećanje naglaska na dodatnost. Produljenjem je obuhvaćeno razdoblje trenutnog višegodišnjeg financijskog okvira, a njime bi se trebala osigurati ulaganja u vrijednosti od najmanje 500 000 000 000 EUR do 2020. Kako bi se dodatno povećali kapaciteti EFSU-a i ostvario cilj udvostručavanja ulaganja, i države članice trebale bi dati svoj doprinos što je prije moguće.
- (8) EFSU i njegova provedba ne mogu ostvariti svoj potpuni potencijal bez provedbe aktivnosti usmjerenih na jačanje jedinstvenog tržišta, stvaranje povoljnog poslovnog okružja i provedbu socijalno uravnoteženih i održivih strukturnih reformi. Osim toga, dobro strukturirani projekti kao dio planova za investicije i razvoj koji su doneseni na razini država članica ključni su za uspjeh EFSU-a.
- (9) Za razdoblje nakon 2020. Komisija namjerava predstaviti potrebne prijedloge kako bi se osiguralo da se strateška ulaganja nastave na održivoj razini. Svi zakonodavni prijedlozi trebali bi se temeljiti na zaključcima iz izvješća Komisije i na neovisnoj evaluaciji koja uključuje makroekonomsku procjenu koristi održavanja programa radi poticanja ulaganja. U tom izvješću i neovisnoj evaluaciji trebalo bi također, u mjeri u kojoj je to primjenjivo, ispitati primjenu Uredbe (EU) 2015/1017 kako je izmijenjena ovom Uredbom, tijekom produljenog razdoblja provedbe EFSU-a.
- (10) EFSU-om, kako je produljen ovom Uredbom, trebali bi se riješiti preostali tržišni nedostaci i neoptimalne ulagačke situacije te nastaviti mobilizacija, uz povećanu dodatnost, financiranja privatnog sektora za ulaganja koja su ključna za buduće otvaranje radnih mjesta, uključujući zapošljavanje mladih, rast i konkurentnost u Europi. Takva ulaganja uključuju ulaganja u području energetike, okoliša i borbe protiv klimatskih promjena, društvenog i ljudskog kapitala te pripadajuće infrastrukture, zdravstva, istraživanja i inovacija, prekograničnog i održivog prometa te digitalne transformacije. Konkretno, trebalo bi pojačati doprinos operacija koje podupire EFSU postizanju ambicioznih ciljeva Unije utvrđenih na 21. Konferenciji stranaka Okvirne konvencije Ujedinjenih naroda o promjeni

⁽¹⁾ Uredba (EU) 2015/1017 Europskog parlamenta i Vijeća od 25. lipnja 2015. o Europskom fondu za strateška ulaganja, Europskom savjetodavnom centru za ulaganja i Europskom portalu projekata ulaganja i o izmjeni uredaba (EU) br. 1291/2013 i (EU) br. 1316/2013 – Europski fond za strateška ulaganja (SL L 169, 1.7.2015., str. 1.).

klime (COP21) i preuzetu obvezu Unije da smanji emisije stakleničkih plinova za 80 % – 95 %. Kako bi se pojačao element borbe protiv klimatskih promjena u okviru EFSU-a, EIB bi trebao iskoristiti iskustvo koje ima kao jedan od najvećih pružatelja financiranja u području borbe protiv klimatskih promjena u svijetu, i upotrijebiti svoju najsvremeniju međunarodno dogovorenu metodologiju kako bi vjerodostojno utvrdio komponente projekata ili udjele troškova borbe protiv klimatskih promjena. Projekti se ne bi smjeli umjetno strukturirati tako da odgovaraju definicijama MSP-ova i malih poduzeća srednje tržišne kapitalizacije. Isto bi se tako sve veću važnost trebalo davati prioritetnim projektima u području energetskog međupovezivanja i projektima u području energetske učinkovitosti.

Osim toga, potpora EFSU-a za autoceste trebala bi biti ograničena na potporu privatnim i/ili javnim ulaganjima u promet u kohezijskim zemljama, u manje razvijenim regijama ili prekograničnim projektima u području prometa ili ako je ona potrebna radi unapređivanja, održavanja ili poboljšanja sigurnosti na cestama, razvoja uređaja inteligentnih prometnih sustava (ITS) ili pružanja jamstva za integritet i standarde postojećih autocesta u transeuropskoj prometnoj mreži, posebno sigurnih parkirališta, crpki za čista alternativna goriva i sustava za punjenje električnih vozila, ili doprinosa za dovršenje transeuropske prometne mreže do 2030. u skladu s Uredbom (EU) br. 1316/2013 ⁽¹⁾ i Uredbom (EU) br. 1315/2013 Europskog parlamenta i vijeća ⁽²⁾. U digitalnom sektoru i unutar područja primjene ambiciozne politike Unije u području digitalnoga gospodarstva, trebalo bi odrediti nove ciljeve za digitalnu infrastrukturu kako bi se osiguralo da se premosti digitalni jaz i da Unija bude globalni predvodnik u novom dobu takozvanog „interneta stvari“, tehnologije lanca blokova, kibersigurnosti i mrežne sigurnosti. Premda su projekti u području poljoprivrede, šumarstva, ribarstva i akvakulture te drugih elemenata šireg biogospodarstva već prihvatljivi, radi jasnoće trebalo bi jasno utvrditi da oni pripadaju u opće ciljeve prihvatljive za potporu EFSU-a.

- (11) Kulturne i kreativne industrije imaju ključnu ulogu u reindustrijalizaciji Europe, one su pokretači rasta i imaju strateški položaj u poticanju širenja inovacija u druge industrijske sektore kao što su turizam, maloprodaja i digitalne tehnologije. Uz program Kreativna Europa uspostavljen Uredbom (EU) br. 1295/2013 Europskog parlamenta i Vijeća ⁽³⁾ te Instrument jamstva za kulturne i kreativne sektore uspostavljen na temelju te uredbe, EFSU bi također trebao pomoći u rješavanju problema manjka kapitala u tim sektorima pružanjem dodatne potpore koja bi bila komplementarna s potporom koja se pruža u okviru programa Kreativna Europa i Instrumenta jamstva za kulturne i kreativne sektore kako bi se u većoj mjeri mogli financirati ti projekti visokog rizika.
- (12) Operacije u kojima sudjeluju subjekti koji se nalaze u Uniji, a koje se protežu izvan nje, također bi trebale primati potporu EFSU-a ako se njima promiče ulaganje u Uniju, posebno kada uključuju prekogranične elemente. ESCU bi trebao pružati proaktivnu potporu za promicanje i poticanje takvih operacija.
- (13) Pri odabiru projekata trebalo bi povećati dodatnost koja je glavna karakteristika EFSU-a. Osobito, operacije bi trebale biti prihvatljive za potporu EFSU-a samo ako se njima rješavaju jasno utvrđeni tržišni nedostaci ili neoptimalne ulagačke situacije. Za operacije u području fizičke infrastrukture u okviru dijela za infrastrukturu i inovacije kojima su povezane dvije države članice ili više njih, uključujući e-infrastrukturu te posebno širokopojasnu infrastrukturu, kao i usluge potrebne za izgradnju, uspostavu, održavanje ili funkcioniranje te infrastrukture, trebalo bi smatrati snažnim pokazateljima dodatnosti s obzirom na poteškoće koje su svojstvene takvim operacijama i visoku dodanu vrijednost za Uniju.
- (14) EFSU bi u pravilu trebao biti usmjeren na projekte s višim profilom rizika od projekata koji primaju potporu EIB-ovih uobičajenih operacija, a Odbor za ulaganja EFSU-a („Odbor za ulaganja“) bi, pri ocjenjivanju dodatnosti, trebao uzeti u obzir rizike koji otežavaju ulaganja kao što su rizici specifični za određenu zemlju, sektor ili regiju i rizici povezani s inovacijama, osobito tehnologijama za rast, održivost i povećanje produktivnosti koje nemaju dokazanu djelotvornost.

⁽¹⁾ Uredba (EU) br. 1316/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 11. prosinca 2013. o uspostavi Instrumenta za povezivanje Europe, izmjeni Uredbe (EU) br. 913/2010 i stavljanju izvan snage uredaba (EZ) br. 680/2007 i (EZ) br. 67/2010 (SL L 348, 20.12.2013., str. 129.).

⁽²⁾ Uredba (EU) br. 1315/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 11. prosinca 2013. o smjernicama Unije za razvoj transeuropske prometne mreže i stavljanju izvan snage Odluke br. 661/2010/EU (SL L 348, 20.12.2013., str. 1.).

⁽³⁾ Uredba (EU) br. 1295/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 11. prosinca 2013. o uspostavi programa Kreativna Europa (2014.–2020.) i stavljanju izvan snage odluka br. 1718/2006/EZ, br. 1855/2006/EZ i br. 1041/2009/EZ (SL L 347, 20.12.2013., str. 221.).

- (15) Radi osiguravanja šire zemljopisne pokrivenosti EFSU-a i povećanja učinkovitosti intervencije EFSU-a, trebalo bi poticati operacije kombiniranja i/ili mješovitog financiranja u kojima se kombiniraju oblici bespovratne potpore i/ili financijski instrumenti iz općeg proračuna Unije, kao što su europski strukturni i investicijski fondovi ili oni dostupni u okviru Instrumenta za povezivanje Europe (CEF) uspostavljeni Uredbom (EU) br. 1316/2013 i Obzora 2020. - Okvirni program za istraživanja i inovacije uspostavljen Uredbom (EU) br. 1291/2013⁽¹⁾ s financiranjem Grupe EIB-a, uključujući financiranje EIB-a u okviru EFSU-a, i drugih ulagača. Cilj kombiniranja i/ili mješovitog financiranja jest povećavanje dodane vrijednosti potrošnje Unije privlačenjem dodatnih sredstava od privatnih ulagača i osiguravanje ekonomske i financijske održivosti poduprtih aktivnosti. U tu je svrhu 1 000 000 000 EUR odobrenih sredstava prenesena usporedno s predstavljanjem prijedloga Komisije za ovu Uredbu iz financijskih instrumenata CEF-a u bespovratna sredstva CEF-a radi lakšeg mješovitog financiranja s EFSU-om. U tu je svrhu u veljači 2017. uspješno pokrenut poziv za mješovito financiranje. Dodatnih 145 000 000 EUR prenosi se u druge relevantne instrumente, posebno one namijenjene za energetska učinkovitost. Potrebne je daljnje djelovanje kako bi se osiguralo da se fondovi Unije i potpora EFSU-a mogu lako kombinirati.

Iako je Komisija već objavila konkretne smjernice o tom predmetu, trebalo bi nastaviti razvijati pristup pitanju kombiniranja fondova Unije s EFSU-om, u cilju povećanja ulaganja koja će imati koristi od učinka poluge do kojeg dolazi kombiniranjem fondova Unije i EFSU-a, uzimajući u obzir moguće zakonodavne promjene. Kako bi se osigurala gospodarska učinkovitost i odgovarajuća financijska poluga, takvo kombiniranje financija ne bi trebalo u načelu iznositi više od 90 % ukupnih troškova projekta za manje razvijene regije i 80 % za sve ostale regije.

- (16) Kako bi se povećalo iskorištavanje EFSU-a u manje razvijenim regijama i tranzicijskim regijama, trebalo bi proširiti raspon općih ciljeva prihvatljivih za potporu EFSU-a. Projekti bi i dalje podlijegali ispitivanju Odbora za ulaganja i trebaju biti u skladu s istim kriterijima prihvatljivosti za upotrebu jamstva uspostavljenog na temelju Uredbe (EU) 2015/1017 („jamstvo EU-a”), uključujući načelo dodatnosti. S obzirom na to da ne bi trebalo biti ograničenja u pogledu veličine projekata koji su prihvatljivi za potporu EFSU-a, male projekte ne bi trebalo obeshrabrivati od prijave za financiranje iz EFSU-a. Štoviše, potrebno je daljnje djelovanje za jačanje tehničke pomoći i promicanja EFSU-a u manje razvijenim regijama i tranzicijskim regijama.
- (17) Platforme za ulaganja ključan su instrument za rješavanje tržišnih nedostataka, osobito u financiranju višestrukih, regionalnih ili sektorskih projekata, uključujući projekte energetske učinkovitosti i prekogranične projekte. Također je važno poticati partnerstva s nacionalnim razvojnim bankama ili institucijama, među ostalim s ciljem osnivanja platformi za ulaganja. Suradnja s financijskim posrednicima u tom smislu također može imati važnu ulogu. U tom bi kontekstu EIB trebao prema potrebi financijskim posrednicima ili odobrenim prihvatljivim subjektima delegirati procjenu, odabir i praćenje malih potprojekata.
- (18) U slučaju delegiranja procjene, odabira i praćenja malih projekata financijskim posrednicima ili odobrenim prihvatljivim subjektima, Odbor za ulaganja ne bi trebao zadržati pravo odobravanja upotrebe jamstva EU-a za potprojekte u okviru takvog financiranja EIB-a i operacija ulaganja kod kojih je doprinos EFSU-a takvim malim potprojektima ispod utvrđenog praga. Upravljački odbor EFSU-a („Upravljački odbor”) trebao bi, kada je to potrebno, pružati smjernice o postupku koji će Odbor za ulaganja primjenjivati za ocjenjivanje potprojekata iznad tog utvrđenog praga.
- (19) Tijekom čitavog razdoblja ulaganja Unija bi trebala osigurati jamstvo EU-a koje ni u kojem trenutku ne bi trebalo premašivati 26 000 000 000 EUR kako bi se omogućila potpora EFSU-a ulaganjima, od čega bi najviše 16 000 000 000 EUR trebalo biti dostupno prije 6. srpnja 2018.
- (20) Kada se jamstvo EU-a kombinira s iznosom od 7 500 000 000 EUR koje treba osigurati EIB, očekuje se da bi potpora EFSU-a trebala proizvesti 100 000 000 000 EUR dodatnih ulaganja EIB-a i EIF-a. Očekuje se da će iznos potpore EFSU-a od 100 000 000 000 EUR proizvesti najmanje 500 000 000 000 EUR dodatnih ulaganja u realnom gospodarstvu do kraja 2020.

⁽¹⁾ Uredba (EU) br. 1291/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 11. prosinca 2013. o osnivanju Okvirnog programa za istraživanja i inovacije Obzor 2020. (2014. –2020.) i o stavljanju izvan snage Odluke br. 1982/2006/EZ (SL L 347, 20.12.2013., str. 104.).

- (21) Kako bi se djelomično financirao doprinos iz općeg proračuna Unije Jamstvenom fondu EU-a za dodatna ulaganja, trebalo bi napraviti prijenos iz raspoložive omotnice CEF-a, predviđenog Uredbom (EU) br. 1316/2013, kao i iz prihoda i otplata iz dužničkog instrumenta CEF-a i iz Europskog fonda za energetiku, klimatske promjene i infrastrukturu 2020. („fond Marguerite“). Prijenos iz prihoda i otplata zahtijeva odstupanje od članka 140. stavka 6. drugog i trećeg podstavka Uredbe (EU, Euratom) br. 966/2012 Europskog parlamenta i Vijeća ⁽¹⁾ kako bi se odobrila njihova upotreba u okviru drugog instrumenta.
- (22) Na temelju iskustva stečenog iz ulaganja poduprtih EFSU-om, ciljni iznos Jamstvenog fonda trebao bi se povećati na 35 % ukupnih obveza jamstva EU-a, čime bi se osigurala primjerena razina zaštite.
- (23) S obzirom na to da se očekuje daljnja velika potražnja za financiranjem MSP-ova u okviru EFSU-a, trebalo bi povećati dio za MSP-ove EFSU-a. Posebnu pozornost trebalo bi posvetiti socijalnim poduzećima i socijalnim uslugama, među ostalim s pomoću razvoja i uvođenja novih instrumenata koji su prikladni za potrebe i specifičnosti sektora socijalnih poduzeća i socijalnih usluga.
- (24) EIB i EIF trebali bi osigurati da krajnji korisnici, uključujući MSP-ove, budu svjesni postojanja potpore EFSU-a kako bi se povećala vidljivost jamstva EU-a. U svim sporazumima o pružanju potpore EFSU-a trebalo bi jasno istaknuti upućivanje na EFSU.
- (25) Radi povećanja transparentnosti operacija EFSU-a Odbor za ulaganja trebao bi objasniti u svojim odlukama, koje se javno objavljuju i dostupne su, razloge zbog kojih smatra da bi određenoj operaciji trebalo biti odobreno jamstvo EU-a te se osobito usmjeriti na usklađenost s kriterijem dodatnosti. Tablica pokazatelja trebala bi se objaviti po potpisivanju operacije u okviru jamstva EU-a. Objava ne bi smjela sadržavati poslovno osjetljive informacije.
- (26) Tablicom pokazatelja trebalo bi se koristiti pridržavajući se u potpunosti ove Uredbe te Delegirane uredbe Komisije (EU) 2015/1558 ⁽²⁾ i njezina Priloga kao neovisnim i transparentnim alatom za procjenu kojim se Odboru za ulaganja omogućuje davanje prednosti upotrebi jamstva EU-a za operacije s boljim rezultatima i većom dodanom vrijednošću. EIB bi trebao unaprijed izračunati bodove i pokazatelje te pratiti rezultate po završetku projekta.
- (27) Radi boljeg ocjenjivanja projekata, Upravljački odbor trebao bi, u okviru strateške orijentacije EFSU-a, utvrditi minimalni rezultat za svaki stup u tablici pokazatelja.
- (28) Relevantna politika Unije o nekooperativnim jurisdikcijama u porezne svrhe utvrđena je u pravnim aktima Unije i u zaključcima Vijeća, osobito u prilogu onima od 8. studenoga 2016. i svakom naknadnom ažuriranju.
- (29) Dubinske analize EIB-ovih ulagačkih operacija i operacija financiranja u okviru ove Uredbe trebale bi uključivati iscrpnu provjeru usklađenosti s primjenjivim zakonodavstvom Unije i dogovorenim međunarodnim standardima te standardima Unije o mjerama protiv pranja novca, borbi protiv financiranja terorizma, poreznih prijevara i izbjegavanja plaćanja poreza. EIB bi nadalje, u kontekstu izvješćivanja o EFSU-u, trebao dostaviti informacije, prema pojedinim zemljama, o usklađenosti operacija EFSU-a s politikom EIB-a i EIF-a o nekooperativnim jurisdikcijama, kao i popis posrednika s kojima EIB i EIF surađuju.
- (30) Primjereno je izraditi određena tehnička pojašnjenja povezana sa sadržajem sporazuma o upravljanju EFSU-om, o odobravanju jamstva EU-a i o instrumentima koji su obuhvaćeni tim sporazumom, uključujući pokriće tečajnog rizika u određenim situacijama. Sporazum s EIB-om o upravljanju EFSU-om i odobravanju jamstva EU-a trebalo bi prilagoditi u skladu s ovom Uredbom.

⁽¹⁾ Uredba (EU, Euratom) br. 966/2012 Europskog parlamenta i Vijeća od 25. listopada 2012. o financijskim pravilima koja se primjenjuju na opći proračun Unije i o stavljanju izvan snage Uredbe Vijeća (EZ, Euratom) br. 1605/2002 (SL L 298, 26.10.2012., str. 1.).

⁽²⁾ Delegirana uredba Komisije (EU) 2015/1558 od 22. srpnja 2015. o dopuni Uredbe (EU) 2015/1017 Europskog parlamenta i Vijeća uspostavljanjem tablice pokazatelja za primjenu jamstva EU-a (SL L 244, 19.9.2015., str. 20.).

- (31) Bez obzira na njegov cilj oslanjanja na postojeće savjetodavne usluge EIB-a i Komisije, a kako bi djelovao kao jedinstveni stručni savjetodavni centar za financiranje projekata u Uniji, ESCU bi trebalo poboljšati, a njegove bi aktivnosti trebale biti usmjerene i na aktivan doprinos sektorskoj i zemljopisnoj diversifikaciji EFSU-a, podupiranje EIB-a i nacionalnih razvojnih banaka ili institucija u pokretanju i razvoju operacija, posebno u manje razvijenim regijama i regijama u tranziciji te, prema potrebi, pružanju pomoći u strukturiranju zahtjeva za potporu EFSU-a. ESCU bi trebao nastojati sklopiti barem jedan sporazum o suradnji s nacionalnom razvojnom bankom ili institucijom po državi članici. U državama članicama u kojima razvojne banke ili institucije ne postoje ESCU bi prema potrebi i na zahtjev dotične države članice trebao osigurati proaktivnu savjetodavnu potporu u vezi s osnivanjem takve banke ili institucije. ESCU bi posebnu pozornost trebao posvetiti potpori pripremi projekata kojima su obuhvaćene dvije države članice ili više njih i projekata kojima se doprinosi ostvarivanju ciljeva utvrđenih na konferenciji COP21. Također bi trebao aktivno doprinositi uspostavi platformi za ulaganja i pružati savjete o kombiniranju drugih izvora financiranja Unije s EFSU-om. Lokalnu prisutnost ESCU-a trebalo bi osigurati gdje je to potrebno, uzimajući u obzir postojeće programe potpora, u cilju pružanja konkretne, proaktivne i prilagođene pomoći na terenu.
- (32) Europski semestar za koordinaciju ekonomskih politika temelji se na detaljnoj analizi planova proračunskih, makroekonomskih i strukturnih reformi država članica i pruža im preporuke za svaku zemlju pojedinačno. U tom kontekstu EIB bi trebao obavijestiti Komisiju o svojim nalazima u pogledu prepreka i slabih točaka za ulaganja u državama članicama, utvrđenih tijekom provođenja operacija ulaganja obuhvaćenih ovom Uredbom. Komisija se poziva da te zaključke, uz ostale, uključi u svoj rad koji poduzima u kontekstu trećeg stupa Plana ulaganja.
- (33) Kako bi se riješili tržišni nedostaci i neusklađenosti, kako bi se potaknula primjerena dodatna ulaganja te kako bi se promicala geografska i regionalna usklađenost operacija koje se podupiru EFSU-om, nužan je integriran i usmjeren pristup s ciljem promicanja rasta, otvaranja radnih mjesta i ulaganja. Troškom financiranja EFSU-a trebalo bi se doprinijeti ostvarivanju tih ciljeva.
- (34) Radi promicanja ciljeva u pogledu ulaganja iz Uredbe (EU) 2015/1017 trebalo bi se, prema potrebi, poticati mješovito financiranje s postojećim sredstvima kako bi se osiguralo odgovarajuće povlastice u uvjetima financiranja u okviru EFSU-a, uključujući trošak operacija.
- (35) U slučajevima kada bi zbog stresnih uvjeta na financijskom tržištu bila spriječena provedba održivog projekta ili ako je potrebno olakšati uspostavljanje platformi za ulaganja ili financiranje projekata u sektorima ili područjima koja odlikuje znatan tržišni nedostatak ili neoptimalna ulagačka situacija, EIB i Komisija trebali bi u cilju olakšavanja provedbe projekta uvesti promjene, posebno u vezi s naknadom jamstva EU-a kako bi se doprinijelo smanjenju troška financiranja operacije koji snosi korisnik financiranja EIB-a u okviru EFSU-a. Slične napore trebalo bi uložiti kako bi se osiguralo pružanje potpore malim projektima u okviru EFSU-a. Kada upotreba lokalnih ili regionalnih posrednika omogućuje smanjenje troškova financiranja EFSU-a za male projekte, trebalo bi uzeti u obzir i takav oblik postupanja.
- (36) U skladu s potrebom za financijskom održivošću EFSU-a, potrebno je uskladiti napore za smanjenje troška financiranja operacija EFSU-a u slučaju stresnih uvjeta na financijskim tržištima ili kako bi se olakšala uspostava platformi za ulaganja ili financiranje projekata u sektorima ili područjima koja karakterizira znatan tržišni nedostatak ili neoptimalna ulagačka situacija, s drugim dostupnim financijskim sredstvima i instrumentima Unije kojima se koristi Grupa EIB-a.
- (37) Uredbe (EU) br. 1316/2013 i (EU) 2015/1017 trebalo bi stoga na odgovarajući način izmijeniti,

DONIJELI SU OVU UREDBU:

Članak 1.

Uredba (EU) 2015/1017 mijenja se kako slijedi:

1. U članku 2. točki 4. podtočka (b) zamjenjuje se sljedećim:

„(b) prekogranične, multinacionalne, regionalne ili makroregionalne platforme, koje grupiraju partnere iz nekoliko država članica, regija ili trećih zemalja zainteresiranih za projekte na određenom zemljopisnom području;”;

2. Članak 4. stavak 2. mijenja se kako slijedi:

(a) točka (a) mijenja se kako slijedi:

i. podtočka ii. zamjenjuje se sljedećim:

„ii. iznos, koji nije manji od 7 500 000 000 EUR u jamstvima ili gotovini, i uvjete financijskog doprinosa koji EIB treba staviti na raspolaganje putem EFSU-a;”;

ii. podtočka iv. zamjenjuje se sljedećim:

„iv. cijene operacija u okviru jamstva EU-a koje trebaju biti u skladu s EIB-ovom općom politikom određivanja cijena;”;

iii. dodaje se sljedeća točka:

„v. postupci koji, ne dovodeći u pitanje Protokol br. 5 o Statutu Europske investicijske banke priložen UEU i UFEU i u njemu navedene ovlasti EIB-a, doprinose smanjenju troška financiranja operacija koji snosi korisnik financiranja EIB-a u okviru EFSU-a, posebno prilagodbom naknade jamstva EU-a, kada je to potrebno, osobito u situacijama kada bi zbog stresnih uvjeta na financijskom tržištu bila spriječena provedba održivog projekta ili ako je potrebno olakšati uspostavu platformi za ulaganja ili financiranje projekata u sektorima ili područjima koja karakterizira znatan tržišni nedostatak ili neoptimalna ulagačka situacija, u mjeri u kojoj to ne utječe znatno na financiranje potrebno za popunjavanje Jamstvenog fonda;”;

(b) u točki (b) podtočka iii. zamjenjuje se sljedećim:

„iii. odredbu da Upravljački odbor donosi odluke u skladu s postupkom utvrđenim u članku 7. stavku 3.”;

(c) u točki (c), podtočka i. zamjenjuje se sljedećim:

„i. u skladu s člankom 11. detaljna pravila o pružanju jamstva EU-a, uključujući njegove aranžmane o pokriću i definirano pokriće portfelja posebnih vrsta instrumenata te o događajima kojima se eventualno aktivira jamstvo EU-a;”;

3. Članak 5. stavak 1. zamjenjuje se sljedećim:

„1. Za potrebe ove Uredbe ‚dodatnost‘ znači potpora EFSU-a operacijama kojima se rješavaju tržišni nedostaci ili neoptimalne ulagačke situacije i koje se ne bi mogle provesti tijekom razdoblja u kojem se može upotrebljavati jamstvo EU-a ili barem ne u istoj mjeri, putem EIB-a, EIF-a ili postojećih financijskih instrumenata Unije bez potpore EFSU-a. Projekti koje podupire EFSU moraju podržavati opće ciljeve utvrđene člankom 9. stavkom 2., moraju stremiti otvaranju radnih mjesta i postizanju održivog rasta te moraju imati u pravilu viši profil rizika od projekata koje podupiru EIB-ove uobičajene operacije. Općenito, portfelj EFSU-a ima viši profil rizika od portfelja ulaganja koji podupire EIB u skladu s njegovim uobičajenim ulagačkim politikama prije stupanja na snagu ove Uredbe.

Radi boljeg rješavanja tržišnih nedostataka ili neoptimalnih ulagačkih situacija i radi olakšavanja, posebno, korištenja upravljačkim platformama za manje projekte, čime se jamči komplementarnost i time izbjegava isključivanje sudionika na istom tržištu, posebne aktivnosti EIB-a koje podupire EFSU, kao najbolji način i ako je to opravdano:

(a) imaju značajke podređenosti, uključujući zauzimanje nižeg ranga u odnosu na druge ulagače;

(b) sudjeluju u instrumentima za podjelu rizika;

(c) imaju prekogranične karakteristike;

(d) izložene su posebnim rizicima; ili

(e) imaju druge aspekte kako je detaljnije opisano u Prilogu II. odjeljku 3. točki (d).

Ne dovodeći u pitanje uvjet zadovoljavanja definicije dodatnosti iz prvog podstavka, sljedeći elementi snažno upućuju na to da se radi o dodatnosti:

- projekti koji predstavljaju rizik koji odgovara posebnim aktivnostima EIB-a, kako je utvrđeno u članku 16. Statuta EIB-a, posebno ako takvi projekti predstavljaju rizik specifičan za određenu zemlju, sektor ili regiju, osobito onaj povezan s manje razvijenim regijama i tranzicijskim regijama, i/ili ako takvi projekti predstavljaju rizik povezan s inovacijama, posebno tehnologijama za rast, održivost i povećanje produktivnosti koje nemaju dokazanu djelotvornost;
- projekti koji uključuju fizičku infrastrukturu, uključujući e-infrastrukturu, kojom se povezuju dvije države članice ili više njih ili proširenje takve infrastrukture ili usluga povezanih s takvom infrastrukturom iz jedne države članice u drugu državu članicu ili više njih.”;

4. Članak 6. mijenja se kako slijedi:

- (a) u stavku 1. uvodni tekst zamjenjuje se sljedećim:

„Sporazumom o EFSU-u predviđa se da EFSU podupire projekte kojima se rješavaju tržišni nedostaci ili neoptimalne ulagačke situacije i koji:”;

- (b) stavak 2. zamjenjuje se sljedećim:

„2. Nema ograničenja u pogledu veličine projekata koji su prihvatljivi za potporu EFSU-a za operacije koje EIB ili EIF provode putem financijskih posrednika. Kako bi se zajamčilo da potpora EFSU-a obuhvaća i male projekte, EIB i EIF, kada je to potrebno i u mjeri u kojoj je to moguće, proširuju suradnju s nacionalnim razvojnim bankama ili institucijama i podupiru pružene mogućnosti, među ostalim olakšavanjem uspostave platformi za ulaganja.”;

5. Članak 7. mijenja se kako slijedi:

- (a) umeće se sljedeći stavak:

„1.a Sve institucije i tijela uključeni u upravljačke strukture EFSU-a nastoje osigurati ravnotežu spolova u relevantnim upravljačkim tijelima EFSU-a.”;

- (b) u stavku 3. prvi i drugi podstavak zamjenjuju se sljedećim:

„3. Upravljački odbor sastoji se od pet članova: tri koja imenuje Komisija, jednog kojega imenuje EIB i jednog stručnjaka kojega imenuje Europski parlament i koji nema pravo glasa. Taj stručnjak ne traži niti prima naputke od institucija, tijela, ureda ili agencija Unije, vlada država članica ili nekog drugog javnog ili privatnog tijela te djeluje potpuno neovisno. Stručnjak svoje dužnosti obavlja nepristrano i u interesu EFSU-a.

Upravljački odbor bira predsjednika iz redova svojih članova s pravom glasa na mandat od tri godine koji je moguće jednom obnoviti. Upravljački odbor raspravlja sa svim članovima i uvelike uvažava njihova stajališta. Ako se članovi ne mogu usuglasiti oko svojeg stajališta, Upravljački odbor odluke donosi jednoglasnim glasovanjem članova s pravom glasa. U zapisnicima sa sastanaka Upravljačkog odbora iscrpno se navode stajališta svih članova.

Detaljan zapisnik sa sastanaka Upravljačkog odbora objavljuje se čim ga Upravljački odbor odobri. Europski parlament odmah se obavješćuje o njegovoj objavi.”;

- (c) u stavku 5. drugi podstavak zamjenjuje se sljedećim:

„Glavnom direktoru pomaže zamjenik glavnog direktora. Glavni direktor i zamjenik glavnog direktora sudjeluju na sastancima Upravljačkog odbora kao promatrači. Svako tromjesečje glavni direktor izvješćuje Upravljački odbor o aktivnostima EFSU-a.”;

- (d) u stavku 8. treći podstavak mijenja se kako slijedi:

- i. točka (e) zamjenjuje se sljedećim:

„(e) borbu protiv klimatskih promjena, zaštitu okoliša i upravljanje okolišem;”;

- ii. dodaje se sljedeća točka:

„(l) održivu poljoprivredu, šumarstvo, ribarstvo, akvakulturu i druge elemente šireg biogospodarstva.”;

(e) u stavku 10. druga rečenica zamjenjuje se sljedećim:

„Svaki član Odbora za ulaganja bez odgode Upravljačkom odboru, glavnom direktoru i zamjeniku glavnog direktora dostavlja sve informacije potrebne za kontinuiranu provjeru nepostojanja sukoba interesa.”;

(f) u stavku 11. dodaje se sljedeća rečenica:

„Glavni direktor dužan je obavijestiti Upravljački odbor o svim takvim kršenjima za koje sazna te je dužan predložiti odgovarajuće djelovanje i provesti daljnje postupanje u vezi s njim. Glavni direktor dužnu pozornost posvećuje mogućim sukobima interesa svakog člana Odbora za ulaganja.”;

(g) stavak 12. mijenja se kako slijedi:

i. u drugom podstavku, druga rečenica zamjenjuje se sljedećim:

„Odluke kojima se odobrava upotreba jamstva EU-a javne su i dostupne, a sadržavaju obrazloženje odluke, s posebnim naglaskom na usklađenost s kriterijem dodatnosti. Odluke se osvrću i na opću procjenu koja proizlazi iz tablice pokazatelja iz stavka 14. Objava ne smije sadržavati poslovno osjetljive informacije. Pri donošenju svoje odluke Odbor za ulaganja koristi se dokumentacijom koju je dostavio EIB.

Tablica pokazatelja, alat kojim se Odboru za ulaganja omogućuje davanje prednosti upotrebi jamstva EU-a za operacije s boljim rezultatima i većom dodanom vrijednošću, bit će objavljena nakon potpisivanja projekta. Objava ne smije sadržavati poslovno osjetljive informacije.

Poslovno osjetljive dijelove odluka Odbora za ulaganja EIB na zahtjev i podložno strogim zahtjevima povjerljivosti prosljeđuje Europskom parlamentu.”;

ii. treći podstavak zamjenjuje se sljedećim:

„EIB dva puta godišnje Europskom parlamentu, Vijeću i Komisiji podnosi popis svih odluka Odbora za ulaganja, kao i tablice pokazatelja koje se odnose na sve te odluke. To podnošenje podliježe strogim zahtjevima povjerljivosti.”;

(h) stavak 14. zamjenjuje se sljedećim:

„14. Komisija je ovlaštena donositi delegirane akte u skladu s člankom 23. stavcima od 1. do 3. te stavkom 5. kako bi se ova Uredba dopunila uspostavom tablice pokazatelja kojim se Odbor za ulaganja treba koristiti kako bi se osigurala nezavisna i transparentna procjena potencijalne i stvarne upotrebe jamstva EU-a. Takvi delegirani akti pripremaju se u bliskoj suradnji s EIB-om.

Upravljački odbor, u okviru strateške orijentacije EFSU-a, utvrđuje minimalni rezultat za svaki stup u tablici pokazatelja u cilju boljeg ocjenjivanja projekata.

Upravljački odbor može, na zahtjev EIB-a, dopustiti Odboru za ulaganja da ispita projekt čiji je rezultat u bilo kojem stupu ispod minimalnog rezultata ako se iz opće ocjene sadržane u tablici pokazatelja zaključi da se operacija u vezi s tim projektom odnosi na znatan tržišni nedostatak ili da ima izuzetno visok stupanj dodatnosti.”;

6. Članak 9. mijenja se kako slijedi:

(a) stavak 2. mijenja se kako slijedi:

i. uvodni dio zamjenjuje se sljedećim:

„2. Jamstvo EU-a odobrava se za EIB-ove operacije financiranja i ulaganja koje je odobrio Odbor za ulaganja ili za financiranje ili jamstva EIF-u u cilju provedbe EIB-ovih operacija financiranja i ulaganja u skladu s člankom 11. stavkom 3.

EIB, prema potrebi, delegira procjenu, odabir i praćenje malih potprojekata financijskim posrednicima ili odobrenim prihvatljivim subjektima, posebno platformama za ulaganja i nacionalnim razvojnim bankama ili institucijama kako bi se malim projektima povećao i olakšao pristup financijama. Neovisno o stavku 5. trećem podstavku ovog članka, Odbor za ulaganja ne zadržava pravo odobravanja upotrebe jamstva EU-a za potprojekte delegirane financijskim posrednicima ili odobrenim prihvatljivim subjektima ako je doprinos EFSU-a takvim potprojektima manji od 3 000 000 EUR. Prema potrebi, Upravljački odbor pruža smjernice o postupku prema kojem Odbor za ulaganja treba odlučiti o upotrebi jamstva EU-a za potprojekte za koje doprinos EFSU-a iznosi 3 000 000 EUR ili više.

Dotične operacije usklađene su s politikama Unije i njima se podržava bilo koji od sljedećih općih ciljeva:";

ii. u točki (c) dodaje se sljedeća podtočka:

„iv. željeznička infrastruktura, drugi željeznički projekti i morske luke;"

iii. u točku (e) dodaju se sljedeće podtočke:

„i.a tehnologije lanca blokova;

i.b interneta stvari;

i.c infrastruktura kibersigurnosti i mrežne zaštite;"

iv. točka (g) mijenja se kako slijedi:

— podtočka ii. zamjenjuje se sljedećim:

„ii. kulturna i kreativna industrija, za koju se trebaju odobriti financijski mehanizmi specifični za određeni sektor putem interakcije s programom Kreativna Europa uspostavljenim Uredbom (EU) br. 1295/2013 Europskog parlamenta i Vijeća (*) i Instrumentom jamstva za kulturne i kreativne sektore uspostavljenim tom Uredbom kako bi se osiguralo svrsishodno kreditiranje tih industrija.

(*) Uredba (EU) br. 1295/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 11. prosinca 2013. o uspostavi programa Kreativna Europa (2014. –2020.) i stavljanju izvan snage odluka br. 1718/2006/EZ, br. 1855/2006/EZ i br. 1041/2009/EZ (SL L 347, 20.12.2013., str. 221.);

— podtočka v. zamjenjuje se sljedećim:

„v. socijalna infrastruktura, socijalne usluge te socijalno i solidarno gospodarstvo;"

v. dodaju se sljedeće točke:

„(h) održiva poljoprivreda, šumarstvo, ribarstvo, akvakultura i drugi elementi šireg biogospodarstva;

(i) u okviru zahtjeva ove Uredbe za manje razvijene regije i tranzicijske regije kako su navedene u prilogu I. i II. Provedbenoj odluci Komisije 2014/99/EU (*), druga industrija i usluge prihvatljivi za potporu EIB-a.

(*) Provedbena odluka Komisije 2014/99/EU od 18. veljače 2014. o utvrđivanju popisa regija prihvatljivih za financiranje u okviru Europskog fonda za regionalni razvoj i Europskog socijalnog fonda te država članica prihvatljivih za financiranje u okviru Kohezijskog fonda za razdoblje 2014. –2020. (SL L 50, 20.2.2014., str. 22.);

vi. dodaje se sljedeći podstavak:

„Iako prepoznaje da je EFSU u svojoj naravi usmjeren na potražnju, EIB cilja da najmanje 40 % financiranja EFSU-a u okviru dijela za infrastrukturu i inovacije bude namijenjeno sastavnicama projekata koje doprinose borbi protiv klimatskih promjena, u skladu s obvezama preuzetima na 21. Konferenciji stranaka Okvirne konvencije Ujedinjenih naroda o promjeni klime (COP21). Financiranje koje EFSU pruža MSP-ovima i malim poduzećima srednje tržišne kapitalizacije nije uključeno u taj izračun. EIB se služi svojom međunarodno dogovorenim metodologijom kako bi utvrdio te komponente projekata ili udjele troškova borbe protiv klimatskih promjena. Upravljački odbor, kada je to potrebno, u tu svrhu osigurava detaljne smjernice;"

(b) stavak 3. zamjenjuje se sljedećim:

„3. Razdoblje ulaganja tijekom kojeg se jamstvo EU-a može odobriti za podupiranje operacija financiranja i ulaganja obuhvaćenih ovom Uredbom traje do:

(a) 31. prosinca 2020. za operacije EIB-a za koje je ugovor između EIB-a i korisnika ili financijskog posrednika potpisan do 31. prosinca 2022.;

(b) 31. prosinca 2020. za operacije EIF-a za koje je ugovor između EIF-a i financijskog posrednika potpisan do 31. prosinca 2022.”;

(c) stavak 4. zamjenjuje se sljedećim;

„4. Prema potrebi i u mjeri u kojoj je to moguće EIB surađuje s nacionalnim razvojnim bankama ili institucijama i platformama za ulaganja.”;

(d) u stavku 5. treći podstavak zamjenjuje se sljedećim:

„Odbor za ulaganja može odlučiti da zadrži pravo odobravanja novih projekata koje su predstavili financijski posrednici u okviru odobrenih prihvatljivih subjekata.”;

7. U članku 10. stavku 2. točka (a) zamjenjuje se sljedećom:

„(a) EIB-ovi zajmovi, jamstva, protujamstva, instrumenti tržišta kapitala, bilo koji drugi oblik financiranja ili instrumenta za kreditno poboljšanje, uključujući podređeni dug, vlasnički ili kvazivlasnički udjeli, među ostalim u korist nacionalnih razvojnih banaka ili institucija, platformi za ulaganja ili investicijskih fondova;”;

8. Članak 11. mijenja se kako slijedi:

(a) stavak 1. zamjenjuje se sljedećim:

„1. Jamstvo EU-a ni u kojem trenutku ne premašuje 26 000 000 000 EUR, od čega se dio može dodijeliti za financiranje iz EIB-a ili jamstva EIF-u u skladu sa stavkom 3. Ukupna neto plaćanja iz općeg proračuna Unije u okviru jamstva EU-a ne premašuju 26 000 000 000 EUR, a prije 6. srpnja 2018. ne premašuju 16 000 000 000 EUR.”;

(b) stavak 3. zamjenjuje se sljedećim:

„3. Ako EIB osigurava financiranje ili jamstva EIF-u radi provođenja EIB-ovih operacija financiranja i ulaganja, jamstvom EU-a pruža se potpuno jamstvo za takva financiranja ili jamstva do početnog iznosa od najviše 6 500 000 000 EUR uz uvjet da EIB postupno osigura iznos od najmanje 4 000 000 000 EUR financiranja ili jamstava bez jamstva EU-a. Ne dovodeći u pitanje stavak 1. Upravljački odbor može, prema potrebi, prilagoditi granicu od 6 500 000 000 EUR do maksimalnog iznosa od 9 000 000 000 EUR, ne namećući EIB-u obvezu da pruži iznose veće od 4 000 000 000 EUR.”;

(c) u stavku 6. točke (a) i (b) zamjenjuju se sljedećim:

„(a) za dužničke instrumente iz članka 10. stavka 2. točke (a):

i. glavnice i sve kamate te iznose koji se trebaju isplatiti EIB-u, ali ih EIB u skladu s uvjetima financijskih operacija ne zaprimi do nastupa prestanka ispunjavanja obveza za podređeni dug odgoda, smanjenje ili zahtjev za izlazak smatraju se prestankom ispunjavanja obveza;

ii. gubitke nastale zbog fluktuacija tečaja valuta koje nisu euro na tržištima s ograničenim mogućnostima dugoročnog omeđivanja rizika;

(b) za vlasnička ili kvazivlasnička ulaganja iz članka 10. stavka 2. točke (a) uloženi iznosi i s njima povezani troškovi i gubici financiranja nastali zbog fluktuacija tečaja valuta koje nisu euro;”;

9. Članak 12. mijenja se kako slijedi:

(a) stavak 5. zamjenjuje se sljedećim:

„5. Sredstva Jamstvenog fonda iz stavka 2. upotrebljavaju se da bi se dosegla primjerena razina (ciljni iznos) koja odražava ukupne obveze jamstva EU-a. Ciljni iznos utvrđuje se na 35 % ukupnih obveza jamstva EU.”;

(b) stavci od 7. do 10. zamjenjuju se sljedećim:

„7. Od 1. srpnja 2018., ako zbog aktiviranja jamstva EU-a razina Jamstvenog fonda padne ispod 50 % ciljnog iznosa ili bi prema Komisijinoj procjeni rizika ispod te razine mogla pasti u roku od jedne godine, Komisija podnosi izvješće o svim izvanrednim mjerama koje bi mogle biti potrebne.

8. Nakon aktiviranja jamstva EU-a, sredstva Jamstvenog fonda predviđena stavkom 2. točkama (b) i (d) ovog članka koja su iznad ciljnog iznosa upotrebljavaju se u okviru razdoblja ulaganja iz članka 9. za obnovu jamstva EU-a do njegova punog iznosa.

9. Sredstva Jamstvenog fonda predviđena stavkom 2. točkom (c) upotrebljavaju se za obnovu jamstva EU-a do njegova punog iznosa.

10. U slučaju potpune obnove jamstva EU-a do iznosa od 26 000 000 000 EUR, svaki iznos Jamstvenog fonda koji premašuje ciljni iznos uplaćuje se u opći proračun Unije kao unutarnji namjenski prihod u skladu s člankom 21. stavkom 4. Uredbe (EU, Euratom) br. 966/2012 za sve proračunske linije za koje je moguće da su upotrijebljene kao izvor preraspodjele sredstava Jamstvenom fondu.”;

10. Članak 14. mijenja se kako slijedi:

(a) stavak 1. mijenja se kako slijedi:

i. u prvom podstavku druga rečenica zamjenjuje se sljedećim:

„Ta potpora uključuje pružanje ciljane podrške u vezi s upotrebom tehničke pomoći za strukturiranje projekata, upotrebom inovativnih financijskih instrumenata, upotrebom javno-privatnih partnerstava i pružanjem informacija, prema potrebi, o relevantnim pitanjima u vezi s pravom Unije, uzimajući u obzir posebnosti i potrebe država članica s manje razvijenim financijskim tržištima, kao i situaciju u različitim sektorima.”;

ii. u drugom podstavku, dodaje se sljedeća rečenica:

„Njime se potpora daje i pripremi projekata u području borbe protiv klimatskih promjena i projekata kružnog gospodarstva ili njihovim sastavnicama, posebno u kontekstu konferencije COP21, pripremi projekata u digitalnom sektoru te pripremi projekata iz članka 5. stavka 1. trećeg podstavka druge alineje”;

(b) stavak 2. mijenja se kako slijedi:

i. točka (c) zamjenjuje se sljedećim:

„(c) korištenje lokalnog znanja kako bi se olakšala potpora EFSU-a širom Unije i pružanje aktivnog doprinosa, kada je to moguće, ciljevima sektorske i zemljopisne diversifikacije EFSU-a iz odjeljka 8. Priloga II. potporom EIB-u i nacionalnim razvojnim bankama ili institucijama u pokretanju i razvoju operacija, posebno u manje razvijenim regijama i regijama u tranziciji te, po potrebi, pružanjem pomoći u strukturiranju zahtjeva za potporu EFSU-a.”;

ii. točka (e) zamjenjuje se sljedećim:

„(e) pružanje proaktivne, savjetodavne potpore, prema potrebi lokalnom prisutnošću, osnivanju platformi za ulaganja, posebno prekograničnih i makroregionalnih platformi za ulaganja koje obuhvaćaju više država članica i/ili regija”;

iii. dodaju se sljedeće točke:

„(f) upotreba potencijala za privlačenje i financiranje malih projekata, među ostalim preko platformi za ulaganja;

(g) pružanje savjeta o kombiniranju drugih izvora financiranja Unije (kao što su europski strukturni i investicijski fondovi, Obzor 2020. i Instrument za povezivanje Europe uspostavljen Uredbom (EU) br. 1316/2013 s EFSU-om u cilju rješavanja praktičnih problema povezanih s upotrebom takvih kombiniranih izvora financiranja.

(h) pružanje proaktivne potpore promicanju i poticanju operacija iz članka 8. prvog stavka točke (b);”;

(c) stavak 5. zamjenjuje se sljedećim:

„5. Radi ostvarenja cilja iz stavka 1. i olakšavanja potpore savjetovanjem na lokalnoj razini, ESCU se nastoji služiti stručnim znanjem EIB-a, Komisije, nacionalnih razvojnih banaka ili institucija te upravljačkih tijela europskih strukturnih i investicijskih fondova.”;

(d) umeće se sljedeći stavak:

„5.a EIB predlaže promotorima projekata koji podnose zahtjev za financiranje EIB-a, osobito malih projekata, da uputi svoje projekte ESCU-u kako bi se po potrebi poboljšala priprema njihovih projekata i/ili kako bi se omogućila procjena mogućnosti objedinjavanja projekata preko platformi za ulaganja. Promotore projekata za koje nije odobreno financiranje EIB-a ili koji imaju manjak u financiranju unatoč mogućem financiranju EIB-a obavješćuje i o mogućnosti stavljanja njihovih projekata na popis Europskog portala projekata ulaganja.”;

(e) u stavku 6. druga rečenica zamjenjuje se sljedećim:

„Suradnja između, s jedne strane, ESCU-a i, s druge strane, nacionalne razvojne banke ili institucije, međunarodne financijske institucije ili institucije ili upravljačkog tijela, uključujući one koji djeluju kao nacionalni savjetodavci, koje ima iskustvo relevantno za potrebe ESCU-a, može biti u obliku ugovornog partnerstva. ESCU nastoji sklopiti barem jedan sporazum o suradnji s nacionalnom razvojnom bankom ili institucijom po državi članici. U državama članicama u kojima razvojne banke ili institucije ne postoje ESCU prema potrebi i na zahtjev dotične države članice osigurava proaktivnu savjetodavnu potporu u vezi s osnivanjem takve banke ili institucije.”;

(f) umeće se sljedeći stavak:

„6.a Kako bi se razvio širok geografski doseg savjetodavnih usluga diljem Unije i uspješno iskoristilo lokalno znanje o EFSU-u, osigurava se, kada je to potrebno i uzimajući u obzir postojeće programe potpore, prisutnost ESCU-a na lokalnoj razini u cilju pružanja konkretne, proaktivne i prilagođene pomoći na terenu. Uspostavlja se posebice u državama članicama ili regijama koje su suočene s teškoćama u razvojnim projektima u okviru EFSU-a. ESCU pomaže u prijenosu znanja na regionalnu i lokalnu razinu u cilju izgradnje regionalnih i lokalnih kapaciteta i stručnosti.”;

(g) stavak 7. zamjenjuje se sljedećim:

„7. Do 31. prosinca 2020. iz općeg proračuna Unije na raspolaganje se stavlja godišnji referentni iznos od 20 000 000 EUR u svrhu pokrivanja troškova operacija ESCU-a za usluge iz stavka 2. ako troškovi nisu već podmireni iz preostalog iznosa od naknada iz stavka 4.”;

11. Članak 16. stavak 1. zamjenjuje se sljedećim:

„1. EIB, prema potrebi u suradnji s EIF-om, svakih šest mjeseci podnosi izvješće Komisiji o svojim operacijama financiranja i ulaganja obuhvaćenima ovom Uredbom. U izvješće je uključena procjena usklađenosti sa zahtjevima za upotrebu jamstva EU-a i s ključnim pokazateljima uspješnosti iz članka 4. stavka 2. točke (f) podtočke iv. Izvješće sadržava i statističke, financijske i računovodstvene podatke o svakoj EIB-ovoj operaciji financiranja i ulaganja te na agregatnoj osnovi. Jednom godišnje, izvješće također uključuje podatke o preprekama ulaganjima s kojima se EIB susreo tijekom provođenja operacija ulaganja obuhvaćenih ovom Uredbom.”;

12. Članak 17. mijenja se kako slijedi:

(a) stavak 1. zamjenjuje se sljedećim:

„1. Na zahtjev Europskog parlamenta ili Vijeća predsjednik Upravljačkog odbora i glavni direktor izvješćuju instituciju koja je to zahtijevala o uspješnosti EFSU-a, među ostalim, ako Europski parlament tako zatraži, putem sudjelovanja na saslušanju pred Europskim parlamentom. Osim toga, na zahtjev Europskog parlamenta ili Vijeća glavni direktor izvješćuje instituciju koja je to zahtijevala o radu Odbora za ulaganja.”;

(b) stavak 2. zamjenjuje se sljedećim:

„2. Predsjednik Upravljačkog odbora i glavni direktor usmeno ili pismeno odgovaraju na pitanja koja je EFSU-u uputio Europski parlament ili Vijeće, u svakom slučaju u roku od pet tjedana od dana primitka pitanja. Uz to, glavni direktor usmeno ili pismeno odgovara Europskom parlamentu ili Vijeću na pitanja o radu Odbora za ulaganja.”;

13. Članak 18. mijenja se kako slijedi:

(a) stavak 6. zamjenjuje se sljedećim:

„6. Prije podnošenja svih novih prijedloga u okviru idućeg višegodišnjeg financijskog okvira koji započinje 2021. g. i na kraju razdoblja ulaganja Komisija podnosi Europskom parlamentu i Vijeću izvješće koje sadrži neovisnu evaluaciju o primjeni ove Uredbe i koje uključuje:

(a) ocjenu funkcioniranja EFSU-a, upotrebe jamstva EU-a i funkcioniranja ESCU-a;

(b) ocjenu upotrebljava li EFSU dobro resurse iz općeg proračuna Unije, mobilizira li se njime dovoljna razina privatnog kapitala i prikuplja li privatna ulaganja;

(c) ocjenu je li održavanje programa za potporu ulaganjima korisno iz makroekonomske perspektive;

(d) na kraju razdoblja ulaganja, ocjenu primjene postupka iz članka 4. stavka 2. točke (a) podtočke v.”;

(b) stavak 7. zamjenjuje se sljedećim:

„7. Uzimajući u obzir prvo izvješće koje sadržava neovisnu evaluaciju iz stavka 6. Komisija, prema potrebi, predstavlja zakonodavni prijedlog zajedno s odgovarajućim financiranjem u sklopu višegodišnjeg financijskog okvira koji započinje 2021. g.”;

(c) stavak 8. zamjenjuje se sljedećim:

„8. Izvješća iz stavka 6. ovog članka uključuju evaluaciju o upotrebi tablice pokazatelja iz članka 7. stavka 14. i Priloga II., posebno s obzirom na razmatranje prikladnosti svakog stupa i njihove odgovarajuće uloge u procjeni. Izvješće je, ako je to prikladno i opravdano na temelju njegovih zaključaka, popraćeno prijedlogom revizije delegiranog akta iz članka 7. stavka 14.”;

14. U članku 19. dodaje se sljedeći stavak:

„EIB i EIF o postojanju potpore EFSU-a obavješćuju krajnje korisnike, uključujući MSP-ove, ili obvezuju financijske posrednike da ih o tome obavijeste, tako što te informacije čine jasno vidljivima, osobito u slučaju MSP-ova, u relevantnom sporazumu o pružanju potpore EFSU-a, povećavajući na taj način javnu osviještenost i poboljšavajući vidljivost.”;

15. Članak 20. stavak 2. zamjenjuje se sljedećim:

„2. Za potrebe stavka 1. ovog članka Revizorskom sudu se na zahtjev i u skladu s člankom 287. stavkom 3. UFEU-a dodjeljuje pun pristup svakom dokumentu ili informaciji koji su potrebni za izvršenje njegove zadaće.”;

16. Članak 22. stavak 1. zamjenjuje se sljedećim:

„1. U svojim operacijama financiranja i ulaganja obuhvaćenima ovom Uredbom EIB i EIF pridržavaju se primjenjivog zakonodavstva Unije i dogovorenih međunarodnih standarda i standarda Unije te stoga ne podupiru projekte u okviru ove Uredbe kojima se doprinosi pranju novca, financiranju terorizma, izbjegavanju plaćanja poreza, poreznim prijevarama ili utaji poreza.

Uz to, EIB i EIF ne započinju i ne ponavljaju operacije sa subjektima registriranim ili uspostavljenim u jurisdikcijama navedenima u relevantnoj politici Unije o nekooperativnim jurisdikcijama, ili za koje se utvrdi da su treće zemlje visokog rizika u skladu s člankom 9. stavkom 2. Direktive (EU) 2015/849 Europskog parlamenta i Vijeća (*), ili koji se u praksi ne pridržavaju dogovorenih poreznih standarda Unije ili međunarodno utvrđenih poreznih standarda o transparentnosti i razmjeni informacija.

Pri sklapanju sporazuma s financijskim posrednicima EIB i EIF prenose uvjete iz ovog članka u relevantne sporazume i zahtijevaju od financijskih posrednika da ih izvijeste o poštovanju tih uvjeta.

EIB i EIF preispituju svoju politiku o nekooperativnim jurisdikcijama najkasnije nakon što Unija donese popis nekooperativnih jurisdikcija u porezne svrhe.

Svake godine nakon toga EIB i EIF podnose izvješće Europskom parlamentu i Vijeću o provedbi svoje politike o nekooperativnim jurisdikcijama u vezi s EFSU-ovim operacijama financiranja i ulaganja, uključujući informacije po zemljama i popis posrednika s kojima surađuju.

(*) Direktiva (EU) 2015/849 Europskog parlamenta i Vijeća od 20. svibnja 2015. o sprečavanju korištenja financijskog sustava u svrhu pranja novca ili financiranja terorizma, o izmjeni Uredbe (EU) br. 648/2012 Europskog parlamenta i Vijeća te o stavljanju izvan snage Direktive 2005/60/EZ Europskog parlamenta i Vijeća i Direktive Komisije 2006/70/EZ (SL L 141, 5.6.2015., str. 73.).”;

17. U članku 23. stavku 2., prva i druga rečenica prvog podstavka zamjenjuju se sljedećim:

„Ovlast za donošenje delegiranih akata iz članka 7. stavaka 13. i 14. dodjeljuje se Komisiji na razdoblje od pet godina počevši od 4. srpnja 2015. Komisija izrađuje izvješće o delegiranju ovlasti najkasnije devet mjeseci prije kraja tog razdoblja od pet godina.”;

18. Prilog II. mijenja se u skladu s Prilogom ovoj Uredbi.

Članak 2.

Uredba (EU) br. 1316/2013 mijenja se kako slijedi:

1. U članku 5. stavak 1. zamjenjuje se sljedećim:

„1. Financijska omotnica za provedbu CEF-a za razdoblje 2014. –2020. određuje se u iznosu od 30 192 259 000 EUR u tekućim cijenama. Taj se iznos raspoređuje na sljedeći način:

(a) sektor prometa: 24 050 582 000 EUR, od čega se 11 305 500 000 EUR prenosi iz Kohezijskog fonda kako bi ih se potrošilo u skladu s ovom Uredbom isključivo u državama članicama koje ispunjavaju uvjete za financiranje iz Kohezijskog fonda;

(b) telekomunikacijski sektor: 1 066 602 000 EUR;

(c) energetska sektor: 5 075 075 000 EUR.

Ti iznosi ne dovode u pitanje primjenu mehanizma fleksibilnosti predviđenog Uredbom Vijeća (EU, Euratom) br. 1311/2013 (*).

(*) Uredba Vijeća (EU, Euratom) br. 1311/2013 od 2. prosinca 2013. kojom se uspostavlja višegodišnji financijski okvir za razdoblje 2014. –2020. (SL L 347, 20.12.2013., str. 884.).”;

2. U članku 14. dodaju se sljedeći stavci:

„5. Odstupajući od članka 140. stavka 6. drugog i trećeg podstavka Uredbe (EU, Euratom) br. 966/2012, prihodi i otplate iz financijskih instrumenata uspostavljenih ovom Uredbom i financijskih instrumenata uspostavljenih Uredbom (EZ) br. 680/2007 koji su spojeni s financijskim instrumentima uspostavljenima ovom Uredbom u skladu sa stavkom 3. ovog članka čine, do iznosa od najviše 125 000 000 EUR, unutarnji namjenski prihod u smislu članka 21. stavka 4. Uredbe (EU, Euratom) br. 966/2012 za Europski fond za strateška ulaganja uspostavljen Uredbom (EU) 2015/1017 Europskog parlamenta i Vijeća (*).

6. Odstupajući od članka 140. stavka 6. drugog i trećeg podstavka Uredbe (EU, Euratom) br. 966/2012, prihodi i otplate iz fonda Europskog fonda za energetiku, klimatske promjene i infrastrukturu 2020. („fond Marguerite“) uspostavljenog u skladu s Uredbom (EZ) br. 680/2007 čine, do iznosa od najviše 25 000 000 EUR, unutarnji namjenski prihod u smislu članka 21. stavka 4. Uredbe (EU, Euratom) br. 966/2012 za Europski fond za strateška ulaganja uspostavljen Uredbom (EU) 2015/1017.

(*) Uredba (EU) 2015/1017 Europskog parlamenta i Vijeća od 25. lipnja 2015. o Europskom fondu za strateška ulaganja, Europskom savjetodavnom centru za ulaganja i Europskom portalu projekata ulaganja i o izmjeni uredaba (EU) br. 1291/2013 i (EU) br. 1316/2013 – Europski fond za strateška ulaganja (SL L 169, 1.7.2015., str. 1.).”.

Članak 3.

Ova Uredba stupa na snagu trećeg dana od dana objave u *Službenom listu Europske unije*.

Ova je Uredba u cijelosti obvezujuća i izravno se primjenjuje u svim državama članicama.

Sastavljeno u Strasbourgu 13. prosinca 2017.

Za Europski parlament

Predsjednik

A. TAJANI

Za Vijeće

Predsjednik

M. MAASIKAS

PRILOG

Prilog II. Uredbi (EU) 2015/1017 mijenja se kako slijedi:

1. Odjeljak 2. mijenja se kako slijedi:

(a) u točki (b) dodaju se sljedeći stavci:

„Potpora EFSU-a autocestama ograničava se na privatna i/ili javna ulaganja u pogledu:

- prometa u kohezijskim zemljama, manje razvijenim regijama ili prekograničnim projektima u području prometa;
- unapređivanja, održavanja ili poboljšanja sigurnosti na cestama, razvoja uređaja inteligentnih prometnih sustava (ITS) ili pružanja jamstva za integritet i standarde postojećih autocesta u transeuropskoj prometnoj mreži, posebno sigurnih parkirališta, crpki za čista alternativna goriva i sustava za punjenje električnih vozila;
- doprinosa za dovršenje transeuropske prometne mreže do 2030.

Potpora EFSU-a također je izričito moguća za održavanje i unapređivanje postojeće prometne infrastrukture.”;

(b) u točki (c), druga rečenica zamjenjuje se sljedećim:

„U tom se smislu od EIB-a očekuje da će u okviru EFSU-a osigurati financiranje radi postizanja općeg cilja od najmanje 500 000 000 000 EUR javnih ili privatnih ulaganja, uključujući financiranje mobilizirano putem EIF-a u okviru operacija EFSU-a povezanih s instrumentima iz članka 10. stavka 2. točke (b), putem nacionalnih razvojnih banaka ili institucija i putem povećanja pristupa financiranju za poduzeća koja imaju do 3 000 zaposlenika.”;

2. U odjeljku 3. dodaje se sljedeća točka:

„(d) ako je prisutna jedna od sljedećih značajki ili više njih, operacija se obično svrstava u posebne aktivnosti EIB-a:

- podređenost u odnosu na druge zajmodavce, uključujući nacionalne razvojne banke ili institucije i privatne zajmodavce;
- sudjelovanje u instrumentima za podjelu rizika ako se zbog zauzete pozicije EIB izlaže višim razinama rizika;
- izloženost posebnim rizicima, kao što su rizici specifični za određenu zemlju, sektor ili regiju, osobito oni povezani s manje razvijenim regijama i tranzicijskim regijama, i/ili rizicima povezanim s inovacijama, posebno tehnologijama za rast, održivost i povećanje produktivnosti koje nemaju dokazanu djelotvornost;
- značajke vlasničkog kapitala, primjerice plaćanje povezano s rezultatima; ili
- drugi utvrdivi aspekti koji dovode do veće izloženosti riziku kako je utvrđeno u EIB-ovim smjernicama za kreditni rizik kao što su rizik druge ugovorne strane, ograničena sigurnost i financiranje s regresom koji se odnosi samo na imovinu projekta za potrebe otplate.”;

3. U odjeljku 5. dodaje se sljedeća rečenica:

„Tablica pokazatelja objavljuje se odmah po potpisivanju operacije u okviru jamstva EU-a, osim poslovno osjetljivih informacija.”;

4. Odjeljak 6. mijenja se kako slijedi:

(a) točka (b) mijenja se kako slijedi:

i. u prvoj alineji, prva i druga rečenica zamjenjuju se sljedećim:

„Kod dužničkih operacija EIB ili EIF provode svoju standardnu procjenu rizika, uključujući izračun stope vjerojatnosti neispunjavanja obveza i naplate. Na temelju tih parametara EIB ili EIF kvantitativno izračunavaju rizik za svaku operaciju.”;

ii. u drugoj alineji, prva rečenica zamjenjuje se sljedećim:

„Svaka dužnička operacija svrstava se u jednu kategoriju rizika (kreditno ocjenjivanje transakcije) prema EIB-ovu ili EIF-ovu sustavu kreditnog ocjenjivanja.”;

iii. u trećoj alineji, prva rečenica zamjenjuje se sljedećim:

„Projekti trebaju biti ekonomski i tehnički održivi, a EIB-ovo financiranje treba biti strukturirano u skladu s dobrim bankarskim načelima te udovoljavati visokim načelima upravljanja rizicima koje su EIB ili EIF postavili u svojim internim smjernicama.”;

iv. četvrta alineja zamjenjuje se sljedećim:

„Cijene dužničkih proizvoda utvrđuju se u skladu s člankom 4. stavkom 2. točkom (a) podtočkom iv.”;

(b) točka (c) mijenja se kako slijedi:

i. u prvoj alineji, druga rečenica zamjenjuje se sljedećim:

„Utvrdjivanje uključuje li ili ne uključuje neka operacija rizike vlasničkih instrumenata, bez obzira na njezin pravni oblik i nomenklaturu, temelji se na standardnoj procjeni EIB-a ili EIF-a.”;

ii. u drugoj alineji, prva rečenica zamjenjuje se sljedećim:

„EIB-ove vlasničke operacije provode se u skladu s EIB-ovim ili EIF-ovim internim pravilima i postupcima.”;

iii. treća alineja zamjenjuje se sljedećim:

„Cijene kapitalnih ulaganja utvrđuju se u skladu s člankom 4. stavkom 2. točkom (a) podtočkom iv.”;

5. U odjeljku 7. točki (c) briše se riječ „početnog”.

6. Odjeljak 8. mijenja se kako slijedi:

(a) u drugoj rečenici prvog podstavka briše se riječ „početnog”;

(b) u točki (a) prvom podstavku, u prvoj rečenici briše se riječ „početnog”;

(c) u točki (b), u prvoj rečenici briše se riječ „početnog”.

—

Izjava Komisije o povećanju sredstava programa Instrumenta za povezivanje Europe od 225 milijuna eura

Na temelju političkog dogovora Europskog parlamenta i Vijeća o financiranju EFSU-a 2.0, iznos od 275 milijuna EUR bit će preraspoređen iz financijskih instrumenata CEF-a, što predstavlja smanjenje od 225 milijuna EUR u usporedbi s prijedlogom Komisije.

Komisija potvrđuje da će se financijsko programiranje revidirati kako bi se u obzir uzelo odgovarajuće povećanje sredstava programa CEF-a od 225 milijuna EUR.

U okviru godišnjih proračunskih postupaka za 2019. i 2020. Komisija će iznijeti odgovarajuće prijedloge kako bi osigurala optimalnu raspodjelu tog iznosa u programu CEF-a.

DIREKTIVE

DIREKTIVA (EU) 2017/2397 EUROPSKOG PARLAMENTA I VIJEĆA

od 12. prosinca 2017.

o priznavanju stručnih kvalifikacija u unutarnjoj plovidbi i stavljanju izvan snage direktiva Vijeća 91/672/EEZ i 96/50/EZ

(Tekst značajan za EGP)

EUROPSKI PARLAMENT I VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,

uzimajući u obzir Ugovor o funkcioniranju Europske unije, a posebno njegov članak 91. stavak 1.,

uzimajući u obzir prijedlog Europske komisije,

nakon prosljeđivanja nacrtu zakonodavnog akta nacionalnim parlamentima,

uzimajući u obzir mišljenje Europskoga gospodarskog i socijalnog odbora ⁽¹⁾,

nakon savjetovanja s Odborom regija,

u skladu s redovnim zakonodavnim postupkom ⁽²⁾,

budući da:

- (1) Direktive Vijeća 91/672/EEZ ⁽³⁾ i 96/50/EZ ⁽⁴⁾ prvi su koraci prema usklađivanju i priznavanju stručnih kvalifikacija za članove posade u unutarnjoj plovidbi.
- (2) Zahtjevi za članove posade koji plove rijekom Rajnom nisu obuhvaćeni područjem primjene direktiva 91/672/EEZ i 96/50/EZ te ih utvrđuje Središnja komisija za plovidbu Rajnom (CCNR), u skladu s Pravilnikom o osoblju u plovidbi Rajnom.
- (3) Direktiva 2005/36/EZ Europskog parlamenta i Vijeća ⁽⁵⁾ primjenjuje se na zanimanja u plovidbi unutarnjim plovnim putovima, osim na zanimanja zapovjednika. Međutim, uzajamno priznavanje diploma i svjedodžbi na temelju Direktive 2005/36/EZ nije u potpunosti prilagođeno redovitim i učestalim prekograničnim aktivnostima u zanimanjima u plovidbi unutarnjim plovnim putovima koje su poglavito prisutne na unutarnjim plovnim putovima povezanim s unutarnjim plovnim putovima druge države članice.
- (4) U studiji o evaluaciji koju je 2014. provela Komisija istaknuta je činjenica da se mobilnost članova posade u unutarnjoj plovidbi otežava ograničenjem područja primjene direktiva 91/672/EEZ i 96/50/EZ na zapovjednike te izostankom automatskog priznavanja svjedodžbi zapovjednika koje su izdane u skladu s tim direktivama o Rajni.
- (5) Kako bi se olakšala mobilnost, osigurala sigurnost plovidbe te osigurala zaštita ljudskih života i okoliša, bitno je da članovi posade palube, a posebno osobe nadležne za izvanredne situacije na putničkim plovilima i osobe uključene u opskrbu plovila na ukapljeni prirodni plin posjeduju svjedodžbe o svojim kvalifikacijama. Za učinkovitu provedbu trebali bi imati te svjedodžbe kod sebe prilikom obavljanja svojeg zanimanja. Ta se razmatranja odnose i na mlade osobe za koje je važno da im sigurnost i zdravlje na radu budu zaštićeni u skladu s Direktivom Vijeća 94/33/EZ ⁽⁶⁾.

⁽¹⁾ SL C 389, 21.10.2016., str. 93.

⁽²⁾ Stajalište Europskog parlamenta od 14. studenoga 2017. (još nije objavljeno u Službenom listu) i odluka Vijeća od 4. prosinca 2017.

⁽³⁾ Direktiva Vijeća 91/672/EEZ od 16. prosinca 1991. o uzajamnom priznavanju nacionalnih svjedodžbi zapovjednika za prijevoz putnika i robe unutarnjim vodnim putovima (SL L 373, 31.12.1991., str. 29.).

⁽⁴⁾ Direktiva Vijeća 96/50/EZ od 23. srpnja 1996. o usklađivanju uvjeta za dobivanje nacionalnih svjedodžbi zapovjednika za prijevoz robe i putnika unutarnjim vodnim putovima u Zajednici (SL L 235, 17.9.1996., str. 31.).

⁽⁵⁾ Direktiva 2005/36/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 7. rujna 2005. o priznavanju stručnih kvalifikacija (SL L 255, 30.9.2005., str. 22.).

⁽⁶⁾ Direktiva Vijeća 94/33/EZ od 22. lipnja 1994. o zaštiti mladih ljudi na radu (SL L 216, 20.8.1994., str. 12.).

- (6) Plovidba za sport ili zabavu, upravljanje trajektima koji se ne kreću samostalno te plovidba oružanih snaga i hitnih službi aktivnosti su za koje nisu potrebne kvalifikacije slične kvalifikacijama koje su potrebne za profesionalnu plovidbu za prijevoz robe i ljudi. Stoga osobe koje obavljaju te aktivnosti ne bi trebale biti obuhvaćene ovom Direktivom.
- (7) Zapovjednici koji plove u okolnostima koje predstavljaju poseban sigurnosni rizik trebali bi imati posebna odobrenja, osobito za plovidbu u velikim plovnim sastavima, na plovnim objektima na ukapljeni prirodni plin, u uvjetima smanjene vidljivosti, na unutarnjim plovnim putovima pomorskog karaktera ili na plovnim putovima koji predstavljaju posebne rizike za plovidbu. Za dobivanje takvih odobrenja zapovjednici bi trebali biti dužni dokazati i posebne dodatne kompetencije.
- (8) Kako bi osigurale sigurnost plovidbe, države članice trebale bi utvrditi unutarnje plovne putove pomorskog karaktera prema usklađenim kriterijima. Zahtjevi u pogledu kompetencija za plovidbu tim plovnim putovima trebali bi se definirati na razini Unije. Ako je to nužno za osiguranje sigurnosti plovidbe, a da se pritom nepotrebno ne ograničava mobilnost zapovjednika, države članice trebale bi, prema potrebi u suradnji s relevantnom europskom komisijom za rijeke, imati i mogućnost utvrđivanja plovnih putova koji predstavljaju posebne rizike za plovidbu, prema usklađenim kriterijima i postupcima u skladu s ovom Direktivom. U takvim bi se slučajevima povezani zahtjevi u pogledu kompetencija trebali utvrditi na razini države članice.
- (9) Kako bi se doprinijelo mobilnosti osoba uključenih u upravljanje plovnim objektima širom Unije i s obzirom na to da bi sve svjedodžbe o stručnoj osposobljenosti, brodarske knjižice i svi brodski dnevници izdani u skladu s ovom Direktivom trebali biti u skladu sa zahtijevanim minimalnim standardima prema usklađenim kriterijima, države članice trebale bi priznavati stručne kvalifikacije potvrđene u skladu s ovom Direktivom. Stoga bi nositelji takvih kvalifikacija trebali moći obavljati svoju profesiju na svim unutarnjim plovnim putovima Unije.
- (10) S obzirom na nedostatak prekograničnih aktivnosti na određenim nacionalnim unutarnjim plovnim putovima te kako bi se smanjili troškovi, države članice trebale bi imati mogućnost odrediti da svjedodžbe Unije o stručnoj osposobljenosti nisu obvezne na nacionalnim unutarnjim plovnim putovima koji nisu povezani s unutarnjim plovnim putem druge države članice. Međutim, svjedodžbe Unije trebale bi omogućiti pristup aktivnostima plovidbe na tim nepovezanim plovnim putovima.
- (11) Direktiva 2005/36/EZ i dalje se primjenjuje na članove posade palube koji su izuzeti od obveze posjedovanja svjedodžbe Unije o stručnoj osposobljenosti izdane u skladu s ovom Direktivom te se i dalje primjenjuje na kvalifikacije za plovidbu unutarnjim plovnim putovima koje nisu obuhvaćene ovom Direktivom.
- (12) Ako države članice odobre izuzeća od obveze posjedovanja svjedodžbe Unije o stručnoj osposobljenosti, one bi trebale priznavati svjedodžbe Unije o stručnoj osposobljenosti za osobe koje plove svojim nacionalnim unutarnjim plovnim putovima koji nisu povezani s plovnom mrežom druge države članice u kojoj se izuzeće primjenjuje. Te države članice također bi na zahtjev člana posade trebale osigurati da podaci o plovidbenom stažu i obavljenim putovanjima u pogledu tih unutarnjih plovnih putova budu potvrđeni u brodarskim knjižicama osoba koje posjeduju svjedodžbu Unije o stručnoj osposobljenosti. Nadalje, te države članice trebale bi poduzeti i provoditi odgovarajuće mjere i sankcije za sprečavanje prijevara i ostalih nezakonitih radnji povezanih sa svjedodžbama Unije o stručnoj osposobljenosti i brodarskim knjižicama o tim nepovezanim unutarnjim plovnim putovima.
- (13) Države članice koje primjenjuju izuzeća od obveze posjedovanja svjedodžbe Unije o stručnoj osposobljenosti trebale bi imati mogućnost suspenzije svjedodžbi Unije o stručnoj osposobljenosti za osobe koje plove njihovim nacionalnim unutarnjim plovnim putovima koji nisu povezani s plovnom mrežom druge države članice u kojoj se izuzeće primjenjuje.
- (14) Država članica čiji nijedan unutarnji plovni put nije povezan s plovnom mrežom druge države članice i koja odlučuje ne izdavati svjedodžbe Unije o stručnoj osposobljenosti u skladu s ovom Direktivom imala bi nerazmjernu i nepotrebnu obvezu kada bi morala prenijeti i provoditi sve odredbe ove Direktive. Stoga bi takvu državu članicu trebalo izuzeti od obveze prenošenja i provedbe odredaba povezanih s izdavanjem svjedodžbi o stručnoj osposobljenosti dokle god provodi odluku o neizdavanju svjedodžbi Unije o stručnoj osposobljenosti. Takva država članica ipak bi trebala biti dužna priznavati svjedodžbu Unije o stručnoj osposobljenosti na svojem državnom području s ciljem promicanja mobilnosti radnika unutar Unije, smanjenja administrativnog opterećenja povezanog s mobilnošću radne snage i povećanja privlačnosti profesije.

- (15) U nekim državama članicama unutarnja plovidba nije učestala aktivnost, već se provodi samo lokalno ili sezonski na plovnim putovima koji nisu povezani s drugim državama članicama. Iako bi se načelo priznavanja stručnih svjedodžbi u skladu s ovom Direktivom trebalo poštovati i u tim državama članicama, administrativno opterećenje trebalo bi biti razmjerno. Primjenom alata poput baza podataka i registara prouzročilo bi se znatno administrativno opterećenje bez stvarne koristi s obzirom na to da je protok informacija među državama članicama moguće ostvariti i drugim načinima suradnje. Stoga je opravdano da se dotičnim državama članicama omogući da prenesu samo minimalne odredbe potrebne za priznavanje stručnih svjedodžbi izdanih u skladu s ovom Direktivom.
- (16) U određenim državama članicama plovidba unutarnjim plovnim putovima nije tehnički moguća. Stoga bi za te države članice obveza prenošenja ove Direktive predstavljala nerazmjerno administrativno opterećenje.
- (17) Važno je da sektor unutarnjih plovnih putova može pružiti programe usmjerene na zadržavanje osoba starijih od 50 godina i unapređenje vještina i zapošljivosti mladih.
- (18) Komisija bi trebala osigurati jednake uvjete za sve članove posade koji isključivo i redovito obavljaju svoju profesiju u Uniji te bi trebala zaustaviti svako smanjenje plaća i svaku diskriminaciju na temelju državljanstva, mjesta boravišta ili zastave registracije.
- (19) S obzirom na uspostavljenu suradnju Unije i CCNR-a od 2003. koja je dovela do uspostave Europskog odbora za izradu standarda unutarnje plovidbe (CESNI) pod okriljem CCNR-a te radi pojednostavnjenja pravnih okvira kojima se uređuju stručne kvalifikacije u Europi, na svim unutarnjim plovnim putovima Unije trebale bi biti valjane svjedodžbe o stručnoj osposobljenosti, brodarske knjižice i brodski dnevnicu izdani u skladu s Pravilnikom o osoblju u plovidbi Rajnom, kojim se utvrđuju zahtjevi jednaki zahtjevima iz ove Direktive. Takve svjedodžbe o stručnoj osposobljenosti, brodarske knjižice i brodski dnevnicu koje izdaju treće zemlje trebali bi se priznavati u Uniji podložno načelu uzajamnosti.
- (20) Važno je da poslodavci primjenjuju socijalno i radno zakonodavstvo države članice u kojoj se izvršava aktivnost prilikom zapošljavanja u Uniji članova posade palube sa svjedodžbama o stručnoj osposobljenosti, brodarskim knjižicama i brodskim dnevnicima koje su izdale treće zemlje i koje su priznala nadležna tijela u Uniji.
- (21) Kako bi se dodatno uklonile prepreke mobilnosti radnika i dodatno pojednostavnili pravni okviri kojima se uređuju stručne kvalifikacije u Europi, sve svjedodžbe o stručnoj osposobljenosti, brodarske knjižice ili brodski dnevnicu koje izdaju treće zemlje na temelju zahtjeva koji su jednaki onima utvrđenima u ovoj Direktivi također se mogu priznati na svim plovnim putovima Unije, podložno procjeni Komisije i priznavanju dokumenata izdanih u skladu s ovom Direktivom u toj trećoj zemlji.
- (22) Države članice trebale bi izdavati svjedodžbe o stručnoj osposobljenosti samo osobama koje imaju minimalnu razinu kompetencije, minimalnu dob, razinu zdravstvene sposobnosti i plovidbeni staž koji su potrebni za dobivanje određene kvalifikacije.
- (23) Važno je da Komisija i države članice potiču mlade na stjecanje stručnih kvalifikacija za unutarnju plovidbu te da Komisija i države članice donesu posebne mjere za potporu aktivnosti socijalnih partnera u tom smislu.
- (24) Kako bi se osiguralo uzajamno priznavanje kvalifikacija, svjedodžbe o stručnoj osposobljenosti trebale bi se temeljiti na kompetencijama potrebnima za upravljanje plovnim objektima. Države članice trebale bi osigurati da osobe kojima se izdaju svjedodžbe o stručnoj osposobljenosti imaju odgovarajuću minimalnu razinu kompetencije koja se potvrđuje na temelju odgovarajuće procjene. Takve procjene mogle bi se provesti u obliku administrativnog ispita ili bi mogle biti dio odobrenih programa osposobljavanja koji se provode u skladu sa zajedničkim standardima kako bi se osigurala usporediva minimalna razina kompetencije u svim državama članicama za različite kvalifikacije.
- (25) Kada plove unutarnjim plovnim putovima Unije zapovjednici bi trebali moći primijeniti znanje o pravilima o prometu na unutarnjim plovnim putovima, poput Europskog kodeksa za unutarnje plovne putove (CEVNI) ili drugih relevantnih prometnih propisa, kao i o primjenjivim pravilima o članovima posade plovnog objekta, među ostalim o vremenu odmora, kako je utvrđeno zakonodavstvom Unije ili nacionalnim zakonodavstvom ili posebnim propisima dogovorenima na regionalnoj razini, poput Pravilnika o osoblju u plovidbi Rajnom.

- (26) Zbog odgovornosti u pogledu sigurnosti pri obavljanju profesije zapovjednika prilikom plovidbe uz pomoć radara i opskrbe plovniha objekata na ukapljeni prirodni plin ili plovidbe plovniha objektima na ukapljeni prirodni plin potrebno je provjeriti, na temelju praktičnih ispita, je li stvarno postignuta tražena razina kompetencije. Takvi praktični ispiti mogli bi se provesti uz pomoć odobrenih simulatora kako bi se dodatno olakšala evaluacija kompetencije.
- (27) Vještine za upravljanje radijskim sustavom na plovidbi ključne su za osiguranje sigurnosti unutarnje plovidbe. Važno je da države članice potiču bilo kojeg člana posade palube koji će možda trebati upravljati plovniha objektom da pohađa osposobljavanje i stekne svjedodžbu za upravljanje takvim radijskim sustavima. Za zapovjednike i kormilare takvo bi osposobljavanje i stjecanje svjedodžbe trebalo biti obvezno.
- (28) Programe osposobljavanja potrebno je odobriti kako bi se potvrdilo da su ti programi u skladu sa zajedničkim minimalnim zahtjevima o sadržaju i organizaciji. Uz takvu usklađenost moguće je ukloniti nepotrebne prepreke početku rada u profesiji time što osobe koje su već stekle nužne vještine tijekom strukovnog osposobljavanja ne moraju polagati nepotrebne dodatne ispite. Postojanje odobrenih programa osposobljavanja moglo bi olakšati početak rada u profesiji unutarnje plovidbe i radnicima koji imaju prethodno iskustvo iz drugih sektora jer bi mogli imati koristi od namjenskih programa osposobljavanja koji se nadovezuju na njihove već stečene kompetencije.
- (29) Kako bi se dodatno olakšala mobilnost zapovjednika, državama članicama, podložno pristanku države članice u kojoj se nalazi dionica unutarnjeg plovnog puta s posebnim rizicima, trebalo bi dopustiti da procijene kompetencije potrebne za plovidbu na toj posebnoj dionici unutarnjeg plovnog puta.
- (30) Plovidbeni staž trebao bi se provjeriti potvrđenim unosima u brodarske knjižice. Kako bi se takva provjera omogućila, države članice trebale bi izdavati brodarske knjižice i brodske dnevnik te osigurati da se u potonjima nalazi evidencija putovanja plovniha objekta. Zdravstvenu sposobnost kandidata trebao bi potvrditi ovlašteni liječnik.
- (31) Ako aktivnosti utovara i istovara zahtijevaju obavljanje aktivnih plovidbenih aktivnosti, poput jaružanja ili manevara između točaka utovara ili istovara, države članice trebale bi vrijeme koje je potrebno za obavljanje takvih aktivnosti smatrati plovidbenim stažem te ga na odgovarajući način evidentirati.
- (32) Ako mjere predviđene u ovoj Direktivi obuhvaćaju obradu osobnih podataka, ona bi se trebala provoditi u skladu s pravom Unije o zaštiti osobnih podataka, posebice uredbama (EZ) br. 45/2001 ⁽¹⁾ i (EU) 2016/679 ⁽²⁾ Europskog parlamenta i Vijeća.
- (33) Kako bi se doprinijelo učinkovitoj administraciji u pogledu svjedodžbi o stručnoj osposobljenosti, države članice trebale bi odrediti nadležna tijela za provedbu ove Direktive i uspostaviti registre za bilježenje podataka o svjedodžbama o stručnoj osposobljenosti, brodarskim knjižicama i brodskim dnevnicima. Radi lakše razmjene informacija među državama članicama i s Komisijom u svrhu provedbe, izvršenja i evaluacije ove Direktive te u statističke svrhe, za održavanje sigurnosti i radi jednostavnosti plovidbe, države članice trebale bi prijaviti takve informacije, uključujući podatke o svjedodžbama o stručnoj osposobljenosti, brodarskim knjižicama i brodskim dnevnicima, njihovim uključivanjem u bazu podataka koju vodi Komisija. Komisija bi pri vođenju te baze podataka trebala na odgovarajući način poštovati načela zaštite osobnih podataka.
- (34) Tijela, uključujući tijela u trećim zemljama, koja izdaju svjedodžbe o stručnoj osposobljenosti, brodarske knjižice i brodske dnevnik u skladu s pravilima koja su jednaka onima iz ove Direktive, obrađuju osobne podatke. Tijela uključena u provedbu i izvršenje ove Direktive i, prema potrebi, međunarodne organizacije koje su utvrdile ta jednaka pravila trebali bi također imati pristup bazi podataka koju vodi Komisija za potrebe evaluacije ove Direktive, u statističke svrhe, za održavanje sigurnosti, radi osiguravanja jednostavnosti plovidbe te kako bi se olakšala razmjena podataka među tim tijelima. Međutim, takav bi pristup trebao podlijegati odgovarajućem stupnju zaštite podataka, posebno u slučaju osobnih podataka, a u slučaju trećih zemalja i međunarodnih organizacija, i načelu uzajamnosti.

⁽¹⁾ Uredba (EZ) br. 45/2001 Europskog parlamenta i Vijeća od 18. prosinca 2000. o zaštiti pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka u institucijama i tijelima Zajednice i o slobodnom kretanju takvih podataka (SL L 8, 12.1.2001., str. 1.).

⁽²⁾ Uredba (EU) 2016/679 Europskog parlamenta i Vijeća od 27. travnja 2016. o zaštiti pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka i o slobodnom kretanju takvih podataka te o stavljanju izvan snage Direktive 95/46/EZ (Opća uredba o zaštiti podataka) (SL L 119, 4.5.2016., str. 1.).

- (35) Radi daljnje modernizacije sektora unutarnjih plovnih putova i smanjenja administrativnog opterećenja uz istodobno ograničavanje rizika od manipuliranja dokumentima Komisija bi, uzimajući u obzir načelo bolje regulative, trebala razmotriti ispitivanje mogućnosti zamjene papirnate verzije svjedodžbi Unije o stručnoj osposobljenosti, brodarskih knjižica i brodskih dnevnika elektroničkim alatima, poput elektroničkih strukovnih iskaznica i elektroničkih plovnih jedinica.
- (36) Radi osiguranja jedinstvenih uvjeta za provedbu ove Direktive provedbene ovlasti trebalo bi dodijeliti Komisiji u pogledu protivljenja, prema potrebi, namjeravanom donošenju, od strane države članice, zahtjeva u pogledu kompetencija za posebne rizike na određenim dionicama unutarnjih plovnih putova. Te bi ovlasti trebalo izvršavati u skladu s Uredbom (EU) br. 182/2011 Europskog parlamenta i Vijeća ⁽¹⁾.
- (37) Radi osiguranja jedinstvenih uvjeta za provedbu ove Direktive provedbene ovlasti trebalo bi dodijeliti Komisiji u pogledu donošenja obrazaca za izdavanje svjedodžbi Unije o stručnoj osposobljenosti, svjedodžbi o praktičnom ispitu, brodarskih knjižica i brodskih dnevnika te donošenja odluka o priznavanju u skladu s člankom 10. Te bi ovlasti trebalo izvršavati u skladu s Uredbom (EU) br. 182/2011.
- (38) Kako bi se osigurali minimalni usklađeni standardi za izdavanje svjedodžbi o stručnoj osposobljenosti, olakšala razmjena informacija među državama članicama te olakšala provedba, praćenje i evaluacija ove Direktive od strane Komisije, Komisiji bi trebalo delegirati ovlast za donošenje akata u skladu s člankom 290. Ugovora o funkcioniranju Europske unije u pogledu uspostave standarda kompetencije, standarda zdravstvene sposobnosti, standarda za praktične ispite, standarda za odobravanje simulatora i standarda kojima se definiraju značajke i uvjeti upotrebe baze podataka koju treba voditi Komisija za držanje kopija ključnih podataka povezanih sa svjedodžbama Unije o stručnoj osposobljenosti, brodarskim knjižicama, brodskim dnevnicima i priznatim dokumentima. Posebno je važno da Komisija tijekom svojeg pripremnog rada provede odgovarajuća savjetovanja, uključujući ona na razini stručnjaka, te da se ta savjetovanja provedu u skladu s načelima utvrđenima u Međuinstitucijskom sporazumu o boljoj izradi zakonodavstva od 13. travnja 2016. ⁽²⁾. Osobito, s ciljem osiguravanja ravnopravnog sudjelovanja u pripremi delegiranih akata, Europski parlament i Vijeće primaju sve dokumente istodobno kada i stručnjaci iz država članica te njihovi stručnjaci sustavno imaju pristup sastancima stručnih skupina Komisije koji se odnose na pripremu delegiranih akata.
- (39) Prijelaznim mjerama trebao bi se riješiti ne samo problem svjedodžbi izdanih zapovjednicima u skladu s Direktivom 96/50/EZ, Pravilnikom o osoblju u plovidbi Rajnom ili određenim nacionalnim zakonodavstvom, nego i problem svjedodžbi izdanih ostalim kategorijama članova posade palube koji su obuhvaćeni područjem primjene ove Direktive. Tim bi mjerama što je više moguće trebalo zaštititi prethodno dodijeljena prava i trebalo bi nastojati kvalificiranim članovima posade dati razumno vrijeme u kojem mogu podnijeti zahtjev za izdavanje svjedodžbe Unije o stručnoj osposobljenosti. Tim bi se mjerama stoga trebalo odrediti odgovarajuće razdoblje tijekom kojeg se te svjedodžbe mogu nastaviti primjenjivati na unutarnjim plovnim putovima Unije na kojima su vrijedile prije završetka razdoblja za prenošenje. Tim bi se mjerama trebao osigurati i sustav prijelaza na nova pravila za sve te svjedodžbe, posebno u pogledu putovanja od lokalnog interesa.
- (40) Bliskom suradnjom između Unije i CCNR-a i razvojem standarda CESNI-ja olakšava se usklađivanje zakonodavstva u području stručnih kvalifikacija u unutarnjoj plovidbi u Europi. CESNI, koji je otvoren za sudjelovanje stručnjaka iz svih država članica, sastavlja standarde u području unutarnje plovidbe, uključujući standarde za stručne kvalifikacije. Europske komisije za rijeke, relevantne međunarodne organizacije, socijalni partneri i strukovna udruženja trebali bi biti u potpunosti uključeni u osmišljavanje i sastavljanje standarda CESNI-ja. Ako su uvjeti utvrđeni u ovoj Direktivi ispunjeni, Komisija bi trebala uzeti u obzir standarde CESNI-ja pri donošenju provedbenih i delegiranih akata u skladu s ovom Direktivom.

⁽¹⁾ Uredba (EU) br. 182/2011 Europskog parlamenta i Vijeća od 16. veljače 2011. o utvrđivanju pravila i općih načela u vezi s mehanizmima nadzora država članica nad izvršavanjem provedbenih ovlasti Komisije (SL L 55, 28.2.2011., str. 13.).

⁽²⁾ SL L 123, 12.5.2016., str. 1.

- (41) S obzirom na to da cilj ove Direktive, to jest uspostavu zajedničkog okvira za priznavanje minimalnih stručnih kvalifikacija za unutarnju plovidbu, ne mogu dostatno ostvariti države članice nego se zbog njegova opsega i učinaka on na bolji način može ostvariti na razini Unije, Unija može donijeti mjere u skladu s načelom supsidijarnosti utvrđenim u članku 5. Ugovora o Europskoj uniji. U skladu s načelom proporcionalnosti utvrđenim u tom članku, ova Direktiva ne prelazi ono što je potrebno za ostvarivanje tog cilja.
- (42) Kako bi se poboljšala ravnoteža spolova u sektoru unutarnjih plovnih putova, važno je promicati pristup žena kvalifikacijama i profesiji.
- (43) U skladu sa sudsom praksom Suda Europske unije informacije koje su države članice dužne dostaviti Komisiji u kontekstu prenošenja direktiva moraju biti jasne i precizne. Tako je i u slučaju ove Direktive kojom se predviđa poseban ciljani pristup prenošenju.
- (44) Direktive 91/672/EEZ i 96/50/EZ trebalo bi stoga staviti izvan snage,

DONIJELI SU OVU DIREKTIVU:

POGLAVLJE 1.

PREDMET, PODRUČJE PRIMJENE I DEFINICIJE

Članak 1.

Predmet

Ovom se Direktivom utvrđuju uvjeti i postupci za izdavanje svjedodžbi o stručnoj osposobljenosti osoba uključenih u upravljanje plovnim objektom koji plovi unutarnjim plovnim putovima Unije te za priznavanje takvih kvalifikacija u državama članicama.

Članak 2.

Područje primjene

1. Ova Direktiva primjenjuje se na članove posade palube, stručnjake za ukapljeni prirodni plin i stručnjake za putničku plovidbu na sljedećim vrstama plovnih objekata na svim unutarnjim plovnim putovima Unije:

- (a) plovilima duljine 20 metara ili više;
- (b) plovilima kojima je umnožak duljine, širine i gaza volumen od 100 kubičnih metara ili više;
- (c) tegljačima i potiskivačima namijenjenima za:
 - i. tegljenje ili potiskivanje plovila iz točaka (a) i (b);
 - ii. tegljenje ili potiskivanje plutajućih postrojenja;
 - iii. bočno pomicanje plovila iz točaka (a) i (b) ili plutajućih postrojenja;
- (d) putničkim plovilima;
- (e) plovilima koja moraju posjedovati potvrdu o homologaciji u skladu s Direktivom 2008/68/EZ Europskog parlamenta i Vijeća ⁽¹⁾;
- (f) plutajućim postrojenjima.

2. Ova Direktiva ne primjenjuje se na osobe:

- (a) koje plove za sport ili zabavu;
- (b) uključene u upravljanje trajektima koji se ne kreću samostalno;
- (c) uključene u upravljanje plovnim objektima kojima se koriste oružane snage, snage održavanja javnog reda, službe civilne zaštite, uprave plovnih putova, vatrogasne službe i druge hitne službe.

⁽¹⁾ Direktiva 2008/68/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 24. rujna 2008. o kopnenom prijevozu opasnih tvari (SL L 260, 30.9.2008., str. 13.).

3. Ne dovodeći u pitanje članak 39. stavak 3., ova Direktiva također se ne primjenjuje na osobe koje plove u državama članicama čiji unutarnji plovni putovi nisu povezani s plovnom mrežom druge države članice i koje isključivo:

- (a) plove na ograničenim putovanjima od lokalnog interesa, čija udaljenost od mjesta polaska ni u jednom trenutku ne premašuje deset kilometara; ili
- (b) plove tijekom sezonske plovidbe.

Članak 3.

Definicije

Za potrebe ove Direktive primjenjuju se sljedeće definicije:

1. „unutarnji plovni put” znači plovni put osim mora, otvoren za plovidbu plovnim objektom iz članka 2.;
2. „plovni objekt” znači plovilo ili plutajuće postrojenje;
3. „plovilo” znači plovilo unutarnje plovidbe ili pomorski brod;
4. „tegljač” znači plovilo posebno izgrađeno za tegljenje;
5. „potiskivač” znači plovilo posebno izgrađeno za poriv potiskivanog sastava;
6. „putničko plovilo” znači plovilo koje je izgrađeno i opremljeno za prijevoz više od 12 putnika;
7. „svjedodžba Unije o stručnoj osposobljenosti” znači svjedodžba koju izdaje nadležno tijelo, a kojom se potvrđuje da osoba ispunjava zahtjeve iz ove Direktive;
8. „Konvencija STCW” znači Konvencija STCW kako je definirana u članku 1. točki 21. Direktive 2008/106/EZ Europskog parlamenta i Vijeća ⁽¹⁾;
9. „članovi posade palube” znači osobe uključene u općenito upravljanje plovnim objektom koji plovi unutarnjim plovnim putovima Unije, a koje obavljaju razne zadaće kao što su zadaće povezane s plovidbom, nadzorom rada plovnog objekta, rukovanjem teretom, skladištenjem, prijevozom putnika, brodstrojarsvom, održavanjem i popravcima, komunikacijom, zdravljem i sigurnošću te zaštitom okoliša, osim osoba koje su isključivo zadužene za upravljanje strojevima, dizalicama ili električnom i elektroničkom opremom;
10. „svjedodžba radiooperatera” znači nacionalna svjedodžba koju izdaje država članica u skladu s Pravilnikom o radiokomunikacijama priloženim Međunarodnoj konvenciji o telekomunikacijama, kojom se odobrava upravljanje radiokomunikacijskom stanicom na plovnom objektu unutarnje plovidbe;
11. „stručnjak za putničku plovidbu” znači osoba koja radi na plovilu i koja je stručno osposobljena za poduzimanje mjera u izvanrednim situacijama na putničkim plovilima;
12. „stručnjak za ukapljeni prirodni plin” znači osoba osposobljena da bude uključena u postupak opskrbe plovnog objekta koji kao gorivo upotrebljava ukapljeni prirodni plin ili da bude zapovjednik koji upravlja takvim plovnim objektom;
13. „zapovjednik” znači član posade palube osposobljen za upravljanje plovnim objektom na unutarnjim plovnim putovima država članica i koji je osposobljen da ima opću odgovornost na plovnom objektu, među ostalim za posadu, za putnike i za teret;
14. „posebni rizik” znači sigurnosni rizik zbog posebnih uvjeta plovidbe zbog kojih zapovjednici trebaju imati kompetencije veće od očekivanih prema općim standardima kompetencije za upravljačku razinu;
15. „kompetencija” znači dokazana sposobnost korištenja znanjem i vještinama potrebnima u okviru utvrđenih standarda za pravilno izvršenje zadaća potrebnih za upravljanje plovnim objektom na unutarnjim plovnim putovima;
16. „upravljačka razina” znači razina odgovornosti povezana s funkcijom zapovjednika i s osiguravanjem da drugi članovi posade palube pravilno izvršavaju sve zadaće u upravljanju plovnim objektom;

⁽¹⁾ Direktiva 2008/106/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 19. studenoga 2008. o minimalnoj razini osposobljavanja pomoraca (SL L 323, 3.12.2008., str. 33.).

17. „operativna razina” znači razina odgovornosti povezana s funkcijom vođitelja čamca, starijeg vođitelja čamca ili kormilara te s održavanjem kontrole nad izvođenjem svih zadaća unutar određenog područja odgovornosti te osobe u skladu s odgovarajućim postupcima i pod vodstvom osobe koja je na upravljačkoj razini;
18. „veliki plovni sastav” znači potiskivani sastav čiji umnožak ukupne duljine i ukupne širine potiskivanog plovnog objekta iznosi 7 000 četvornih metara ili više;
19. „brodarska knjižica” znači osobni registar u kojem se bilježe podaci o povijesti rada člana posade, posebno plovidbeni staž i obavljena putovanja;
20. „brodski dnevnik” znači službena evidencija putovanja plovnog objekta i njegove posade;
21. „aktivna brodarska knjižica” ili „aktivni brodski dnevnik” znači brodarska knjižica ili brodski dnevnik u koji se mogu bilježiti podaci;
22. „plovidbeni staž” znači vrijeme u danima koje su članovi posade palube proveli na brodu tijekom putovanja na plovnom objektu na unutarnjim plovnim putovima, uključujući aktivnosti utovara i istovara koje zahtijevaju obavljanje aktivnih plovidbenih aktivnosti, koje je potvrdilo nadležno tijelo;
23. „plutajuće postrojenje” znači plutajuća konstrukcija opremljena radnim uređajima, kao što su dizalice, jaružala, zabijači stupova ili dizala;
24. „duljina” znači najveća duljina trupa u metrima, bez kormila i tanguna;
25. „širina” znači najveća širina trupa u metrima, izmjerena na vanjskom rubu oplata boka (bez bočnih kotača, bokobrana i sličnog);
26. „gaz” znači vertikalna udaljenost u metrima od najniže točke trupa ne uzimajući u obzir kobilicu ili druge fiksno pričvršćene dijelove do vodne linije maksimalnog gaza;
27. „sezonska plovidba” znači aktivnost plovidbe koja se provodi ne dulje od šest mjeseci svake godine.

POGLAVLJE 2.

SVJEDODŽBE UNIJE O STRUČNOJ OSPOBLJENOSTI

Članak 4.

Obveza posjedovanja svjedodžbe Unije o stručnoj osposobljenosti člana posade palube

1. Države članice osiguravaju da članovi posade palube koji plove na unutarnjim plovnim putovima Unije posjeduju svjedodžbu Unije o stručnoj osposobljenosti člana posade palube izdanu u skladu s člankom 11. ili svjedodžbu koja je priznata u skladu s člankom 10. stavkom 2. ili 3.
2. Za članove posade palube, osim zapovjednika, svjedodžba Unije o stručnoj osposobljenosti i brodarska knjižica iz članka 22. izdaju se kao jedinstven dokument.
3. Odstupajući od stavka 1. ovog članka, svjedodžbe koje posjeduju osobe uključene u upravljanje plovnim objektom, osim zapovjednika, a koje su izdane ili priznate u skladu s Direktivom 2008/106/EZ te stoga u skladu s Konvencijom STCW, valjane su na pomorskim brodovima koji plove na unutarnjim plovnim putovima.

Članak 5.

Obveza posjedovanja svjedodžbe Unije o stručnoj osposobljenosti za posebne radnje

1. Države članice osiguravaju da stručnjaci za putničku plovidbu i stručnjaci za ukapljeni prirodni plin posjeduju svjedodžbu Unije o stručnoj osposobljenosti izdanu u skladu s člankom 11. ili svjedodžbu koja je priznata u skladu s člankom 10. stavkom 2. ili 3.
2. Odstupajući od stavka 1. ovog članka, svjedodžbe koje posjeduju osobe uključene u upravljanje plovnim objektom, a koje su izdane ili priznate u skladu s Direktivom 2008/106/EZ te stoga u skladu s Konvencijom STCW, valjane su na pomorskim brodovima koji plove na unutarnjim plovnim putovima.

Članak 6.**Obveza posjedovanja posebnih odobrenja za zapovjednike**

Države članice osiguravaju da zapovjednici posjeduju posebna odobrenja izdana u skladu s člankom 12. ako:

- (a) plove plovnim putovima koji su klasificirani kao unutarnji plovnih putova pomorskog karaktera u skladu s člankom 8.;
- (b) plove plovnim putovima koji su utvrđeni kao dionice unutarnjih plovnih putova s posebnim rizicima u skladu s člankom 9.;
- (c) plove uz pomoć radara;
- (d) plove na plovnim objektu koji kao gorivo upotrebljava ukapljeni prirodni plin;
- (e) plove u velikim plovnim sastavima.

Članak 7.**Izuzeća povezana s nacionalnim unutarnjim plovnim putovima koji nisu povezani s plovnom mrežom druge države članice**

1. Država članica može osobe iz članka 4. stavka 1., članka 5. stavka 1. i članka 6. koje plove isključivo na nacionalnim unutarnjim plovnim putovima koji nisu povezani s plovnom mrežom druge države članice, uključujući one koji su klasificirani kao unutarnji plovnih putova pomorskog karaktera, izuzeti od obveza utvrđenih u članku 4. stavcima 1. i 2., članku 5. stavku 1., članku 6., članku 22. stavku 1. prvom podstavku te članku 22. stavcima 3. i 6.
2. Država članica koja odobrava izuzeća u skladu sa stavkom 1. može osobama iz stavka 1. izdati svjedodžbe o stručnoj osposobljenosti pod uvjetima koji se razlikuju od općih uvjeta utvrđenih ovom Direktivom ako te svjedodžbe osiguravaju odgovarajuću razinu sigurnosti. Priznavanje tih svjedodžbi u drugim državama članicama uređuje Direktiva 2005/36/EZ ili Direktiva 2005/45/EZ Europskog parlamenta i Vijeća ⁽¹⁾, ovisno o slučaju.
3. Države članice Komisiju obavješćuju o izuzećima koja su odobrena u skladu sa stavkom 1. Komisija javno objavljuje informacije o tim odobrenim izuzećima.

Članak 8.**Klasifikacija unutarnjih plovnih putova pomorskog karaktera**

1. Države članice klasificiraju dionicu unutarnjeg plovnog puta na svojem državnom području kao unutarnji plovnih put pomorskog karaktera ako je ispunjen jedan od sljedećih kriterija:
 - (a) primjenjuje se Konvencija o međunarodnim pravilima o izbjegavanju sudara na moru iz 1972.;
 - (b) plutače i znakovi u skladu su s pomorskim sustavom;
 - (c) na tom unutarnjem plovnom putu potrebna je terestrička navigacija; ili
 - (d) za plovidbu na tom unutarnjem plovnom putu potrebna je pomorska oprema za čiju se upotrebu zahtijeva posebno znanje.
2. Države članice obavješćuju Komisiju o klasifikaciji određene dionice unutarnjeg plovnog puta na svojem državnom području kao unutarnjeg plovnog puta pomorskog karaktera. Uz obavijest Komisiji prilaže se obrazloženje na temelju kriterija iz stavka 1. Komisija bez nepotrebne odgođe javno objavljuje popis unutarnjih plovnih putova pomorskog karaktera o kojima je obaviještena.

Članak 9.**Dionice unutarnjih plovnih putova s posebnim rizicima**

1. Kada je to potrebno radi osiguravanja sigurnosti plovidbe, države članice mogu utvrditi dionice unutarnjih plovnih putova s posebnim rizicima koje prolaze njihovim državnim područjem, u skladu s postupkom utvrđenim u stavcima od 2. do 4., kada takvi rizici postoje zbog jednog ili više sljedećih razloga:
 - (a) čestih promjena obrazaca i brzine toka;
 - (b) hidromorfoloških značajki unutarnjeg plovnog puta i nepostojanja odgovarajućih informacija o plovnom putu na unutarnjem plovnom putu ili prikladnih karata;

⁽¹⁾ Direktiva 2005/45/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 7. rujna 2005. o uzajamnom priznavanju svjedodžbi pomoraca koje su izdale države članice i o izmjeni Direktive 2001/25/EZ (SL L 255, 30.9.2005., str. 160).

- (c) prisutnosti posebne regulacije lokalnog prometa koja je opravdana posebnim hidromorfološkim značajkama unutarnjeg plovnog puta; ili
- (d) visoke učestalosti nesreća na određenoj dionici unutarnjeg plovnog puta koja se pripisuje nedostatku kompetencije koja nije obuhvaćena standardima iz članka 17.

Kada smatraju da je to potrebno radi osiguravanja sigurnosti, države članice savjetuju se s relevantnom europskom komisijom za rijeke tijekom postupka utvrđivanja dionica iz prvog podstavka.

2. Države članice obavješćuju Komisiju o mjerama koje namjeravaju donijeti u skladu sa stavkom 1. ovog članka i člankom 20., uz obrazloženje na kojem se mjera temelji, najkasnije šest mjeseci prije predviđenog datuma donošenja tih mjera.
3. Ako se dionice unutarnjih plovnih putova iz stavka 1. nalaze uz granicu između dviju ili više država članica, dotične se države članice savjetuju i zajednički obavješćuju Komisiju.
4. Kada država članica namjerava donijeti mjeru koja nije opravdana u skladu sa stavcima 1. i 2. ovog članka, Komisija u razdoblju od šest mjeseci od obavijesti može donijeti provedbene akte u kojima se navodi njezina odluka kojom se protivi donošenju mjere. Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 33. stavka 3.
5. Komisija javno objavljuje mjere koje su donijele države članice, uz obrazloženje iz stavka 2.

Članak 10.

Priznavanje

1. Sve svjedodžbe Unije o stručnoj osposobljenosti iz članka 4. i 5. te sve brodarske knjižice ili brodski dnevnicu iz članka 22. koje su izdala nadležna tijela u skladu s ovom Direktivom valjani su na svim unutarnjim plovnim putovima Unije.
 2. Sve svjedodžbe o stručnoj osposobljenosti, brodarske knjižice ili brodski dnevnicu izdani u skladu s Pravilnikom o osoblju u plovidbi Rajnom kojim se utvrđuju zahtjevi jednaki onima iz ove Direktive valjani su na svim unutarnjim plovnim putovima Unije.
- Takve svjedodžbe, brodarske knjižice i brodski dnevnicu koje je izdala treća zemlja valjani su na svim unutarnjim plovnim putovima Unije ako ta treća zemlja unutar svoje nadležnosti priznaje dokumente Unije izdane u skladu s ovom Direktivom.
3. Ne dovodeći u pitanje stavak 2., sve svjedodžbe o stručnoj osposobljenosti, brodarske knjižice ili brodski dnevnicu izdani u skladu s nacionalnim pravilima treće zemlje kojima se utvrđuju zahtjevi jednaki onima iz ove Direktive valjani su na svim unutarnjim plovnim putovima Unije, podložno postupku i uvjetima utvrđenima u stavcima 4. i 5.
 4. Sve treće zemlje Komisiji mogu podnijeti zahtjev za priznavanje svjedodžbi, brodarskih knjižica ili brodskih dnevnika koje su izdala njihova tijela. U zahtjevu se navode sve informacije potrebne za utvrđivanje podliježe li izdavanje takvih dokumenata zahtjevima jednakima onima utvrđenima u ovoj Direktivi.
 5. Po primitku zahtjeva za priznavanje u skladu sa stavkom 4. Komisija provodi procjenu sustava izdavanja svjedodžbi u trećoj zemlji koja je podnijela zahtjev kako bi se utvrdilo podliježe li izdavanje svjedodžbi, brodarskih knjižica ili brodskih dnevnika, navedenih u njezinu zahtjevu, zahtjevima jednakima onima utvrđenima u ovoj Direktivi.

Ako se utvrdi da su ti zahtjevi jednaki, Komisija donosi provedbene akte kojima se odobrava priznavanje u Uniji svjedodžbi, brodarskih knjižica ili brodskih dnevnika koje je izdala ta treća zemlja, pod uvjetom da ta treća zemlja unutar svoje nadležnosti priznaje dokumente Unije izdane u skladu s ovom Direktivom.

Pri donošenju provedbenog akta iz drugog podstavka ovog stavka Komisija određuje na koje se dokumente iz stavka 4. ovog članka primjenjuje priznavanje. Taj provedbeni akt donosi se u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 33. stavka 3.

6. Ako država članica smatra da treća zemlja više ne ispunjava zahtjeve ovog članka, ona odmah obavješćuje Komisiju te za svoju tvrdnju pruža opravdane razloge.

7. Komisija svakih osam godina ocjenjuje usklađenost sustava izdavanja svjedodžbi u trećoj zemlji iz stavka 5. drugog podstavka sa zahtjevima utvrđenima u ovoj Direktivi. Ako Komisija utvrdi da zahtjevi utvrđeni u ovoj Direktivi više nisu ispunjeni, primjenjuje se stavak 8.

8. Ako Komisija utvrdi da izdavanje dokumenata iz stavka 2. ili 3. ovog članka više ne podliježe zahtjevima jednakima onima utvrđenima u ovoj Direktivi, ona donosi provedbene akte kojima se na svim unutarnjim plovnim putovima Unije suspendira valjanost svjedodžbi o stručnoj osposobljenosti, brodarskih knjižica i brodskih dnevnika koji su izdani u skladu s tim zahtjevima. Ti provedbeni akti donose se u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 33. stavka 3.

Komisija u svakom trenutku može ukinuti suspenziju ako su riješeni utvrđeni nedostaci u pogledu primijenjenih standarda.

9. Komisija javno objavljuje popis trećih zemalja iz stavaka 2. i 3. zajedno s dokumentima koji se priznaju kao valjani na svim unutarnjim plovnim putovima Unije.

POGLAVLJE 3.

IZDAVANJE SVJEDODŽBI O STRUČNIM KVALIFIKACIJAMA

ODJELJAK I.

Postupak za izdavanje svjedodžbi Unije o stručnoj osposobljenosti i posebnih odobrenja

Članak 11.

Izdavanje i valjanost svjedodžbi Unije o stručnoj osposobljenosti

1. Države članice osiguravaju da podnositelji zahtjeva za svjedodžbe Unije o stručnoj osposobljenosti člana posade palube i svjedodžbe Unije o stručnoj osposobljenosti za posebne radnje dostave odgovarajući dokaz u obliku dokumenata o sljedećem:

- (a) svojem identitetu;
- (b) tome da ispunjavaju minimalne zahtjeve utvrđene u Prilogu I. o dobi, kompetenciji, administrativnoj usklađenosti i plovidbenom stažu za kvalifikaciju za koju podnose zahtjev;
- (c) tome da ispunjavaju standarde zdravstvene sposobnosti u skladu s člankom 23., prema potrebi.

2. Države članice izdaju svjedodžbe Unije o stručnoj osposobljenosti nakon provjere vjerodostojnosti i valjanosti dokumenata koje su dostavili podnositelji zahtjeva te nakon provjere je li podnositeljima zahtjeva već izdana valjana svjedodžba Unije o stručnoj osposobljenosti.

3. Komisija donosi provedbene akte kojima se uspostavljaju obrasci za svjedodžbe Unije o stručnoj osposobljenosti te za jedinstvene dokumente kojima se kombiniraju svjedodžbe Unije o stručnoj osposobljenosti i brodarske knjižice. Ti se provedbeni akti donose u skladu sa savjetodavnim postupkom iz članka 33. stavka 2.

4. Valjanost svjedodžbe Unije o stručnoj osposobljenosti člana posade palube ograničena je do datuma sljedećeg zdravstvenog pregleda koji se zahtijeva na temelju članka 23.

5. Ne dovodeći u pitanje ograničenje iz stavka 4., svjedodžbe Unije o stručnoj osposobljenosti zapovjednika vrijede najviše 13 godina.

6. Svjedodžbe Unije o stručnoj osposobljenosti za posebne radnje vrijede najviše pet godina.

Članak 12.

Izdavanje i valjanost posebnih odobrenja za zapovjednike

1. Države članice osiguravaju da podnositelji zahtjeva za posebna odobrenja iz članka 6. dostave odgovarajući dokaz u obliku dokumenata o sljedećem:

- (a) svojem identitetu;
- (b) tome da ispunjavaju minimalne zahtjeve utvrđene u Prilogu I. o dobi, kompetenciji, administrativnoj usklađenosti i plovidbenom stažu za posebno odobrenje za koje podnose zahtjev;

(c) tome da posjeduju svjedodžbu Unije o stručnoj osposobljenosti zapovjednika ili svjedodžbu priznatu u skladu s člankom 10. stavcima 2. i 3., ili da ispunjavaju minimalne zahtjeve za svjedodžbe Unije o stručnoj osposobljenosti zapovjednika predviđene ovom Direktivom.

2. Odstupajući od stavka 1. ovog članka, za posebna odobrenja za plovidbu dionicama unutarnjih plovni putova s posebnim rizicima koja se zahtijevaju u skladu s člankom 6. točkom (b) podnositelji zahtjeva dostavljaju nadležnim tijelima država članica iz članka 20. stavka 3. odgovarajući dokaz u obliku dokumenata o sljedećem:

(a) svojem identitetu;

(b) tome da ispunjavaju zahtjeve utvrđene u skladu s člankom 20. za kompetenciju za posebne rizike na određenoj dionici unutarnjeg plovnog puta za koju se zahtijeva odobrenje;

(c) tome da posjeduju svjedodžbu Unije o stručnoj osposobljenosti zapovjednika ili svjedodžbu priznatu u skladu s člankom 10. stavcima 2. i 3., ili da ispunjavaju minimalne zahtjeve za svjedodžbe Unije o stručnoj osposobljenosti zapovjednika predviđene ovom Direktivom.

3. Države članice izdaju posebna odobrenja iz stavaka 1. i 2. nakon provjere vjerodostojnosti i valjanosti dokumenata koje je dostavio podnositelj zahtjeva.

4. Države članice osiguravaju da nadležno tijelo koje zapovjednicima izdaje svjedodžbe Unije o stručnoj osposobljenosti u svjedodžbi posebno navodi sva posebna odobrenja izdana na temelju članka 6. u skladu s obrascem iz članka 11. stavka 3. Valjanost tih posebnih odobrenja istječe istekom valjanosti svjedodžbe Unije o stručnoj osposobljenosti.

5. Odstupajući od stavka 4. ovog članka, posebno odobrenje iz članka 6. točke (d) izdaje se kao svjedodžba Unije o stručnoj osposobljenosti stručnjaka za ukapljeni prirodni plin u skladu s obrascem iz članka 11. stavka 3., a razdoblje njegove valjanosti određuje se u skladu s člankom 11. stavkom 6.

Članak 13.

Produljenje valjanosti svjedodžbi Unije o stručnoj osposobljenosti i posebnih odobrenja za zapovjednike

Istekom valjanosti svjedodžbe Unije o stručnoj osposobljenosti države članice na zahtjev produljuju valjanost svjedodžbe i, prema potrebi, posebna odobrenja koja ona uključuje, pod uvjetom da je:

(a) za svjedodžbe Unije o stručnoj osposobljenosti člana posade palube i za posebna odobrenja osim onog iz članka 6. točke (d) dostavljen odgovarajući dokaz u obliku dokumenata iz članka 11. stavka 1. točaka (a) i (c);

(b) za svjedodžbe Unije o stručnoj osposobljenosti za posebne radnje dostavljen odgovarajući dokaz u obliku dokumenata iz članka 11. stavka 1. točaka (a) i (b).

Članak 14.

Suspenzija i opoziv svjedodžbi Unije o stručnoj osposobljenosti ili posebnih odobrenja za zapovjednike

1. Ako postoje naznake da se zahtjevi za svjedodžbe o stručnoj osposobljenosti ili posebna odobrenja više ne ispunjavaju, država članica koja je izdala svjedodžbu ili posebno odobrenje poduzima sve potrebne procjene i prema potrebi opoziva te svjedodžbe ili to posebno odobrenje.

2. Svaka država članica može privremeno suspendirati svjedodžbu Unije o stručnoj osposobljenosti ako smatra da je takva suspenzija potrebna zbog sigurnosti ili javnog reda.

3. Države članice bez nepotrebne odgode unose suspenzije i opozive u bazu podataka iz članka 25. stavka 2.

ODJELJAK II.

Administrativna suradnja

Članak 15.

Suradnja

Ako država članica iz članka 39. stavka 3. utvrdi da svjedodžba o stručnoj osposobljenosti koju je izdalo nadležno tijelo u drugoj državi članici ne ispunjava uvjete utvrđene ovom Direktivom, ili ako postoje razlozi sigurnosti ili javnog reda, nadležno tijelo traži od tijela koje je izdalo tu svjedodžbu o stručnoj osposobljenosti da razmotri mogućnost njezina suspendiranja u skladu s člankom 14. Tijelo koje je zatražilo suspenziju obavješćuje Komisiju o svojem zahtjevu. Tijelo

koje je izdalo dotičnu svjedodžbu o stručnoj osposobljenosti razmatra zahtjev i o svojoj odluci obavješćuje drugo tijelo. Svako nadležno tijelo može zabraniti rad osobama u području pod svojom nadležnošću dok ne primi obavijest o odluci nadležnog tijela koje je izdalo svjedodžbu.

Države članice iz članka 39. stavka 3. također surađuju s nadležnim tijelima drugih država članica kako bi se osiguralo da se plovidbeni staž i putovanja nositeljima svjedodžbi o stručnoj osposobljenosti i brodarskih knjižica priznatih u skladu s ovom Direktivom bilježe, ako nositelj brodarske knjižice zahtijeva bilježenje, kao i da su potvrđeni za razdoblje od najviše 15 mjeseci prije podnošenja zahtjeva za potvrđivanje. Države članice iz članka 39. stavka 3. prema potrebi obavješćuju Komisiju o unutarnjim plovnim putovima na svojem državnom području za koje se zahtijevaju kompetencije za plovidbu pomorskog karaktera.

ODJELJAK III.

Kompetencije

Članak 16.

Zahtjevi u pogledu kompetencija

1. Države članice osiguravaju da osobe iz članka 4., 5. i 6. imaju potrebne kompetencije za sigurno upravljanje plovnim objektom kako je utvrđeno u članku 17.
2. Odstupajući od stavka 1. ovog članka, ocjena kompetencije za posebne rizike iz članka 6. točke (b) provodi se u skladu s člankom 20.

Članak 17.

Ocjena kompetencija

1. Komisija donosi delegirane akte u skladu s člankom 31. radi dopune ove Direktive utvrđivanjem standarda kompetencije te odgovarajućeg znanja i vještina u skladu s temeljnim zahtjevima utvrđenima u Prilogu II.
2. Države članice osiguravaju da osobe koje podnose zahtjev za dokumente iz članka 4., 5. i 6. prema potrebi dokažu da ispunjavaju standarde kompetencije iz stavka 1. ovog članka uspješnim polaganjem ispita koji je organiziran:
 - (a) u nadležnosti upravnog tijela u skladu s člankom 18.; ili
 - (b) kao dio programa osposobljavanja koji je odobren u skladu s člankom 19.
3. Dokazivanje usklađenosti sa standardima kompetencije uključuje praktični ispit za dobivanje:
 - (a) svjedodžbe Unije o stručnoj osposobljenosti zapovjednika;
 - (b) posebnog odobrenja za plovidbu uz pomoć radara kako je navedeno u članku 6. točki (c);
 - (c) svjedodžbe Unije o stručnoj osposobljenosti stručnjaka za ukapljeni prirodni plin;
 - (d) svjedodžbe Unije o stručnoj osposobljenosti stručnjaka za putničku plovidbu.

Za dobivanje dokumenata navedenih u točkama (a) i (b) ovog stavka mogu se održati praktični ispiti na plovnom objektu ili u simulatoru koji su u skladu s člankom 21. Za točke (c) i (d) ovog stavka praktični se ispiti mogu održati na plovnom objektu ili na prikladnoj instalaciji na kopnu.

4. Komisija je ovlaštena za donošenje delegiranih akata u skladu s člankom 31. radi dopune ove Direktive utvrđivanjem standarda za praktične ispite iz stavka 3. ovog članka kojima se određuju posebne kompetencije i uvjeti koji se moraju ispitati praktičnim ispitima te minimalni zahtjevi za plovne objekte na kojima se može polagati praktični ispit.

Članak 18.

Ispiti u nadležnosti upravnog tijela

1. Države članice osiguravaju da se ispiti iz članka 17. stavka 2. točke (a) organiziraju u njihovoj nadležnosti. One osiguravaju i da te ispite provode ispitivači kvalificirani za procjenu kompetencija te odgovarajućeg znanja i vještina iz članka 17. stavka 1.
2. Države članice izdaju svjedodžbu o praktičnom ispitu podnositeljima zahtjeva koji su položili praktični ispit iz članka 17. stavka 3. ako se taj ispit održao u simulatoru koji je u skladu s člankom 21. i ako podnositelj zahtjeva zatraži takvu svjedodžbu.
3. Komisija donosi provedbene akte kojima se utvrđuju obrasci za svjedodžbe o praktičnom ispitu iz stavka 2. ovog članka. Ti se provedbeni akti donose u skladu sa savjetodavnim postupkom iz članka 33. stavka 2.
4. Države članice, bez dodatnih zahtjeva ili procjena, priznaju svjedodžbe o praktičnom ispitu iz stavka 2. koje su izdala nadležna tijela u drugim državama članicama.
5. U slučaju pisanih ispita ili ispita koji se provode na računalu ispitivače iz stavka 1. može se zamijeniti kvalificiranim osobama koje provode nadzor.
6. Države članice osiguravaju da ispitivači i kvalificirane osobe koje provode nadzor iz ovog poglavlja nisu u sukobu interesa.

Članak 19.

Odobranje programâ osposobljavanja

1. Države članice mogu uspostaviti programe osposobljavanja za osobe iz članka 4., 5. i 6. Države članice osiguravaju da takve programe osposobljavanja, na temelju kojih se dobivaju diplome ili svjedodžbe kojima se potvrđuje usklađenost sa standardima kompetencije iz članka 17. stavka 1., odobravaju nadležna tijela država članica na čijem državnom području odgovarajuća ustanova za obrazovanje ili osposobljavanje provodi svoje programe osposobljavanja.

Države članice osiguravaju da se ocjena i osiguranje kvalitete programa osposobljavanja jamči primjenom nacionalnog ili međunarodnog standarda kvalitete u skladu s člankom 27. stavkom 1.

2. Države članice mogu odobravati programe osposobljavanja iz stavka 1. ovog članka samo:
 - (a) ako su ciljevi osposobljavanja, gradivo, metode, sredstva predavanja, postupci, uključujući prema potrebi upotrebu simulatora, i nastavni materijal propisno dokumentirani i ako kandidati s pomoću njih mogu postići standarde kompetencije iz članka 17. stavka 1.;
 - (b) ako programe za ocjenjivanje odgovarajućih kompetencija provode kvalificirane osobe koje temeljito poznaju program osposobljavanja;
 - (c) ako ispitivanje kojim se provjerava usklađenost sa standardima kompetencije iz članka 17. stavka 1. provode kvalificirani ispitivači koji nisu u sukobu interesa.
3. Države članice priznaju sve diplome ili svjedodžbe dodijeljene po završetku programa osposobljavanja koje su odobrile druge države članice u skladu sa stavkom 1.
4. Države članice opozivaju ili suspendiraju svoje odobrenje programa osposobljavanja koji više ne ispunjavaju kriterije utvrđene u stavku 2.
5. Države članice Komisiji dostavljaju popis odobrenih programa osposobljavanja te programa osposobljavanja čije je odobrenje opozvano ili suspendirano. Komisija te informacije javno objavljuje. Na popisu se navode nazivi programa osposobljavanja, naslovi dodijeljenih diploma ili svjedodžbi, tijelo koje dodjeljuje diplomu ili svjedodžbu, godina stupanja na snagu odobrenja te odgovarajuće kvalifikacije i sva posebna odobrenja stečena diplomom ili svjedodžbom.

*Članak 20.***Ocjena kompetencija za posebne rizike**

1. Države članice koje utvrđuju dionice unutarnjih plovnih putova s posebnim rizicima na svojem državnom području u smislu članka 9. stavka 1. utvrđuju dodatne kompetencije koje se zahtijevaju od zapovjednika koji plove tim dionicama unutarnjih plovnih putova te utvrđuju potrebna sredstva kojima se dokazuje da su ti zahtjevi ispunjeni. Kada smatraju da je to potrebno radi osiguravanja sigurnosti, države članice savjetuju se s relevantnom europskom komisijom za rijeke tijekom postupka utvrđivanja tih kompetencija.

Uzimajući u obzir kompetencije koje se zahtijevaju za plovidbu na dionici unutarnjeg plovnog puta s posebnim rizicima, potrebna sredstva kojima se dokazuje da su ti zahtjevi ispunjeni mogu se sastojati od sljedećeg:

- (a) ograničenog broja putovanja koji će se provesti na dotičnoj dionici;
- (b) ispita u simulatoru;
- (c) ispita s više ponuđenih odgovora;
- (d) usmenog ispita; ili
- (e) kombinacije sredstava iz točaka od (a) do (d).

Pri primjeni ovog stavka države članice primjenjuju objektivne, transparentne, nediskriminirajuće i proporcionalne kriterije.

2. Države članice iz stavka 1. osiguravaju da su uspostavljeni postupci za procjenu kompetencije podnositelja zahtjeva za posebne rizike te da su javno dostupni alati kojima se zapovjednicima olakšava stjecanje potrebne kompetencije za posebne rizike.

3. Država članica može provoditi ocjenjivanje kompetencije podnositelja zahtjeva za posebne rizike za dionice unutarnjih plovnih putova koji se nalaze u drugoj državi članici, na temelju zahtjeva utvrđenih za tu dionicu unutarnjeg plovnog puta u skladu sa stavkom 1. i pod uvjetom suglasnosti države članice u kojoj se nalazi ta dionica unutarnjeg plovnog puta. U takvom slučaju ta država članica stavlja državi članici koja provodi ocjenjivanje na raspolaganje potrebna sredstva za njegovu provedbu. Države članice opravdavaju odbijanje davanja suglasnosti objektivnim i razmjernim razlozima.

*Članak 21.***Upotreba simulatora**

1. Simulatore koji se upotrebljavaju za ocjenu kompetencija odobravaju države članice. To se odobrenje izdaje na zahtjev kad se dokaže da je simulator u skladu sa standardima za simulatore utvrđenima delegiranim aktima iz stavka 2. U odobrenju se navodi koja je konkretna ocjena kompetencije odobrena za simulator.

2. Komisija je ovlaštena za donošenje delegiranih akata u skladu s člankom 31. radi dopune ove Direktive utvrđivanjem standarda za odobravanje simulatora, u kojima se navode minimalni funkcionalni i tehnički zahtjevi te administrativni postupci u tom pogledu, s ciljem osiguravanja da se simulatori koji se upotrebljavaju za ocjenu kompetencija projektiraju tako da se njima mogu provjeriti kompetencije kako je propisano standardima za praktične ispite iz članka 17. stavka 3.

3. Države članice priznaju, bez dodatnih tehničkih zahtjeva ili evaluacije, simulatore koje su odobrila nadležna tijela u drugim državama članicama u skladu sa stavkom 1.

4. Države članice opozivaju ili suspendiraju svoje odobrenje simulatora koji više ne ispunjavaju standarde iz stavka 2.

5. Države članice dostavljaju popis odobrenih simulatora Komisiji. Komisija te informacije javno objavljuje.

6. Države članice osiguravaju da je pristup simulatorima za potrebe ocjenjivanja nediskriminirajući.

ODJELJAK IV.

Plovidbeni staž i zdravstvena sposobnost

Članak 22.

Brodarska knjižica i brodski dnevnik

1. Države članice osiguravaju da zapovjednici bilježe plovidbeni staž iz članka 11. stavka 1. točke (b) i obavljena putovanja iz članka 20. stavka 1. u brodarskoj knjižici kako je navedeno u stavku 6. ovog članka ili brodarskoj knjižici koja je priznata u skladu s člankom 10. stavkom 2. ili 3.

Odstupajući od prvog podstavka, ako države članice primjenjuju članak 7. stavak 1. ili članak 39. stavak 2., obveza utvrđena u prvom podstavku ovog stavka primjenjuje se samo ako nositelj brodarske knjižice zahtijeva bilježenje.

2. Ako to zatraži član posade, države članice osiguravaju da njihova nadležna tijela, nakon provjere vjerodostojnosti i valjanosti svakog potrebnog dokaza u obliku dokumenata, u brodarskoj knjižici potvrđuju podatke u vezi s plovidbenim stažem i putovanjima obavljenima u razdoblju od najviše 15 mjeseci prije podnošenja zahtjeva. Ako se upotrebljavaju elektronički alati, uključujući elektroničke brodarske knjižice i elektroničke brodske dnevnike, uključujući prikladne postupke za zaštitu vjerodostojnosti dokumenata, odgovarajući podaci mogu se potvrditi bez dodatnih postupaka.

U obzir se uzima plovidbeni staž stečen na svim unutarnjim plovnim putovima država članica. U slučaju unutarnjih plovnih putova čiji tokovi nisu sasvim na području Unije uzima se u obzir i plovidbeni staž stečen na dionicama koje se nalaze izvan područja Unije.

3. Države članice osiguravaju da se putovanja plovnih objekata iz članka 2. stavka 1. bilježe u brodskom dnevniku iz stavka 6. ovog članka ili brodskom dnevniku priznatom u skladu s člankom 10. stavkom 2. ili 3.

4. Komisija donosi provedbene akte kojima se uspostavljaju obrasci za brodarske knjižice i brodske dnevnike, uzimajući u obzir informacije potrebne za provedbu ove Direktive u pogledu identifikacije osobe te utvrđivanja njezina plovidbenog staža i obavljenih putovanja. Ti se provedbeni akti donose u skladu sa savjetodavnim postupkom iz članka 33. stavka 2.

Pri donošenju tih provedbenih akata Komisija uzima u obzir činjenicu da se brodski dnevnik upotrebljava i u provedbi Direktive Vijeća 2014/112/EU ⁽¹⁾ za provjeru zahtjeva o broju osoblja i bilježenje putovanja plovnog objekta.

5. Komisija do 17. siječnja 2026. Europskom parlamentu i Vijeću podnosi ocjenu elektroničkih brodarskih knjižica, brodskih dnevnika i strukovnih iskaznica kojima se ne može manipulirati i koji uključuju svjedodžbe Unije o stručnoj osposobljenosti u unutarnjoj plovidbi.

6. Države članice osiguravaju da članovi posade imaju jednu aktivnu brodarsku knjižicu i da se na plovnom objektu nalazi jedan aktivni brodski dnevnik.

Članak 23.

Zdravstvena sposobnost

1. Države članice osiguravaju da članovi posade palube koji podnose zahtjev za svjedodžbu Unije o stručnoj osposobljenosti dokažu zdravstvenu sposobnost dostavom nadležnom tijelu valjane liječničke potvrde koju je izdao liječnik kojeg priznaje nadležno tijelo, na temelju uspješnog prolaska provjere zdravstvene sposobnosti.

⁽¹⁾ Direktiva Vijeća 2014/112/EU od 19. prosinca 2014. o provedbi Europskog sporazuma o utvrđivanju određenih vidova organizacije radnog vremena u plovidbi unutarnjim vodnim putovima, sklopljenoga između Europskog saveza za plovidbu unutarnjim vodama (EBU), Europske organizacije zapovjednika plovila (ESO) i Europske federacije radnika u prometu (ETF) (SL L 367, 23.12.2014., str. 86.).

2. Podnositelji zahtjeva dostavljaju liječničku potvrdu nadležnom tijelu prilikom podnošenja zahtjeva za:
 - (a) izdavanje prve svjedodžbe Unije o stručnoj osposobljenosti člana posade palube;
 - (b) izdavanje svjedodžbe Unije o stručnoj osposobljenosti zapovjednika;
 - (c) produljenje valjanosti svjedodžbe Unije o stručnoj osposobljenosti člana posade palube ako su ispunjeni uvjeti navedeni u stavku 3. ovog članka.

Liječničke potvrde izdane u svrhu dobivanja svjedodžbe Unije o stručnoj osposobljenosti ne smiju biti starije od tri mjeseca od datuma podnošenja zahtjeva za izdavanje svjedodžbe Unije o stručnoj osposobljenosti.

3. Od navršene 60. godine nositelj svjedodžbe Unije o stručnoj osposobljenosti člana posade palube dokazuje da je zdravstveno sposoban u skladu sa stavkom 1. najmanje svakih pet godina. Od navršene 70. godine nositelj dokazuje da je zdravstveno sposoban u skladu sa stavkom 1. svake dvije godine.

4. Države članice osiguravaju da poslodavci, zapovjednici i nadležna tijela država članica mogu zahtijevati od člana posade palube da dokaže zdravstvenu sposobnost u skladu sa stavkom 1. kad god postoje objektivne naznake da taj član posade palube više ne ispunjava zahtjeve u pogledu zdravstvene sposobnosti iz stavka 6.

5. Ako podnositelj zahtjeva ne može u potpunosti dokazati zdravstvenu sposobnost, države članice mogu uvesti mjere ublažavanja ili ograničenja kojima se osigurava jednaka sigurnost plovidbe. U tom slučaju te mjere ublažavanja i ograničenja koja se odnose na zdravstvenu sposobnost navode se u svjedodžbi Unije o stručnoj osposobljenosti u skladu s obrascem iz članka 11. stavka 3.

6. Komisija je ovlaštena za donošenje delegiranih akata u skladu s člankom 31. na temelju temeljnih zahtjeva zdravstvene sposobnosti iz Priloga III. radi dopune ove Direktive utvrđivanjem standarda zdravstvene sposobnosti u kojima se navode zahtjevi u pogledu zdravstvene sposobnosti, posebno u pogledu pretraga koje liječnici moraju obaviti, kriterija koje moraju primijeniti kako bi odredili sposobnost za rad te popisa ograničenja i mjera ublažavanja.

POGLAVLJE 4.

ADMINISTRATIVNE ODREDBE

Članak 24.

Zaštita osobnih podataka

1. Svaku obradu osobnih podataka predviđenu ovom Direktivom države članice provode u skladu s pravom Unije o zaštiti osobnih podataka, a posebno Uredbom (EU) 2016/679.
2. Svaku obradu osobnih podataka predviđenu ovom Direktivom Komisija provodi u skladu s Uredbom (EZ) br. 45/2001.
3. Države članice osiguravaju da se osobni podaci obrađuju samo u svrhu:
 - (a) provedbe, izvršenja i evaluacije ove Direktive;
 - (b) razmjene informacija između tijela koja imaju pristup bazi podataka iz članka 25. i Komisije;
 - (c) izrade statistike.

Anonimizirane informacije dobivene iz takvih podataka mogu se upotrijebiti za potporu politikama za promicanje prijevoza unutarnjim plovnim putovima.

4. Države članice osiguravaju da se osobe iz članaka 4. i 5. čiji se osobni podaci, a posebno zdravstveni podaci, obrađuju u registrima iz članka 25. stavka 1. i bazi podataka iz članka 25. stavka 2. o tome prethodno obavijeste. Države članice takvim osobama odobravaju pristup njihovim osobnim podacima te im u svakom trenutku na zahtjev daju kopiju tih podataka.

Članak 25.

Registri

1. Kako bi se doprinijelo učinkovitoj administraciji u pogledu izdavanja, produljenja valjanosti, suspenzije i opoziva svjedodžbi o stručnoj osposobljenosti, države članice vode registre svjedodžbi Unije o stručnoj osposobljenosti, brodarskih knjižica i brodskih dnevnika koji su izdani u njihovoj nadležnosti u skladu s ovom Direktivom i, prema potrebi, o dokumentima priznatima u skladu s člankom 10. stavkom 2. koji su izdani, produljeni, suspendirani ili opozvani, koji su prijavljeni kao izgubljeni, ukradeni ili uništeni, ili koji su prestali vrijediti.

Registri svjedodžbi Unije o stručnoj osposobljenosti sadržavaju podatke koji se nalaze na svjedodžbama Unije o stručnoj osposobljenosti te podatke o tijelu koje ih izdaje.

Registri brodarskih knjižica sadržavaju ime nositelja i njegov identifikacijski broj, identifikacijski broj brodarske knjižice, datum izdavanja i tijelo koje je izdaje.

Registri brodskih dnevnika sadržavaju ime plovnog objekta, europski identifikacijski broj ili europski identifikacijski broj plovila (broj ENI), identifikacijski broj brodskog dnevnika, datum izdavanja i tijelo koje ga izdaje.

Komisija je ovlaštena za donošenje delegiranih akata u skladu s člankom 31. radi dopune informacija u registrima brodarskih knjižica i brodskih dnevnika drugim informacijama koje se zahtijevaju u obrascima brodarskih knjižica i brodskih dnevnika donesenima u skladu s člankom 22. stavkom 4., s ciljem dodatnog olakšavanja razmjene informacija među državama članicama.

2. Za potrebe provedbe, izvršenja i evaluacije ove Direktive, za održavanje sigurnosti, radi jednostavnosti plovidbe i za statističke svrhe te kako bi se olakšala razmjena informacija među tijelima koja provode ovu Direktivu, države članice pouzdano i bez odgode u bazi podataka koju vodi Komisija bilježe podatke o svjedodžbama o stručnoj osposobljenosti, brodarskim knjižicama i brodskim dnevnicima iz stavka 1.

Komisija je ovlaštena za donošenje delegiranih akata u skladu s člankom 31. radi osiguravanja standarda kojima se utvrđuju značajke takve baze podataka i uvjeti njezine upotrebe, a kojima se posebno utvrđuje sljedeće:

- (a) upute za unos podataka u bazu podataka;
- (b) prava pristupa za korisnike, koja se prema potrebi razlikuju po vrsti korisnika, vrsti pristupa i namjeni za koju se podaci upotrebljavaju;
- (c) najdulje trajanje zadržavanja tih podataka u skladu sa stavkom 3. ovog članka, koje se prema potrebi razlikuje po vrsti dokumenta;
- (d) upute o funkcioniranju baze podataka i njezinoj interakciji s registrima iz stavka 1. ovog članka.

3. Svi osobni podaci uključeni u registre iz stavka 1. ili u bazu podataka iz stavka 2. ne pohranjuju se dulje nego što je to potrebno za svrhe za koje su prikupljeni ili za koje se dalje obrađuju u skladu s ovom Direktivom. Kad ti podaci više nisu potrebni za te svrhe, oni se uništavaju.

4. Komisija može omogućiti pristup bazi podataka tijelu treće zemlje ili međunarodnoj organizaciji ako je to potrebno za svrhe iz stavka 2. ovog članka, pod uvjetom:

- (a) da su zahtjevi iz članka 9. Uredbe (EZ) br. 45/2001 ispunjeni; i
- (b) da treća zemlja ili međunarodna organizacija državama članicama ili Komisiji ne ograničava pristup svojoj odgovarajućoj bazi podataka.

Komisija osigurava da ta treća zemlja ili međunarodna organizacija podatke ne prenosi drugoj trećoj zemlji ili međunarodnoj organizaciji bez izričitog pisanog odobrenja Komisije te pod uvjetima koje utvrđuje Komisija.

Članak 26.**Nadležna tijela**

1. Države članice, prema potrebi, određuju nadležna tijela koja:
 - (a) organiziraju i nadziru ispite iz članka 18.;
 - (b) odobravaju programe osposobljavanja iz članka 19.;
 - (c) odobravaju simulatore iz članka 21.;
 - (d) izdaju, suspendiraju ili opozivaju svjedodžbe ili produljuju njihovu valjanost te izdaju posebna odobrenja iz članaka 4., 5., 6., 11., 12., 13., 14. i 38. kao i brodarske knjižice i brodske dnevnike iz članka 22.;
 - (e) potvrđuju plovidbeni staž u brodarskim knjižicama iz članka 22.;
 - (f) određuju liječnike koji smiju izdavati liječničke potvrde u skladu s člankom 23.;
 - (g) vode registre iz članka 25.;
 - (h) otkrivaju i suzbijaju prijevare i druge nezakonite radnje iz članka 29.
2. Države članice obavješćuju Komisiju o svim nadležnim tijelima na svojem državnom području koja su odredile u skladu sa stavkom 1. Komisija te informacije javno objavljuje.

Članak 27.**Praćenje**

1. Države članice osiguravaju da se sve aktivnosti vladinih i nevladinih tijela u njihovoj nadležnosti u vezi s osposobljavanjem, ocjenama kompetencije te izdavanjem i ažuriranjem svjedodžbi Unije o stručnoj osposobljenosti, brodarskih knjižica i brodskih dnevnika trajno prate u okviru sustava standarda kvalitete kako bi se osiguralo postizanje ciljeva ove Direktive;
2. Države članice osiguravaju da se jasno definiraju ciljevi osposobljavanja i povezani standardi kompetencije koji se trebaju ostvariti te utvrđuju razine znanja i vještina koje se trebaju ocijeniti i ispitati u skladu s ovom Direktivom;
3. Države članice osiguravaju, uzimajući u obzir politike, sustave, kontrole te interne revizije radi osiguranja kvalitete koji su uspostavljeni kako bi se osiguralo postizanje definiranih ciljeva, da se područjima primjene standarda kvalitete obuhvati sljedeće:
 - (a) izdavanje, produljenje valjanosti, suspenzija i opoziv svjedodžbi Unije o stručnoj osposobljenosti, brodarskih knjižica i brodskih dnevnika;
 - (b) svi tečajevi i programi za osposobljavanje;
 - (c) ispitivanja i procjene koje provodi svaka država članica ili se provode u njezinoj nadležnosti; i
 - (d) kvalifikacije i iskustvo koji se zahtijevaju od predavača i ispitivača.

Članak 28.**Evaluacija**

1. Države članice osiguravaju da neovisna tijela provode evaluaciju aktivnosti koje se odnose na stjecanje i ocjenjivanje kompetencije te na administraciju u pogledu svjedodžbi Unije o stručnoj osposobljenosti, brodarskih knjižica i brodskih dnevnika do 17. siječnja 2037. i najmanje svakih deset godina nakon toga.
2. Države članice osiguravaju da se rezultati evaluacija koje provode ta neovisna tijela uredno dokumentiraju i dostavljaju dotičnim nadležnim tijelima. Ako je potrebno, države članice poduzimaju odgovarajuće mjere za ispravljanje svih nedostataka koji se utvrde neovisnom evaluacijom.

Članak 29.

Sprečavanje prijevare i ostalih nezakonitih radnji

1. Države članice poduzimaju odgovarajuće mjere kako bi spriječile prijevare i ostale nezakonite radnje povezane sa svjedodžbama Unije o stručnoj osposobljenosti, brodarskim knjižicama, brodskim dnevnicima, liječničkim potvrđama i registrima koji su predviđeni ovom Direktivom.
2. Države članice razmjenjuju relevantne informacije s nadležnim tijelima drugih država članica u pogledu izdavanja svjedodžbi osobama uključenima u upravljanje plovnim objektima, uključujući informacije o suspenziji i opozivu svjedodžbi. One pritom u potpunosti poštuju načela zaštite osobnih podataka utvrđena u Uredbi (EU) 2016/679.

Članak 30.

Sankcije

Države članice utvrđuju pravila o sankcijama koje se primjenjuju na kršenja nacionalnih odredaba donesenih na temelju ove Direktive i poduzimaju sve potrebne mjere radi osiguranja njihove provedbe. Predviđene sankcije moraju biti učinkovite, proporcionalne i odvraćajuće.

POGLAVLJE 5.

ZAVRŠNE ODREDBE

Članak 31.

Izvršavanje delegiranja ovlasti

1. Ovlast za donošenje delegiranih akata dodjeljuje se Komisiji podložno uvjetima utvrđenima u ovim članku.
2. Ovlast za donošenje delegiranih akata iz članka 17. stavaka 1. i 4., članka 21. stavka 2., članka 23. stavka 6. te članka 25. stavaka 1. i 2. dodjeljuje se Komisiji na razdoblje od pet godina počevši od 16. siječnja 2018.. Komisija izrađuje izvješće o delegiranju ovlasti najkasnije devet mjeseci prije kraja razdoblja od pet godina. Delegiranje ovlasti prešutno se produljuje za razdoblja jednakog trajanja, osim ako se Europski parlament ili Vijeće tom produljenju usprotive najkasnije tri mjeseca prije kraja svakog razdoblja.
3. Europski parlament ili Vijeće u svakom trenutku mogu opozvati delegiranje ovlasti iz ovog članka. Odlukom o opozivu prekida se delegiranje ovlasti koje je u njoj navedeno. Opoziv počinje proizvoditi učinke sljedećeg dana od dana objave spomenute odluke u *Službenom listu Europske unije* ili na kasniji dan naveden u spomenutoj odluci. On ne utječe na valjanost delegiranih akata koji su već na snazi.
4. Prije donošenja delegiranog akta Komisija se savjetuje sa stručnjacima koje je imenovala svaka država članica u skladu s načelima utvrđenima u Međuinstitucijskom sporazumu o boljoj izradi zakonodavstva od 13. travnja 2016.
5. Čim donese delegirani akt, Komisija ga istodobno priopćuje Europskom parlamentu i Vijeću.
6. Delegirani akt donesen na temelju ovog članka stupa na snagu samo ako ni Europski parlament ni Vijeće u roku od dva mjeseca od priopćenja tog akta Europskom parlamentu i Vijeću na njega ne podnesu nikakav prigovor ili ako su prije isteka tog roka i Europski parlament i Vijeće obavijestili Komisiju da neće podnijeti prigovore. Taj se rok produljuje za dva mjeseca na inicijativu Europskog parlamenta ili Vijeća.

Članak 32.

Standardi CESNI-ja i delegirani akti

Delegiranim aktima donesenima na temelju ove Direktive, osim onima koji se temelje na članku 25., upućuje se na standarde koje je utvrdio CESNI, pod uvjetom:

- (a) da su ti standardi dostupni i ažurirani;
- (b) da ti standardi ispunjavaju sve primjenjive zahtjeve utvrđene u prilogima;
- (c) da interesi Unije nisu ugroženi promjenama u procesu donošenja odluka CESNI-ja.

Ako ti uvjeti nisu ispunjeni, Komisija može predvidjeti druge standarde ili uputiti na njih.

Ako se u delegiranim aktima donesenima na temelju ove Direktive upućuje na standarde, Komisija u te delegirane akte uključuje cjelokupan tekst tih standarda, a u Prilogu IV. navodi ili ažurira relevantno upućivanje i unosi datum početka primjene.

Članak 33.

Postupak odbora

1. Komisiji pomaže odbor. Navedeni odbor jest odbor u smislu Uredbe (EU) br. 182/2011. Upućivanja na odbor uspostavljen u skladu s člankom 7. Direktive 91/672/EEZ, koja se stavlja izvan snage ovom Direktivom, tumače se kao upućivanja na odbor uspostavljen ovom Direktivom.

2. Pri upućivanju na ovaj stavak primjenjuje se članak 4. Uredbe (EU) br. 182/2011.

Kada se mišljenje odbora treba dobiti pisanim postupkom, navedeni postupak završava bez rezultata kada u roku za davanje mišljenja to odluči predsjednik odbora.

3. Pri upućivanju na ovaj stavak primjenjuje se članak 5. Uredbe (EU) br. 182/2011. Kada se mišljenje odbora treba dobiti pisanim postupkom, navedeni postupak završava bez rezultata kada u roku za davanje mišljenja to odluči predsjednik odbora.

Članak 34.

Standardi CESNI-ja i provedbeni akti

Pri donošenju provedbenih akata iz članka 11. stavka 3., članka 18. stavka 3. i članka 22. stavka 4. Komisija upućuje na standarde koje je utvrdio CESNI te određuje datum početka primjene, pod uvjetom:

- (a) da su ti standardi dostupni i ažurirani;
- (b) da ti standardi ispunjavaju sve primjenjive zahtjeve utvrđene u prilogima;
- (c) da interesi Unije nisu ugroženi promjenama u procesu donošenja odluka CESNI-ja.

Ako ti uvjeti nisu ispunjeni, Komisija može predvidjeti druge standarde ili uputiti na njih.

Ako se u provedbenim aktima donesenima na temelju ove Direktive upućuje na standarde, Komisija u te provedbene akte uključuje cjelokupan tekst tih standarda.

Članak 35.

Preispitivanje

1. Komisija provodi evaluaciju ove Direktive te provedbenih i delegiranih akata iz ove Direktive i podnosi rezultate evaluacije Europskom parlamentu i Vijeću najkasnije 17. siječnja 2030.

2. Svaka država članica do 17. siječnja 2028. Komisiji stavlja na raspolaganje informacije potrebne u svrhu praćenja provedbe i evaluacije ove Direktive, u skladu sa smjernicama koje daje Komisija u savjetovanju s državama članicama u pogledu prikupljanja informacija, njihova oblika i sadržaja.

Članak 36.

Postupno uvođenje

1. Komisija donosi delegirane akte iz članka 17. stavaka 1. i 4., članka 21. stavka 2., članka 23. stavka 6. te članka 25. stavaka 1. i 2. do 17. siječnja 2020.

Najkasnije 24 mjeseca od donošenja delegiranih akata iz članka 25. stavka 2. Komisija uspostavlja bazu podataka predviđenu u tom članku.

2. Komisija donosi provedbene akte iz članka 11. stavka 3., članka 18. stavka 3. i članka 22. stavka 4. do 17. siječnja 2020.

Članak 37.**Stavljanje izvan snage**

Direktive 91/672/EEZ i 96/50/EZ stavljaју se izvan snage s učinkom od 18. siječnja 2022.

Upućivanja na direktive stavlјene izvan snage smatraју se upućivanјima na ovu Direktivu.

Članak 38.**Prijelazne odredbe**

1. Svjedodžbe zapovjednika izdane u skladu s Direktivom 96/50/EZ i svjedodžbe iz članka 1. stavka 6. Direktive 96/50/EZ kao i dozvole za plovidbu Rajnom iz članka 1. stavka 5. Direktive 96/50/EZ, koje su izdane prije 18. siječnja 2022. ostaju valјane na unutarnјim plovnim putovima Unije za koje su bile valјane prije tog datuma, u razdoblјu od najviše deset godina od tog datuma.

Prije 18. siječnja 2022. država članica koja je izdala svjedodžbe iz prvog podstavka zapovjednicima koji posjeduјu takve svjedodžbe u skladu s obrascem propisanim ovom Direktivom na zahtjev izdaje svjedodžbu Unije o stručnoj osposoblјenosti ili svjedodžbu kako je navedeno u članku 10. stavku 2., pod uvjetom da zapovjednik dostavi odgovarajući dokaz u obliku dokumenata kako je navedeno u članku 11. stavku 1. točkama (a) i (c).

2. Pri izdavanju svjedodžbi Unije o stručnoj osposoblјenosti u skladu sa stavkom 1. ovog članka države članice što je više moguće štite prethodno dodijelјena prava, osobito u pogledu posebnih odobrenja iz članka 6.

3. Članovi posade osim zapovjednika koji posjeduјu svjedodžbu o stručnoj osposoblјenosti koju je izdala država članica prije 18. siječnja 2022. ili koji posjeduјu kvalifikaciju koja je priznata u jednoј ili više država članica mogu se i dalje oslanјati na tu svjedodžbu ili kvalifikaciju u razdoblјu od najviše deset godina od tog datuma. U tom razdoblјu takvi članovi posade mogu se i dalje oslanјati na Direktivu 2005/36/EZ za priznavanje svojih kvalifikacija od strane tijela drugih država članica. Prije isteka tog razdoblја oni mogu nadležnom tijelu koje izdaje takve svjedodžbe podnijeti zahtjev za izdavanje svjedodžbe Unije o stručnoj osposoblјenosti ili svjedodžbe u skladu s člankom 10. stavkom 2., pod uvjetom da članovi posade dostave odgovarajući dokaz kako je navedeno u članku 11. stavku 1. točkama (a) i (c).

Ako članovi posade iz prvog podstavka ovog stavka podnesu zahtjev za izdavanje svjedodžbe Unije o stručnoj osposoblјenosti ili svjedodžbe iz članka 10. stavka 2., države članice osiguravaju da se izda svjedodžba o stručnoj osposoblјenosti za koju su zahtjevi u pogledu kompetencija slični ili manji od onih za svjedodžbu koju treba zamijeniti. Svjedodžba za koju su zahtjevi veći od onih za svjedodžbu koju treba zamijeniti izdaje se samo ako su ispunjeni sljedeći uvjeti:

- (a) za svjedodžbu Unije o stručnoj osposoblјenosti voditelја čamca: 540 dana plovidbenog staža uključujući najmanje 180 dana unutarnje plovidbe;
- (b) za svjedodžbu Unije o stručnoj osposoblјenosti stariјeg voditelја čamca: 900 dana plovidbenog staža uključujući najmanje 540 dana unutarnje plovidbe;
- (c) za svjedodžbu Unije o stručnoj osposoblјenosti kormilara: 1 080 dana plovidbenog staža uključujući najmanje 720 dana unutarnje plovidbe.

Iskustvo u plovidbi dokazuje se brodarskom knjižicom, brodskim dnevnikom ili drugim dokazom.

Minimalno trajanje plovidbenog staža kako je navedeno u drugom podstavku točkama (a), (b) i (c) ovog stavka može se skratiti za najviše 360 dana plovidbenog staža ako podnositelj zahtjeva ima svjedodžbu koju priznaje nadležno tijelo i kojom se potvrđuje specijalizirano osposoblјavanje podnositelја zahtjeva u području unutarnje plovidbe koje se sastoji od praktičnog upravljanja plovilom. Skraćivanje minimalnog trajanja ne smije biti veće od trajanja specijaliziranog osposoblјavanja.

4. Brodarske knjižice i brodski dnevници izdani prije 18. siječnja 2022., koji su bili izdani u skladu s pravilima različitimа od onih koja su navedena u ovoj Direktivi mogu ostati u upotrebi u razdoblјu od najviše deset godina od 18. siječnja 2022.

5. Odstupajući od stavka 3., za članove posade na trajektima koji posjeduјu nacionalne svjedodžbe koje nisu obuhvaćene područјem primјene Direktive 96/50/EZ te koje su izdane prije 18. siječnja 2022., takve svjedodžbe ostaju valјane na onim unutarnјim plovnim putovima Unije za koje su bile valјane prije tog datuma, u razdoblјu od najviše dvadeset godina od tog datuma.

Prije isteka tog razdoblja takvi članovi posade mogu nadležnom tijelu koje izdaje takve svjedodžbe podnijeti zahtjev za izdavanje svjedodžbe Unije o stručnoj osposobljenosti ili svjedodžbe iz članka 10. stavka 2., pod uvjetom da dostave odgovarajući dokaz kako je navedeno u članku 11. stavku 1. točkama (a) i (c). Drugi i treći podstavak stavka 3. ovog članka primjenjuju se na odgovarajući način.

6. Odstupajući od članka 4. stavka 1., države članice do 17. siječnja 2038. mogu dozvoliti zapovjednicima pomorskih brodova koji plove na posebnim unutarnjim plovnim putovima da posjeduju svjedodžbe o osposobljenosti za zapovjednike izdane u skladu s odredbama Konvencije STCW, pod uvjetom:

- (a) da se ta aktivnost unutarnje plovidbe provodi na početku ili na završetku putovanja pomorskog prijevoza; i
- (b) da je država članica priznala svjedodžbe iz ovog stavka na najmanje pet godina 16. siječnja 2018. na dotičnim unutarnjim plovnim putovima.

Članak 39.

Prenošenje

1. Države članice stavljaju na snagu zakone i druge propise koji su potrebni radi usklađivanja s ovom Direktivom do 17. siječnja 2022. One o tome odmah obavješćuju Komisiju.

Kada države članice donose te odredbe, one sadržavaju upućivanje na ovu Direktivu ili se na nju upućuje prilikom njihove službene objave. Načine tog upućivanja određuju države članice.

2. Odstupajući od stavka 1. ovog članka, država članica u kojoj sve osobe iz članka 4. stavka 1., članka 5. stavka 1. i članka 6. plove isključivo na nacionalnim unutarnjim plovnim putovima koji nisu povezani s plovnom mrežom druge države članice dužna je staviti na snagu samo one mjere koje su potrebne radi osiguravanja usklađenosti s člancima 7., 8. i 10. u pogledu priznavanja svjedodžbi o stručnoj osposobljenosti i brodarske knjižice, člankom 14. stavcima 2. i 3. u pogledu suspenzija, člankom 22. stavkom 1. drugim podstavkom i stavkom 2., člankom 26. stavkom 1. točkom (d) ako je primjenjivo, člankom 26. stavkom 1. točkama (e) i (h), člankom 26. stavkom 2., člankom 29. u pogledu sprečavanja prijevare, člankom 30. u pogledu sankcija i člankom 38. uz iznimku stavka 2. tog članka u pogledu prijelaznih odredaba. Takva država članica te mjere stavlja na snagu do 17. siječnja 2022.

Takva država članica ne smije izdavati svjedodžbe Unije o osposobljenosti ni odobravati programe osposobljavanja ili simulatore dok ne prenese i ne provede preostale odredbe ove Direktive i dok o tome ne obavijesti Komisiju.

3. Odstupajući od stavka 1. ovog članka, država članica u kojoj su sve osobe izuzete u skladu s člankom 2. stavkom 3. dužna je staviti na snagu samo one mjere koje su potrebne radi osiguravanja usklađenosti s člankom 10. u pogledu priznavanja svjedodžbi o osposobljenosti i brodarske knjižice, člankom 38. u pogledu priznavanja valjanih svjedodžbi te člankom 15. Takva država članica te mjere stavlja na snagu do 17. siječnja 2022.

Takva država članica ne smije izdavati svjedodžbe Unije o osposobljenosti ni odobravati programe osposobljavanja ili simulatore dok ne prenese i ne provede preostale odredbe ove Direktive i dok o tome ne obavijesti Komisiju.

4. Odstupajući od stavka 1. ovog članka, država članica nije obvezna prenijeti ovu Direktivu sve dok na njezinom državnom području plovidba unutarnjim plovnim putovima nije tehnički moguća.

Takva država članica ne smije izdavati svjedodžbe Unije o osposobljenosti ni odobravati programe osposobljavanja ili simulatore dok ne prenese i ne provede odredbe ove Direktive i dok o tome ne obavijesti Komisiju.

5. Države članice Komisiji dostavljaju tekst glavnih odredaba nacionalnog prava koje donesu u području na koje se odnosi ova Direktiva.

Članak 40.

Stupanje na snagu

Ova Direktiva stupa na snagu dvadesetog dana od dana objave u *Službenom listu Europske unije*.

Članak 41.

Adresati

Ova je Direktiva upućena državama članicama.

Sastavljeno u Strasbourgu 12. prosinca 2017.

Za Europski parlament
Predsjednik
A. TAJANI

Za Vijeće
Predsjednik
M. MAASIKAS

PRILOG I.

MINIMALNI ZAHTJEVI ZA DOB, ADMINISTRATIVNU USKLAĐENOST, KOMPETENCIJU I PLOVIDBENI STAŽ

Minimalni zahtjevi u pogledu kvalifikacija posade palube utvrđeni u ovom Prilogu razumijevaju se kao uzlazna razina kvalifikacija, uz iznimku kvalifikacija mornara i vježbenika za koje se smatra da su na istoj razini.

1. Kvalifikacije posade palube početne razine

1.1 Minimalni zahtjevi za izdavanje svjedodžbe mornaru

Svi podnositelji zahtjeva za svjedodžbu Unije o stručnoj osposobljenosti moraju:

- imati najmanje 16 godina;
- završiti osnovno sigurnosno osposobljavanje u skladu s nacionalnim zahtjevima.

1.2 Minimalni zahtjevi za izdavanje svjedodžbe vježbeniku

Svi podnositelji zahtjeva za svjedodžbu Unije o stručnoj osposobljenosti moraju:

- imati najmanje 15 godina,
- imati potpisan ugovor o naukovanju kojim se predviđa odobreni program osposobljavanja kako je navedeno u članku 19.

2. Kvalifikacije posade palube operativne razine

2.1 Minimalni zahtjevi za izdavanje svjedodžbe voditelju čamca

Svi podnositelji zahtjeva za svjedodžbu Unije o stručnoj osposobljenosti moraju:

- (a) — imati najmanje 17 godina,
 - završiti odobreni program osposobljavanja, kako je navedeno u članku 19., koji je bio u trajanju od najmanje dvije godine i koji je obuhvaćao standarde kompetencije za operativnu razinu određene u Prilogu II.,
 - imati stečeni plovibeni staž od najmanje 90 dana kao dio tog odobrenog programa osposobljavanja;ili
- (b) — imati najmanje 18 godina,
 - položiti ocjenu kompetencije koju provodi upravno tijelo, kako je navedeno u članku 18., a kojom se provjerava jesu li ispunjeni standardi kompetencije za operativnu razinu određeni u Prilogu II.,
 - imati stečeni plovibeni staž od najmanje 360 dana ili stečeni plovibeni staž od najmanje 180 dana ako podnositelj zahtjeva može uz to priložiti dokaz o radnom iskustvu od najmanje 250 dana stečenom na pomorskom brodu kao član posade palube;ili
- (c) — imati najmanje pet godina radnog iskustva prije upisa u odobreni program osposobljavanja ili najmanje 500 dana radnog iskustva na pomorskom brodu kao član posade palube prije upisa u odobreni program osposobljavanja ili imati završen bilo koji program strukovnog osposobljavanja u trajanju od najmanje tri godine prije upisa u odobreni program osposobljavanja,
 - završiti odobreni program osposobljavanja kako je navedeno u članku 19. koji je bio u trajanju od najmanje devet mjeseci i koji je obuhvaćao standarde kompetencije za operativnu razinu određene u Prilogu II.,
 - imati stečeni plovibeni staž od najmanje 90 dana kao dio tog odobrenog programa osposobljavanja.

2.2 Minimalni zahtjevi za izdavanje svjedodžbe starijem voditelju čamca

Svi podnositelji zahtjeva za svjedodžbu Unije o stručnoj osposobljenosti moraju:

- (a) — imati stečeni plovidbeni staž od najmanje 180 dana s kvalifikacijom voditelja čamca;
- ili
- (b) — završiti odobreni program osposobljavanja kako je navedeno u članku 19. koji je bio u trajanju od najmanje tri godine i koji je obuhvaćao standarde kompetencije za operativnu razinu određene u Prilogu II.,
 - imati stečeni plovidbeni staž od najmanje 270 dana kao dio tog odobrenog programa osposobljavanja.

2.3 Minimalni zahtjevi za izdavanje svjedodžbe kormilaru

Svi podnositelji zahtjeva za svjedodžbu Unije o stručnoj osposobljenosti moraju:

- (a) — imati stečeni plovidbeni staž od najmanje 180 dana s kvalifikacijom starijeg voditelja čamca,
 - posjedovati svjedodžbu radiooperatera;
- ili
- (b) — završiti odobreni program osposobljavanja kako je navedeno u članku 19. koji je bio u trajanju od najmanje tri godine i koji je obuhvaćao standarde kompetencije za operativnu razinu određene u Prilogu II.,
 - imati stečeni plovidbeni staž od najmanje 360 dana kao dio tog odobrenog programa osposobljavanja,
 - posjedovati svjedodžbu radiooperatera;
- ili
- (c) — imati najmanje 500 dana radnog iskustva kao pomorski zapovjednik,
 - položiti ocjenu kompetencije koju provodi upravno tijelo kako je navedeno u članku 18., a kojom se provjerava jesu li ispunjeni standardi kompetencije za operativnu razinu određeni u Prilogu II.,
 - posjedovati svjedodžbu radiooperatera.

3. Kvalifikacije posade palube upravljačke razine

3.1 Minimalni zahtjevi za izdavanje svjedodžbe zapovjedniku

Svi podnositelji zahtjeva za svjedodžbu Unije o stručnoj osposobljenosti moraju:

- (a) — imati najmanje 18 godina,
 - završiti odobreni program osposobljavanja kako je navedeno u članku 19. koji je bio u trajanju od najmanje tri godine i koji je obuhvaćao standarde kompetencije za upravljačku razinu određene u Prilogu II.,
 - imati stečeni plovidbeni staž od najmanje 360 dana kao dio tog odobrenog programa osposobljavanja ili nakon njegova završetka,
 - posjedovati svjedodžbu radiooperatera;
- ili
- (b) — imati najmanje 18 godina,
 - posjedovati svjedodžbu Unije o stručnoj osposobljenosti kormilara ili svjedodžbu kormilara koja je priznata u skladu s člankom 10. stavkom 2. ili 3.,

- imati stečeni plovidbeni staž od najmanje 180 dana,
- položiti ocjenu kompetencije koju provodi upravno tijelo kako je navedeno u članku 18., a kojom se provjerava jesu li ispunjeni standardi kompetencije za upravljačku razinu određeni u Prilogu II.,
- posjedovati svjedodžbu radiooperatera;

ili

(c) — imati najmanje 18 godina,

- imati stečeni plovidbeni staž od najmanje 540 dana ili stečeni plovidbeni staž od najmanje 180 dana ako podnositelj zahtjeva može uz to priložiti dokaz o radnom iskustvu od najmanje 500 dana stečenom na pomorskom brodu kao član posade palube,
- položiti ocjenu kompetencije koju provodi upravno tijelo kako je navedeno u članku 18., a kojom se provjerava jesu li ispunjeni standardi kompetencije za upravljačku razinu određeni u Prilogu II.,
- posjedovati svjedodžbu radiooperatera;

ili

(d) — imati najmanje pet godina radnog iskustva prije upisa u odobreni program osposobljavanja ili najmanje 500 dana radnog iskustva na pomorskom brodu kao član posade palube prije upisa u odobreni program osposobljavanja ili imati završen bilo koji program strukovnog osposobljavanja u trajanju od najmanje tri godine prije upisa u odobreni program osposobljavanja,

- završiti odobreni program osposobljavanja kako je navedeno u članku 19. koji je bio u trajanju od najmanje godinu i pol i koji je obuhvaćao standarde kompetencije za upravljačku razinu određene u Prilogu II.,
- imati stečeni plovidbeni staž od najmanje 180 dana kao dio tog odobrenog programa osposobljavanja ili najmanje 180 dana nakon njegova završetka,
- posjedovati svjedodžbu radiooperatera.

3.2 Minimalni zahtjevi za posebna odobrenja za izdavanje svjedodžbe Unije o stručnoj osposobljenosti zapovjednika

3.2.1 Plovni putovi pomorskog karaktera

Svi podnositelji zahtjeva moraju:

- ispunjavati standarde kompetencije za plovidbu plovnim putovima pomorskog karaktera utvrđene u Prilogu II.

3.2.2 Radar

Svi podnositelji zahtjeva moraju:

- ispunjavati standarde kompetencije za plovidbu uz pomoć radara utvrđene u Prilogu II.

3.2.3 Ukapljeni prirodni plin

Svi podnositelji zahtjeva moraju:

- posjedovati svjedodžbu Unije o stručnoj osposobljenosti stručnjaka za ukapljeni prirodni plin (LNG) iz odjeljka 4.2.

3.2.4 Veliki plovni sastavi

Svi podnositelji zahtjeva imaju stečeni plovidbeni staž od najmanje 720 dana, uključujući najmanje 540 dana s kvalifikacijom zapovjednika i najmanje 180 dana upravljanja velikim plovnim sastavom.

4. Kvalifikacije za posebne radnje

4.1 Minimalni zahtjevi za izdavanje svjedodžbe stručnjaku za putničku plovidbu

Svi podnositelji zahtjeva za prvu svjedodžbu Unije o stručnoj osposobljenosti stručnjaka za putničku plovidbu moraju:

- imati najmanje 18 godina,
- ispunjavati standarde kompetencije za stručnjake za putničku plovidbu utvrđene u Prilogu II.

Svi podnositelji zahtjeva za produljenje valjanosti svjedodžbe Unije o stručnoj osposobljenosti stručnjaka za putničku plovidbu moraju:

- položiti novi administrativni ispit ili završiti novi odobreni program osposobljavanja u skladu s člankom 17. stavkom 2.

4.2 Minimalni zahtjevi za izdavanje svjedodžbe stručnjaku za ukapljeni prirodni plin (LNG)

Svi podnositelji zahtjeva za prvu svjedodžbu Unije o stručnoj osposobljenosti stručnjaka za ukapljeni prirodni plin moraju:

- imati najmanje 18 godina,
- ispunjavati standarde kompetencije za stručnjake za ukapljeni prirodni plin utvrđene u Prilogu II.

Svi podnositelji zahtjeva za produljenje valjanosti svjedodžbe Unije o stručnoj osposobljenosti stručnjaka za ukapljeni prirodni plin moraju:

(a) imati stečeni sljedeći plovidbeni staž na plovnom objektu koji kao gorivo upotrebljava ukapljeni prirodni plin (LNG):

- najmanje 180 dana u prethodnih pet godina; ili
- najmanje 90 dana u prethodnoj godini;

ili

(b) ispunjavati standarde kompetencije za stručnjake za ukapljeni prirodni plin utvrđene u Prilogu II.

PRILOG II.

TEMELJNI ZAHTJEVI U POGLEDU KOMPETENCIJA

1. Temeljni zahtjevi u pogledu kompetencija na operativnoj razini

1.1 Plovidba

Voditelj čamca pomaže u upravljanju plovnim objektom u situacijama manevriranja i rukovanja plovnim objektom na unutarnjim plovnim putovima. Voditelj čamca mora biti sposoban to činiti na svim vrstama unutarnjih plovnih putova i u svim vrstama luka. Voditelj čamca posebno mora biti sposoban:

- pomoći u pripremi plovnog objekta za plovidbu kako bi se osiguralo sigurno putovanje u svim uvjetima,
- pomoći u aktivnostima privezivanja i sidrenja,
- pomoći pri plovidbi i manevriranju plovnog objekta na nautički siguran i ekonomičan način.

1.2 Upravljanje plovnim objektom

Voditelj čamca mora biti sposoban:

- pomoći u upravljanju plovnim objektom pri nadzoru rada plovnog objekta i brizi o osobama na plovilu,
- rabiti opremu plovnog objekta.

1.3 Rukovanje teretom, skladištenje i prijevoz putnika

Voditelj čamca mora biti sposoban:

- pomoći u upravljanju plovnim objektom pri pripremi, skladištenju i nadzoru tereta pri utovaru i istovaru,
- pomoći u upravljanju plovilom pri pružanju usluga putnicima,
- pružiti izravnu pomoć osobama s invaliditetom i osobama smanjene pokretljivosti u skladu sa zahtjevima u pogledu osposobljavanja i uputama iz Priloga IV. Uredbi (EU) br. 1177/2010 Europskog parlamenta i Vijeća ⁽¹⁾.

1.4 Brodstrojarstvo, elektrotehnika, elektronika i automatika

Voditelj čamca mora biti sposoban:

- pomoći u upravljanju plovnim objektom u aspektima brodstrojarstva, elektrotehnike, elektronike i automatike kako bi se osigurala opća tehnička sigurnost,
- obavljati radove održavanja na opremi za brodstrojarstvo, elektrotehniku, elektroniku i automatiku kako bi se osigurala opća tehnička sigurnost.

1.5 Održavanje i popravci

Voditelj čamca mora biti sposoban:

- pomoći u upravljanju plovnim objektom pri održavanju i popravljanju plovnog objekta te ugrađenih uređaja i opreme.

⁽¹⁾ Uredba (EU) br. 1177/2010 Europskog parlamenta i Vijeća od 24. studenoga 2010. o pravima putnika kada putuju morem ili unutarnjim plovnim putovima i o izmjeni Uredbe (EZ) br. 2006/2004 (SL L 334, 17.12.2010., str. 1.).

1.6 Komunikacija

Voditelj čamca mora biti sposoban:

- općenito i profesionalno komunicirati, što uključuje sposobnost korištenja standardiziranim komunikacijskim izrazima u situacijama s problemima u komunikaciji,
- biti druželjubiv.

1.7 Zdravlje, sigurnost i zaštita okoliša

Voditelj čamca mora biti sposoban:

- poštovati pravila o sigurnosti na radu te razumjeti važnost zdravstvenih i sigurnosnih pravila i važnost okoliša,
- uzeti u obzir važnost osposobljavanja o sigurnosti na brodu i hitno reagirati u izvanrednim situacijama,
- poduzeti preventivne mjere za sprečavanje požara i pravilno upotrebljavati vatrogasnu opremu,
- obavljati dužnosti uzimajući u obzir važnost zaštite okoliša.

2. Temeljni zahtjevi u pogledu kompetencija na upravljačkoj razini

2.0 Nadzor

Zapovjednik mora biti sposoban:

- davati naloge drugim članovima posade palube te nadzirati zadaće koje izvršavaju, kako je navedeno u odjeljku 1. ovog Priloga, što podrazumijeva odgovarajuće sposobnosti za izvođenje tih zadaća.

2.1 Plovidba

Zapovjednik mora biti sposoban:

- planirati putovanje i voditi plovidbu na unutarnjim plovnim putovima, što uključuje sposobnost odabira najlogičnijeg, najekonomičnijeg i najekološkijeg puta plovidbe do destinacija za utovar i istovar, uzimajući u obzir primjenjive prometne propise i dogovoreni skup pravila koja se primjenjuju na unutarnju plovidbu,
- primijeniti znanje o primjenjivim pravilima o članovima posade plovnog objekta, uključujući znanje o vremenu odmora te o sastavu članova posade palube,
- ploviti i manevrirati uz osiguravanje sigurnog upravljanja plovnim objektom u svim uvjetima na unutarnjim plovnim putovima, među ostalim u situacijama s jako gustim prometom ili kada drugi plovni objekti prevoze opasne tvari te koje zahtijevaju osnovno poznavanje Europskog sporazuma o međunarodnom prijevozu opasnih tvari unutarnjim plovnim putovima (ADN),
- odgovoriti na izvanredne situacije tijekom plovidbe na unutarnjim plovnim putovima.

2.2 Upravljanje plovnim objektom

Zapovjednik mora biti sposoban:

- primjenjivati znanje o brodogradnji i metodama konstrukcije u plovidbi unutarnjim plovnim putovima na upravljanje različitim vrstama plovnih objekata i posjedovati osnovno znanje o tehničkim pravilima za plovila unutarnje plovidbe kako su navedena u Direktivi (EU) 2016/1629 Europskog parlamenta i Vijeća ⁽¹⁾,
- nadzirati i pratiti obveznu opremu kako je navedeno u primjenjivoj potvrdi o plovnom objektu.

2.3 Rukovanje teretom, skladištenje i prijevoz putnika

Zapovjednik mora biti sposoban:

- planirati i osigurati siguran utovar, skladištenje, osiguranje, istovar tereta i brigu o njemu tijekom putovanja,

⁽¹⁾ Direktiva (EU) 2016/1629 Europskog parlamenta i Vijeća od 14. rujna 2016. o utvrđivanju tehničkih pravila za plovila unutarnje plovidbe, izmjeni Direktive 2009/100/EZ i stavljanju izvan snage Direktive 2006/87/EZ (SL L 252, 16.9.2016., str. 118.).

- planirati i osigurati stabilnost plovnog objekta,
- planirati i osigurati siguran prijevoz putnika i brigu o njima tijekom putovanja, uključujući pružanje izravne pomoći osobama s invaliditetom i osobama smanjene pokretljivosti u skladu sa zahtjevima u pogledu osposobljavanja i uputama iz Priloga IV. Uredbi (EU) br. 1177/2010.

2.4 Brodostrojarstvo, elektrotehnika, elektronika i automatika

Zapovjednik mora biti sposoban:

- planirati radni tijek brodostrojarstva, elektrotehnike, elektronike i automatike,
- nadzirati glavne motore te pomoćne strojeve i opremu,
- planirati i davati upute u vezi s pumpom i sustavom kontrole pumpe plovnog objekta,
- organizirati sigurnu upotrebu i primjenu, održavanje i popravak elektrotehničkih uređaja plovnog objekta,
- kontrolirati sigurno održavanje i popravak tehničkih uređaja.

2.5 Održavanje i popravci

Zapovjednik mora biti sposoban:

- organizirati sigurno održavanje i popravak plovnog objekta te ugrađene opreme.

2.6 Komunikacija

Zapovjednik mora biti sposoban:

- upravljati ljudskim resursima, biti društveno odgovoran te se brinuti o organizaciji radnog tijeka i osposobljavanju na plovnom objektu,
- osigurati dobru komunikaciju u svakom trenutku, što uključuje korištenje standardiziranim komunikacijskim izrazima u situacijama s problemima u komunikaciji,
- poticati uravnoteženo i druželjubivo radno okruženje na brodu.

2.7 Zdravlje i sigurnost, prava putnika i zaštita okoliša

Zapovjednik mora biti sposoban:

- pratiti primjenjive pravne zahtjeve i poduzeti mjere za osiguranje sigurnosti života,
- održavati sigurnost i zaštitu osoba na brodu, uključujući pružanje izravne pomoći osobama s invaliditetom i osobama smanjene pokretljivosti u skladu sa zahtjevima u pogledu osposobljavanja i uputama iz Priloga IV. Uredbi (EU) br. 1177/2010,
- uspostaviti planove za izvanredne situacije i kontrolu štete te rješavati izvanredne situacije,
- osigurati usklađenost sa zahtjevima za zaštitu okoliša.

3. Temeljni zahtjevi u pogledu kompetencija za posebna odobrenja

3.1 Plovidba na unutarnjim plovnim putovima pomorskog karaktera

Zapovjednik mora biti sposoban:

- raditi s aktualnim kartama i mapama, obavijestima za zapovjednike brodica i pomorce te drugim publikacijama koje se odnose na plovne putove pomorskog karaktera,

- služiti se podacima o razini morskih mijena, plimnim strujama, razdobljima i ciklusima morskih mijena, vremenima plimnih struja i morskih mijena te varijacijama u estuariju,
- služiti se sustavom SIGNI (Signalisation de voies de Navigation Intérieure) i uslugama IALA-e (International Association of Marine Aids to Navigation and Lighthouse Authorities) za sigurnu plovidbu na unutarnjim plovnim putovima pomorskog karaktera.

3.2 Plovidba uz pomoć radara

Zapovjednik mora biti sposoban:

- poduzeti odgovarajuće radnje u vezi s plovidbom uz pomoć radara prije polaska,
- tumačiti informacije sa zaslona radara i analizirati ih,
- umanjiti smetnje različitog porijekla,
- ploviti uz pomoć radara uzimajući u obzir dogovoreni skup pravila koja se primjenjuju na unutarnju plovidbu te u skladu s pravilima kojima se utvrđuju zahtjevi za plovidbu uz pomoć radara (kao što su zahtjevi o broju članova osoblja ili tehnički zahtjevi za plovila),
- snaći se u posebnim okolnostima kao što su gust promet, otkazivanje uređaja, opasne situacije.

4. Temeljni zahtjevi u pogledu kompetencija za posebne radnje

4.1 Stručnjak za putničku plovidbu

Svi podnositelji zahtjeva moraju biti sposobni:

- organizirati upotrebu opreme za spašavanje na putničkim plovilima,
- primijeniti sigurnosne upute i poduzeti potrebne mjere za zaštitu putnika općenito, posebno u izvanrednim situacijama (npr. evakuacija, šteta, sudar, nasukavanje, požar, eksplozija ili druge situacije u kojima bi moglo doći do panike), uključujući pružanje izravne pomoći osobama s invaliditetom i osobama smanjene pokretljivosti u skladu sa zahtjevima u pogledu osposobljavanja i uputama iz Priloga IV. Uredbi (EU) br. 1177/2010,
- komunicirati na osnovnom engleskom jeziku,
- ispuniti relevantne zahtjeve iz Uredbe (EU) br. 1177/2010.

4.2 Stručnjak za ukapljeni prirodni plin (LNG)

Svi podnositelji zahtjeva moraju biti sposobni:

- osigurati usklađenost sa zakonodavstvom i standardima primjenjivima na plovni objekt koji kao gorivo upotrebljava ukapljeni prirodni plin te s ostalim relevantnim sigurnosnim i zdravstvenim propisima,
- biti svjesni određenih aspekata koje treba uzeti u obzir pri upotrebi ukapljenog prirodnog plina, prepoznati rizike i upravljati njima,
- upravljati sustavima koji se odnose na ukapljeni prirodni plin na siguran način,
- osigurati redovitu provjeru sustava za ukapljeni prirodni plin,
- poduzimati radnje za opskrbu ukapljenim prirodnim plinom na siguran i kontroliran način,
- pripremiti sustav za ukapljeni prirodni plin za održavanje plovnog objekta,
- snaći se u izvanrednim situacijama povezanim s ukapljenim prirodnim plinom.

PRILOG III.

TEMELJNI ZAHTJEVI U POGLEDU ZDRAVSTVENE SPOSOBNOSTI

Zdravstvena sposobnost, koja se sastoji od fizičke i psihološke sposobnosti, podrazumijeva stanje bez bolesti ili invaliditeta zbog kojih osoba koja radi na plovnom objektu ne bi mogla:

- izvršavati zadaće potrebne za upravljanje plovnim objektom,
- u bilo kojem trenutku izvršavati dodijeljene zadaće, ili
- pravilno zapažati svoje okruženje.

Pregled posebno obuhvaća provjeru vida i sluha, motoričkih funkcija, neuropsihičkog stanja i kardiovaskularnog sustava.

PRILOG IV.

PRIMJENJIVI ZAHTJEVI

Tablica A

Predmet, članak	Zahtjevi za usklađenost	Početak primjene
Praktični ispiti, članak 17. stavak 4.	[CESNI ...]	[]
Odobrovanje simulatora, članak 21. stavak 2.		
Značajke i uvjeti upotrebe registara, članak 25. stavak 2.		

Tablica B

Stavka	Temeljni zahtjev u pogledu kompetencija	Zahtjevi za usklađenost	Početak primjene
1.	Temeljni zahtjevi u pogledu kompetencija na operativnoj razini	[CESNI ...]	[]
2.	Temeljni zahtjevi u pogledu kompetencija na upravljačkoj razini	—	—
3.	Temeljni zahtjevi u pogledu kompetencija za posebna odobrenja		
3.1.	Plovidba na plovnim putovima pomorskog karaktera		
3.2.	Plovidba uz pomoć radara		
4.	Temeljni zahtjevi u pogledu kompetencija za posebne radnje		
4.1.	Stručnjak za putničku plovidbu		
4.2.	Stručnjak za ukapljeni prirodni plin (LNG)		

Tablica C

Temeljni zahtjevi u pogledu zdravstvene sposobnosti	Zahtjevi za usklađenost	Početak primjene
Provjera zdravstvene sposobnosti	[CESNI ...]	[]

DIREKTIVA (EU) 2017/2398 EUROPSKOG PARLAMENTA I VIJEĆA**od 12. prosinca 2017.****o izmjeni Direktive 2004/37/EZ o zaštiti radnika od rizika zbog izloženosti karcinogenim ili mutagenim tvarima na radu****(Tekst značajan za EGP)**

EUROPSKI PARLAMENT I VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,

uzimajući u obzir Ugovor o funkcioniranju Europske unije, a posebno njegov članak 153. stavak 2. točku (b) u vezi s člankom 153. stavkom 1. točkom (a),

uzimajući u obzir prijedlog Europske komisije,

nakon prosljeđivanja nacrtu zakonodavnog akta nacionalnim parlamentima,

uzimajući u obzir mišljenje Europskoga gospodarskog i socijalnog odbora ⁽¹⁾,

nakon savjetovanja s Odborom regija,

u skladu s redovnim zakonodavnim postupkom ⁽²⁾,

budući da:

- (1) Direktivom 2004/37/EZ Europskog parlamenta i Vijeća ⁽³⁾ nastoji se zaštititi radnike od rizika za njihovo zdravlje i sigurnost zbog izloženosti karcinogenim ili mutagenim tvarima na mjestu rada. Dosljedna razina zaštite od rizika povezanih s karcinogenim i mutagenim tvarima predviđena je u toj direktivi okvirom općih načela kako bi se državama članicama omogućilo osiguravanje dosljedne primjene minimalnih zahtjeva. Obvezujuće granične vrijednosti za izloženost na mjestu rada utvrđene na temelju dostupnih informacija, uključujući znanstvene i tehničke podatke, ekonomsku izvedivost, temeljitu procjenu društveno-gospodarskog učinka i dostupnosti protokola i tehnika za mjerenje izloženosti na mjestu rada važne su sastavnice općih mjera za zaštitu radnika utvrđenih tom direktivom. Minimalnim zahtjevima predviđenima u toj direktivi nastoji se zaštititi radnike na razini Unije. Države članice mogu odrediti strože obvezujuće granične vrijednosti za izloženost na mjestu rada.
- (2) Granične vrijednosti za izloženost na mjestu rada dio su upravljanja rizicima u skladu s Direktivom 2004/37/EZ. Usklađenost s tim graničnim vrijednostima ne dovodi u pitanje druge obveze poslodavaca u skladu s tom direktivom, posebice smanjenje uporabe karcinogenih i mutagenih tvari na mjestu rada, sprječavanje ili smanjenje izloženosti radnika karcinogenim ili mutagenim tvarima i mjere koje bi se trebale u tu svrhu provesti. Te bi mjere trebale obuhvaćati, koliko je to tehnički moguće, zamjenu karcinogene ili mutagene tvari s tvari, smjesom ili postupkom koji nisu opasni ili su manje opasni za zdravlje radnika, uporabu zatvorenog sustava ili druge mjere kojima se nastoji smanjiti razina izloženosti radnika. U tom kontekstu u slučaju nesigurnosti od temeljne je važnosti rukovoditi se načelom predostrožnosti.
- (3) Za većinu karcinogenih i mutagenih tvari znanstveno nije moguće utvrditi razine ispod kojih izloženost ne bi imala štetne učinke. Iako se određivanjem graničnih vrijednosti na mjestu rada u pogledu karcinogenih i mutagenih tvari u skladu s ovom Direktivom rizici za zdravlje i sigurnost radnika koji proizlaze iz njihove izloženosti na radu (preostali rizik) ne uklanjaju u potpunosti, time se, služeći se postupnim pristupom koji se temelji na postavljanju ciljeva u skladu s Direktivom 2004/37/EZ, ipak doprinosi znatnom smanjenju rizika koji proizlaze iz takve izloženosti. Za druge karcinogene i mutagene tvari znanstveno je moguće utvrditi razine ispod kojih se ne očekuju štetni učinci izloženosti.

⁽¹⁾ SL C 487, 28.12.2016., str. 113.

⁽²⁾ Stajalište Europskog parlamenta od 25. listopada 2017. (još nije objavljeno u Službenom listu) i odluka Vijeća od 7. prosinca 2017.

⁽³⁾ Direktiva 2004/37/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 29. travnja 2004. o zaštiti radnika od rizika zbog izloženosti karcinogenim ili mutagenim tvarima na radu (šesta pojedinačna direktiva u smislu članka 16. stavka 1. Direktive Vijeća 89/391/EEZ) (SL L 158, 30.4.2004., str. 50.).

- (4) Maksimalne razine izloženosti radnika nekim karcinogenim ili mutagenim tvarima utvrđuju se vrijednostima koje se, u skladu s Direktivom 2004/37/EZ, ne smiju premašiti. Te bi granične vrijednosti trebalo revidirati, dok bi za dodatne karcinogene i mutagene tvari trebalo odrediti granične vrijednosti.
- (5) Na temelju izvješća o provedbi koje države članice podnose svakih pet godina u skladu s člankom 17.a Direktive Vijeća 89/391/EEZ ⁽¹⁾, Komisija treba ocijeniti provedbu pravnog okvira o sigurnosti i zdravlju na radu, uključujući Direktivu 2004/37/EZ i, prema potrebi, obavijestiti relevantne institucije i Savjetodavni odbor za sigurnost i zdravlje na radu (ACSH) o inicijativama za poboljšanje djelovanja tog okvira, među ostalim prema potrebi o odgovarajućim zakonodavnim prijedlozima.
- (6) Granične vrijednosti utvrđene u ovoj Direktivi trebalo bi prema potrebi revidirati s obzirom na dostupne informacije, uključujući nove znanstvene i tehničke podatke i najbolje prakse, tehnike i protokole za mjerenje razina izloženosti na mjestu rada utemeljene na dokazima. Te bi informacije po mogućnosti trebale uključivati podatke o preostalim rizicima za zdravlje radnika, kao i mišljenja Znanstvenog odbora za ograničenja izloženosti na mjestu rada (SCOEL) te ACSH-a. Informacije u vezi s preostalim rizikom, koje se javno objavljuju na razini Unije, dragocjene su za budući rad na ograničavanju rizika od izloženosti na mjestu rada karcinogenim i mutagenim tvarima, među ostalim i revizijom graničnih vrijednosti utvrđenih u ovoj Direktivi. Trebalo bi dodatno poticati transparentnost takvih informacija.
- (7) Zbog nedostatka dosljednih podataka o izloženosti tvarima potrebno je zaštititi izložene radnike ili radnike kojima prijete rizik od izloženosti, i to provedbom odgovarajućeg zdravstvenog nadzora. Stoga bi na temelju upute liječnika ili tijela odgovornog za zdravstveni nadzor, za radnike za koje rezultati procjene iz članka 3. stavka 2. Direktive 2004/37/EZ pokazuju da postoji rizik za zdravlje ili sigurnost, trebalo biti moguće nastaviti odgovarajući zdravstveni nadzor i nakon prestanka izloženosti. Takav bi nadzor trebalo obavljati u skladu s nacionalnim pravom ili praksom država članica. Članak 14. Direktive 2004/37/EZ trebalo bi stoga izmijeniti kako bi se svim dotičnim radnicima osigurao takav zdravstveni nadzor.
- (8) Primjereno i dosljedno prikupljanje podataka od poslodavaca koje provode države članice potrebno je kako bi se osigurala sigurnost i primjerena skrb o radnicima. Države članice trebaju Komisiji dostavljati informacije u svrhu njezina izvještavanja o provedbi Direktive 2004/37/EZ. Komisija već podupire najbolje prakse u vezi s prikupljanjem podataka u državama članicama i trebala bi predložiti, prema potrebi, dodatna poboljšanja u prikupljanju podataka koje se zahtijeva na temelju Direktive 2004/37/EZ.
- (9) Na temelju Direktive 2004/37/EZ poslodavci su obvezni primjenjivati postojeće odgovarajuće postupke za mjerenje razina izloženosti karcinogenim i mutagenim tvarima na mjestu rada, uvažavajući činjenicu da SCOEL u svojim preporukama navodi izvedivost praćenja izloženosti pri bilo kojoj preporučenoj graničnoj vrijednosti izloženosti na mjestu rada te biološkim graničnim vrijednostima. Poboljšanje istovjetnosti metodologija za mjerenje koncentracije karcinogenih i mutagenih tvari u zraku u odnosu na granične vrijednosti utvrđene u Direktivi 2004/37/EZ važno je kako bi se učvrstile obveze predviđene u njoj i osigurala slična zaštita zdravlja radnika visoke razine te jednaki uvjeti širom Unije.
- (10) Izmjene Priloga III. Direktivi 2004/37/EZ predviđene u ovoj Direktivi prvi su korak u dugotrajnijem procesu njezina ažuriranja. Kao sljedeći korak u tom procesu Komisija je podnijela prijedlog za utvrđivanje graničnih vrijednosti i napomena o unosu kroz kožu u pogledu sedam dodatnih karcinogenih tvari. Nadalje, u svojoj komunikaciji od 10. siječnja 2017. pod nazivom „Sigurniji i zdraviji rad za sve – Modernizacija zakonodavstva i politike EU-a o sigurnosti i zdravlju na radnom mjestu” Komisija je navela da slijede daljnje izmjene Direktive 2004/37/EZ. Komisija bi trebala nastaviti neprekidno raditi na ažuriranjima Priloga III. Direktivi 2004/37/EZ, u skladu s njezinim člankom 16. i utvrđenom praksom. Taj bi rad prema potrebi trebao dovesti do prijedlogâ za buduće revizije graničnih vrijednosti utvrđenih u Direktivi 2004/37/EZ i u ovoj Direktivi kao i prijedlogâ za dodatne granične vrijednosti.

⁽¹⁾ Direktiva Vijeća (89/391/EEZ) od 12. lipnja 1989. o uvođenju mjera za poticanje poboljšanja sigurnosti i zdravlja radnika na radu (SL L 183, 29.6.1989., str. 1.).

- (11) Radi osiguranja najviše moguće razine zaštite potrebno je uzeti u obzir ostale načine unosa svih karcinogenih i mutagenih tvari, uključujući mogućnost prodiranja kroz kožu.
- (12) SCOEL Komisiji posebno pomaže pri utvrđivanju, ocjenjivanju i detaljnoj analizi najnovijih dostupnih znanstvenih podataka i predlaganju graničnih vrijednosti za izloženost na mjestu rada za zaštitu radnika od kemijskih rizika koje treba utvrditi na razini Unije u skladu s Direktivom Vijeća 98/24/EZ ⁽¹⁾ i Direktivom 2004/37/EZ. U pogledu kemijskih tvari o-toluidina i 2-nitropropana nije bilo dostupnih preporuka SCOEL-a u 2016. pa su stoga razmotreni drugi izvori znanstvenih informacija koji su jednako pouzdani i javno dostupni.
- (13) Granične vrijednosti za vinilklorid monomer i prašine tvrdog drva utvrđene u Prilogu III. Direktivi 2004/37/EZ trebalo bi ponovno revidirati s obzirom na novije znanstvene i tehničke podatke. Razliku između prašine tvrdog i mekog drva trebalo bi dodatno procijeniti u pogledu granične vrijednosti utvrđene u tom prilogu kao što su preporučili SCOEL i Međunarodna agencija za istraživanje raka.
- (14) Veoma je česta mješovita izloženost ne samo jednoj vrsti drva, što otežava procjenu izloženosti različitim vrstama drva. Izloženost prašini od tvrdog i mekog drva česta je među radnicima u Uniji i može uzrokovati simptome i bolesti dišnog sustava, pri čemu je najteža zdravstvena posljedica rizik od zloćudnih tumora nosa i sinusa. Stoga je prikladno utvrditi da bi se, ako su prašine tvrdog drva pomiješane s drugim vrstama drvene prašine, granična vrijednost utvrđena u Prilogu za prašinu tvrdog drva trebala primjenjivati na sve drvene prašine koje se nalaze u toj smjesi.
- (15) Određeni spojevi kroma (VI) ispunjavaju kriterije da budu razvrstani kao karcinogene tvari (kategorije 1.A ili 1.B) u skladu s Uredbom (EZ) br. 1272/2008 Europskog parlamenta i Vijeća ⁽²⁾ te su stoga karcinogene tvari u smislu Direktive 2004/37/EZ. Na temelju dostupnih informacija, uključujući znanstvene i tehničke podatke, može se utvrditi granična vrijednost za spojeve kroma (VI) koji su karcinogene tvari u smislu Direktive 2004/37/EZ. Stoga je primjereno utvrditi graničnu vrijednost za te spojeve kroma (VI).
- (16) U pogledu kroma (VI), granična vrijednost od 0,005 mg/m³ možda nije prikladna, a u nekim sektorima može biti teško ostvariva u kratkom roku. Stoga bi trebalo uvesti prijelazno razdoblje tijekom kojeg bi se trebala primjenjivati granična vrijednost od 0,010 mg/m³. U posebnom slučaju kada se radna aktivnost odnosi na posao koji obuhvaća postupke zavarivanja ili rezanja plazmom ili slične takve postupke pri kojima nastaje dim, tijekom tog prijelaznog razdoblja trebala bi se primjenjivati granična vrijednost od 0,025 mg/m³, nakon čega bi se trebala primjenjivati općenito primjenjiva granična vrijednost od 0,005 mg/m³.
- (17) Određena vatrootporna keramička vlakna ispunjavaju kriterije da budu razvrstana kao karcinogene tvari (kategorije 1.B) u skladu s Uredbom (EZ) br. 1272/2008 te su stoga karcinogene tvari u smislu Direktive 2004/37/EZ. Na temelju dostupnih informacija, uključujući znanstvene i tehničke podatke, može se utvrditi granična vrijednost za vatrootporna keramička vlakna koja su karcinogene tvari u smislu Direktive 2004/37/EZ. Stoga je primjereno utvrditi graničnu vrijednost za ta vatrootporna keramička vlakna.
- (18) Postoji dovoljno dokaza o karcinogenosti respirabilne prašine silicijeva dioksida. Na temelju dostupnih informacija, uključujući znanstvene i tehničke podatke, trebalo bi utvrditi graničnu vrijednost za respirabilnu prašinu silicijeva dioksida. Respirabilna prašina silicijeva dioksida koja nastaje tijekom radnog postupka ne podliježe razvrstavanju u skladu s Uredbom (EZ) br. 1272/2008. Stoga je prikladno rad koji uključuje izlaganje respirabilnoj prašini silicijeva dioksida koja nastaje tijekom radnog postupka uvrstiti u Prilog I. Direktivi 2004/37/EZ te utvrditi graničnu vrijednost za respirabilnu prašinu silicijeva dioksida („respirabilna čestica”) koja bi trebala biti predmet preispitivanja, posebno s obzirom na broj izloženih radnika.

⁽¹⁾ Direktiva Vijeća 98/24/EZ od 7. travnja 1998. o zaštiti zdravlja i sigurnosti radnika na radu od rizika povezanih s kemijskim sredstvima (četnaesta pojedinačna direktiva u smislu članka 16. stavka 1. Direktive 89/391/EEZ) (SL L 131, 5.5.1998., str. 11.).

⁽²⁾ Uredba (EZ) br. 1272/2008 Europskog parlamenta i Vijeća od 16. prosinca 2008. o razvrstavanju, označavanju i pakiranju tvari i smjesa, o izmjeni i stavljanju izvan snage Direktive 67/548/EEZ i Direktive 1999/45/EZ i o izmjeni Uredbe (EZ) br. 1907/2006 (SL L 353, 31.12.2008., str. 1.).

- (19) Smjernice i primjeri dobre prakse koje su izradili Komisija, države članice ili socijalni partneri, ili druge inicijative kao što je „Sporazum o zaštiti zdravlja radnika pravilnim rukovanjem i uporabom kristalnog silicijevog dioksida i proizvoda koji ga sadržavaju” (NEPSi) koji je rezultat socijalnog dijaloga, dragocjeni su i potrebni instrumenti kojima se nadopunjuju regulatorne mjere te posebno podupire djelotvorna provedba graničnih vrijednosti te bi ih stoga trebalo ozbiljno razmotriti. Oni uključuju mjere za sprečavanje izloženosti ili njezino svođenje na najmanju moguću mjeru, poput primjene tehnika supresije prašine vodom tijekom proizvodnog procesa čiji je cilj sprječavanje prijenosa respirabilne prašine silicijeva dioksida zrakom.
- (20) Etilen oksid ispunjava kriterije da bude razvrstan kao karcinogena tvar (kategorije 1.B) u skladu s Uredbom (EZ) br. 1272/2008 te je stoga karcinogena tvar u smislu Direktive 2004/37/EZ. Na temelju dostupnih informacija, uključujući znanstvene i tehničke podatke, može se utvrditi granična vrijednost za tu karcinogenu tvar. SCOEL je u slučaju etilen oksida utvrdio mogućnost znatnog unosa putem kože. Stoga je primjereno utvrditi graničnu vrijednost za etilen oksid i pripisati mu napomenu kojom se označava mogućnost znatnog unosa putem kože.
- (21) 1,2-epoksiopropan ispunjava kriterije da bude razvrstan kao karcinogena tvar (kategorije 1.B) u skladu s Uredbom (EZ) br. 1272/2008 te je stoga karcinogena tvar u smislu Direktive 2004/37/EZ. Na temelju dostupnih informacija, uključujući znanstvene i tehničke podatke, može se utvrditi razina izloženosti ispod koje se ne očekuju štetni učinci izlaganja toj karcinogenoj tvari. Stoga je primjereno utvrditi graničnu vrijednost za 1,2-epoksiopropan.
- (22) Akrilamid ispunjava kriterije da bude razvrstan kao karcinogena tvar (kategorije 1.B) u skladu s Uredbom (EZ) br. 1272/2008 te je stoga karcinogena tvar u smislu Direktive 2004/37/EZ. Na temelju dostupnih informacija, uključujući znanstvene i tehničke podatke, može se utvrditi granična vrijednost za tu karcinogenu tvar. SCOEL je u slučaju akrilamida utvrdio mogućnost znatnog unosa putem kože. Stoga je primjereno utvrditi graničnu vrijednost za akrilamid i pripisati mu napomenu kojom se označava mogućnost znatnog unosa putem kože.
- (23) 2-nitropropan ispunjava kriterije da bude razvrstan kao karcinogena tvar (kategorije 1.B) u skladu s Uredbom (EZ) br. 1272/2008 te je stoga karcinogena tvar u smislu Direktive 2004/37/EZ. Na temelju dostupnih informacija, uključujući znanstvene i tehničke podatke, može se utvrditi granična vrijednost za tu karcinogenu tvar. Stoga je primjereno utvrditi graničnu vrijednost za 2-nitropropan.
- (24) o-toluidin ispunjava kriterije da bude razvrstan kao karcinogena tvar (kategorije 1.B) u skladu s Uredbom (EZ) br. 1272/2008 te je stoga karcinogena tvar u smislu Direktive 2004/37/EZ. Na temelju dostupnih informacija, uključujući znanstvene i tehničke podatke, može se utvrditi granična vrijednost za tu karcinogenu tvar. Stoga je primjereno utvrditi graničnu vrijednost za o-toluidin i pripisati mu napomenu kojom se označava mogućnost znatnog unosa putem kože.
- (25) 1,3-butadien ispunjava kriterije da bude razvrstan kao karcinogena tvar (kategorije 1.A) u skladu s Uredbom (EZ) br. 1272/2008 te je stoga karcinogena tvar u smislu Direktive 2004/37/EZ. Na temelju dostupnih informacija, uključujući znanstvene i tehničke podatke, može se utvrditi granična vrijednost za tu karcinogenu tvar. Stoga je primjereno utvrditi graničnu vrijednost za 1,3-butadien.
- (26) Hidrazin ispunjava kriterije da bude razvrstan kao karcinogena tvar (kategorije 1.B) u skladu s Uredbom (EZ) br. 1272/2008 te je stoga karcinogena tvar u smislu Direktive 2004/37/EZ. Na temelju dostupnih informacija, uključujući znanstvene i tehničke podatke, može se utvrditi granična vrijednost za tu karcinogenu tvar. SCOEL je u slučaju hidrazina utvrdio mogućnost znatnog unosa putem kože. Stoga je primjereno utvrditi graničnu vrijednost za hidrazin i pripisati mu napomenu kojom se označava mogućnost znatnog unosa putem kože.
- (27) Bromoetilen ispunjava kriterije da bude razvrstan kao karcinogena tvar (kategorije 1.B) u skladu s Uredbom (EZ) br. 1272/2008 te je stoga karcinogena tvar u smislu Direktive 2004/37/EZ. Na temelju dostupnih informacija, uključujući znanstvene i tehničke podatke, može se utvrditi granična vrijednost za tu karcinogenu tvar. Stoga je primjereno utvrditi graničnu vrijednost za bromoetilen.

- (28) Ovom Direktivom povećava se zaštita zdravlja i sigurnosti radnika na njihovu mjestu rada. Države članice trebale bi prenijeti ovu Direktivu u svoje nacionalno pravo. Trebale bi osigurati da nadležna tijela imaju dovoljan broj osposobljenog osoblja i druge resurse potrebne za obavljanje zadaća koje imaju u vezi s pravilnom i učinkovitom primjenom ove Direktive, u skladu s nacionalnim pravom ili praksom. Poslodavcima bi primjena ove Direktive bila olakšana kad bi imali smjernice, prema potrebi, za utvrđivanje boljih načina postizanja usklađenosti s ovom Direktivom.
- (29) Komisija je provela savjetovanje s ACSH-om. Provela je i savjetovanje sa socijalnim partnerima na razini Unije u dvije faze u skladu s člankom 154. Ugovora o funkcioniranju Europske unije.
- (30) ACSH se u svojim mišljenjima referirao na razdoblje preispitivanja obvezujućih graničnih vrijednosti za izloženost na mjestu rada za nekoliko tvari, kao što su respirabilna prašina silicijeva dioksida, akrilamid i 1,3-butadien. Komisija treba u obzir uzeti ta mišljenja pri određivanju prioritetnih tvari za znanstvenu ocjenu.
- (31) U svome mišljenju o vatrootpornim keramičkim vlaknima ACSH se složio da je obvezujuća granična vrijednost za izloženost na mjestu rada potrebna, ali nije postigao zajedničko stajalište o pragu. Komisija bi stoga trebala potaknuti ACSH da podnese ažurirano mišljenje o vatrootpornim keramičkim vlaknima s ciljem postizanja zajedničkog stajališta o graničnoj vrijednosti za tu tvar, ne dovodeći u pitanje radne metode ACSH-a i autonomiju socijalnih partnera.
- (32) Muškarci i žene često su na mjestu rada izloženi mješavini tvari koje mogu povećati rizike za zdravlje i prouzročiti štetne učinke, među ostalim na njihov reproduktivni sustav, uključujući smanjenu plodnost ili neplodnost, te mogu negativno utjecati na prenatalni razvoj tijekom trudnoće i dojenje. Tvari koje su reproduktivno toksične podliježu mjerama Unije kojima se predviđaju minimalni zahtjevi za zaštitu zdravlja i sigurnosti radnika, posebice mjerama predviđenima u Direktivi 98/24/EZ i Direktivi Vijeća 92/85/EEZ⁽¹⁾. Reprotoksične tvari koje su i karcinogene ili mutagene tvari podliježu odredbama Direktive 2004/37/EZ. Komisija bi trebala ocijeniti potrebu da primjenu mjera za zaštitu zdravlja i sigurnosti radnika predviđenih u Direktivi 2004/37/EZ proširi na sve reprotoksične tvari.
- (33) Ovom se Direktivom poštuju temeljna prava i načela sadržana u Povelji Europske unije o temeljnim pravima, posebno pravo na život i pravo na poštene i pravične uvjete rada predviđene u članku 2. odnosno članku 31.
- (34) Granične vrijednosti utvrđene u ovoj Direktivi preispitivat će se u kontekstu provedbe Uredbe (EZ) br. 1907/2006 Europskog parlamenta i Vijeća⁽²⁾, posebno kako bi se uzela u obzir interakcija između graničnih vrijednosti utvrđenih u skladu s Direktivom 2004/37/EZ i izvedenih razina izloženosti bez učinka za opasne kemikalije u skladu s tom uredbom radi učinkovite zaštite radnika.
- (35) S obzirom na to da ciljeve ove Direktive, to jest poboljšanje radnih uvjeta te zaštitu zdravlja radnika od specifičnih rizika koji proizlaze iz izloženosti karcinogenim i mutagenim tvarima, ne mogu dostatno ostvariti države članice, nego se zbog opsega i učinaka oni na bolji način mogu ostvariti na razini Unije, Unija može donijeti mjere u skladu s načelom supsidijarnosti utvrđenim u članku 5. Ugovora o Europskoj uniji. U skladu s načelom proporcionalnosti utvrđenim u tom članku, ova Direktiva ne prelazi ono što je potrebno za ostvarivanje tih ciljeva.
- (36) S obzirom na to da se ova Direktiva odnosi na zaštitu zdravlja i sigurnosti radnika na njihovu mjestu rada, trebala bi biti prenesena u roku od dvije godine od datuma njezina stupanja na snagu.
- (37) Direktivu 2004/37/EZ trebalo bi stoga na odgovarajući način izmijeniti,

⁽¹⁾ Direktiva Vijeća 92/85/EEZ od 19. listopada 1992. o uvođenju mjera za poticanje poboljšanja sigurnosti i zdravlja na radu trudnih radnica te radnica koje su nedavno rodile ili doje (deseta pojedinačna direktiva u smislu članka 16. stavka 1. Direktive 89/391/EEZ) (SL L 348, 28.11.1992., str. 1.).

⁽²⁾ Uredba (EZ) br. 1907/2006 Europskog parlamenta i Vijeća od 18. prosinca 2006. o registraciji, evaluaciji, autorizaciji i ograničavanju kemikalija (REACH) i osnivanju Europske agencije za kemikalije te o izmjeni Direktive 1999/45/EZ i stavljanju izvan snage Uredbe Vijeća (EEZ) br. 793/93 i Uredbe Komisije (EZ) br. 1488/94 kao i Direktive Vijeća 76/769/EEZ i direktiva Komisije 91/155/EEZ, 93/67/EEZ, 93/105/EZ i 2000/21/EZ (SL L 396, 30.12.2006., str. 1.).

DONIJELI SU OVU DIREKTIVU:

Članak 1.

Direktiva 2004/37/EZ mijenja se kako slijedi:

1. U članku 6. dodaje se sljedeći stavak:

„U svojim izvješćima koja podnose Komisiji u skladu s člankom 17.a Direktive 89/391/EEZ države članice uzimaju u obzir informacije iz prvog stavka točaka od (a) do (g) ovog članka.”;

2. Članak 14. mijenja se kako slijedi:

(a) stavak 1. zamjenjuje se sljedećim:

„1. Države članice utvrđuju u skladu s nacionalnim pravom ili praksom mjere odgovarajućeg zdravstvenog nadzora radnika za koje su rezultati procjene iz članka 3. stavka 2. pokazali da postoji rizik za zdravlje ili sigurnost. Liječnik ili tijelo nadležno za zdravstveni nadzor radnika mogu odrediti da se zdravstveni nadzor mora nastaviti nakon završetka izlaganja dokle god to budu smatrali potrebnim za zaštitu zdravlja dotičnog radnika.”;

(b) stavak 8. zamjenjuje se sljedećim:

„8. Nadležno tijelo obavješćuje se o svim slučajevima zloćudnog tumora koji su u skladu s nacionalnim pravom ili praksom utvrđeni kao posljedica izloženosti na mjestu rada karcinogenoj ili mutagenoj tvari.

U svojim izvješćima koja podnose Komisiji u skladu s člankom 17.a Direktive 89/391/EEZ države članice uzimaju u obzir informacije iz ovog stavka.”;

3. Umeće se sljedeći članak:

„Članak 18.a

Ocjena

U sklopu sljedeće ocjene provedbe ove Direktive u kontekstu ocjene iz članka 17.a Direktive 89/391/EEZ Komisija ocjenjuje i potrebu za izmjenom granične vrijednosti za respirabilnu prašinu silicijeva dioksida. Komisija prema potrebi predlaže potrebne izmjene u vezi s tim tvarima.

Uzimajući u obzir najnovije znanstvene spoznaje, Komisija najkasnije u prvom tromjesečju 2019. procjenjuje mogućnost izmjene područja primjene ove Direktive kako bi ono obuhvaćalo i reprotoksične tvari. Na temelju toga, prema potrebi i nakon savjetovanja sa socijalnim partnerima, Komisija predstavlja zakonodavni prijedlog.”;

4. U Prilogu I. dodaje se sljedeća točka:

„6. Rad koji uključuje izlaganje respirabilnoj prašini silicijeva dioksida koja nastaje tijekom radnog postupka.”;

5. Prilog III. zamjenjuje se tekстом u Prilogu ovoj Direktivi.

Članak 2.

1. Države članice stavljaju na snagu zakone i druge propise koji su potrebni radi usklađivanja s ovom Direktivom do 17. siječnja 2020. One o tekstu tih mjera odmah obavješćuju Komisiju.

Kada države članice donose te mjere, one sadržavaju upućivanje na ovu Direktivu ili se na nju upućuje prilikom njihove službene objave. Načine tog upućivanja određuju države članice.

2. Države članice Komisiji dostavljaju tekst mjera nacionalnog prava koje donesu u području na koje se odnosi ova Direktiva.

Članak 3.

Ova Direktiva stupa na snagu dvadesetog dana od dana objave u *Službenom listu Europske unije*.

Članak 4.

Ova je Direktiva upućena državama članicama.

Sastavljeno u Strasbourgu 12. prosinca 2017.

Za Europski parlament

Predsjednik

A. TAJANI

Za Vijeće

Predsjednik

M. MAASIKAS

PRILOG

„PRILOG III.

Granične vrijednosti i druge izravno povezane odredbe (članak 16.)

A. GRANIČNE VRIJEDNOSTI ZA IZLOŽENOST NA MJESTU RADA

Ime tvari	EZ br. (1)	CAS br. (2)	Granične vrijednosti (3)			Napomena	Prijelazne mjere
			mg/m ³ (4)	ppm (5)	f/ml (6)		
prašine tvrdog drva	—	—	2 (7)	—	—	—	Granična vrijednost 3 mg/m ³ do 17. siječnja 2023.
spojevi kroma (VI) koji su karcinogene tvari u smislu članka 2. točke (a) podtočke i. (kao krom)	—	—	0,005	—	—	—	Granična vrijednost 0,010 mg/m ³ do 17. siječnja 2025. Granična vrijednost: 0,025 mg/m ³ za postupke zavarivanja ili rezanja plazmom ili slične takve postupke pri kojima nastaje dim do 17. siječnja 2025.
vatrootporna keramička vlakna koja su karcinogene tvari u smislu članka 2. točke (a) podtočke i.	—	—	—	—	0,3	—	—
respirabilna prašina silicijeva dioksida	—	—	0,1 (8)	—	—	—	—
benzen	200-753-7	71-43-2	3,25	1	—	koža (9)	—
vinilklorid monomer	200-831-0	75-01-4	2,6	1	—	—	—
etilen oksid	200-849-9	75-21-8	1,8	1	—	koža (9)	—
1,2-epoksiopropan	200-879-2	75-56-9	2,4	1	—	—	—
akrilamid	201-173-7	79-06-1	0,1	—	—	koža (9)	—
2-nitropropan	201-209-1	79-46-9	18	5	—	—	—
o-toluidin	202-429-0	95-53-4	0,5	0,1	—	koža (9)	—

Ime tvari	EZ br. (1)	CAS br. (2)	Granične vrijednosti (3)			Napomena	Prijelazne mjere
			mg/m ³ (4)	ppm (5)	f/ml (6)		
1,3-butadien	203-450-8	106-99-0	2,2	1	—	—	
hidrazin	206-114-9	302-01-2	0,013	0,01	—	koža (9)	
bromoetilen	209-800-6	593-60-2	4,4	1	—	—	

(1) EZ br. tj. EINECS, ELINCS ili NLP službeni je broj tvari u Europskoj uniji, kako je utvrđeno u odjeljku 1.1.1.2. u dijelu 1. Priloga VI. Uredbi (EZ) br. 1272/2008.

(2) CAS br.: registarski broj prema Chemical Abstract Service.

(3) Mjereno ili izračunano za referentno razdoblje od osam sati.

(4) mg/m³ = miligrami po kubnom metru zraka pri 20 °C i 101,3 kPa (760 mmHg).

(5) ppm = volumenski udio u zraku koji se izražava kao dio na milijun (ml/m³).

(6) f/ml = vlakana po mililitru.

(7) Inhalabilna čestica: ako su prašine tvrdog drva pomiješane s drugim vrstama drvene prašine, granična vrijednost primjenjuje se na sve drvene prašine koje se nalaze u toj smjesi.

(8) Respirabilna čestica.

(9) Znatian doprinos ukupnom opterećenju tijela moguć izloženosti preko kože.

B. DRUGE IZRAVNO POVEZANE ODREDBE

p.m.”

DIREKTIVA (EU) 2017/2399 EUROPSKOG PARLAMENTA I VIJEĆA**od 12. prosinca 2017.****o izmjeni Direktive 2014/59/EU u pogledu rangiranja neosiguranih dužničkih instrumenata u insolventijskoj hijerarhiji**

EUROPSKI PARLAMENT I VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,

uzimajući u obzir Ugovor o funkcioniranju Europske unije, a posebno njegov članak 114.,

uzimajući u obzir prijedlog Europske komisije,

nakon prosljeđivanja nacrtu zakonodavnog akta nacionalnim parlamentima,

uzimajući u obzir mišljenje Europske središnje banke ⁽¹⁾,

uzimajući u obzir mišljenje Europskoga gospodarskog i socijalnog odbora ⁽²⁾,

u skladu s redovnim zakonodavnim postupkom ⁽³⁾,

budući da:

- (1) Odbor za financijsku stabilnost (FSB) objavio je 9. studenoga 2015. dokument s uvjetima za ukupan kapacitet pokrića gubitaka (Total Loss-absorbing Capacity – TLAC; dalje u tekstu „TLAC standard“), koji je u studenome 2015. podržala skupina G-20. Cilj TLAC standarda jest osigurati da globalno sistemski važne banke (GSV banke), koje se u okviru Unije nazivaju globalno sistemski važnim institucijama (GSV institucije), imaju kapacitet za pokriće gubitaka i dokapitalizaciju potreban kako bi pomogao osigurati da se za vrijeme sanacije i neposredno nakon sanacije ključne funkcije mogu nastaviti, a da se ne dovede u opasnost sredstva poreznih obveznika (javna sredstva) ili financijsku stabilnost. U Komunikaciji od 24. studenoga 2015. pod nazivom „Ususret dovršetku bankarske unije“ Komisija se obvezala da će do kraja 2016. predstaviti zakonodavni prijedlog kojim bi se omogućilo uvođenje TLAC standarda u pravo Unije do roka dogovorenog na međunarodnoj razini, odnosno do 2019.
- (2) Pri uvođenju TLAC standarda u pravo Unije potrebno je uzeti u obzir postojeći minimalni zahtjev za regulatorni kapital i prihvatljive obveze („MREL“) specifičan za svaku instituciju, koji se primjenjuje na sve institucije u Uniji, kako je utvrđeno Direktivom 2014/59/EU Europskog parlamenta i Vijeća ⁽⁴⁾. S obzirom na to da se TLAC-om i MREL-om nastoji ostvariti isti cilj, to jest osigurati da institucije u Uniji raspolažu dostatnim kapacitetom za pokriće gubitaka i dokapitalizaciju, ta bi dva zahtjeva trebala biti komplementarni elementi zajedničkog okvira. Konkretno, Komisija je predložila da bi usklađenu minimalnu razinu TLAC standarda za GSV institucije („minimalni TLAC zahtjev“) i kriterije prihvatljivosti za obveze koji se upotrebljavaju za usklađivanje s tim standardom u pravo Unije trebalo uvesti izmjenama Uredbe (EU) br. 575/2013 Europskog parlamenta i Vijeća ⁽⁵⁾, dok bi dodatak specifičan za svaku GSV instituciju i zahtjev specifičan za svaku instituciju koja nije GSV institucija te relevantne kriterije prihvatljivosti trebalo obuhvatiti ciljanim izmjenama Direktive 2014/59/EU i Uredbe (EU) br. 806/2014 Europskog parlamenta i Vijeća ⁽⁶⁾.

⁽¹⁾ SL C 132, 26.4.2017., str. 1.

⁽²⁾ SL C 173, 31.5.2017., str. 41.

⁽³⁾ Stajalište Europskog parlamenta od 30. studenoga 2017. (još nije objavljeno u Službenom listu) i odluka Vijeća od 7. prosinca 2017.

⁽⁴⁾ Direktiva 2014/59/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 15. svibnja 2014. o uspostavi okvira za oporavak i sanaciju kreditnih institucija i investicijskih društava te o izmjeni Direktive Vijeća 82/891/EEZ i direktiva 2001/24/EZ, 2002/47/EZ, 2004/25/EZ, 2005/56/EZ, 2007/36/EZ, 2011/35/EU, 2012/30/EU i 2013/36/EU te uredbi (EU) br. 1093/2010 i (EU) br. 648/2012 Europskog parlamenta i Vijeća (SL L 173, 12.6.2014., str. 190.).

⁽⁵⁾ Uredba (EU) br. 575/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 26. lipnja 2013. o bonitetnim zahtjevima za kreditne institucije i investicijska društva i o izmjeni Uredbe (EU) br. 648/2012 (SL L 176, 27.6.2013., str. 1.).

⁽⁶⁾ Uredba (EU) br. 806/2014 Europskog parlamenta i Vijeća od 15. srpnja 2014. o utvrđivanju jedinstvenih pravila i jedinstvenog postupka za sanaciju kreditnih institucija i određenih investicijskih društava u okviru jedinstvenog sanacijskog mehanizma i jedinstvenog fonda za sanaciju te o izmjeni Uredbe (EU) br. 1093/2010 (SL L 225, 30.7.2014., str. 1.).

Ovom Direktivom, koja se odnosi na rangiranje neosiguranih dužničkih instrumenata u insolventnoj hijerarhiji, dopunjuju se prethodno navedeni zakonodavni akti, kako ih je predloženo izmijeniti, i Direktiva 2013/36/EU Europskog parlamenta i Vijeća ⁽¹⁾.

- (3) S obzirom na te prijedloge te kako bi se osigurala pravna sigurnost za tržišta i subjekte koji podliježu TLAC-u i MREL-u, važno je pravodobno osigurati jasnoću u vezi s kriterijima prihvatljivosti za obveze koji se upotrebljavaju za ispunjavanje MREL-a i poštovanje prava Unije kojim se uvodi TLAC te uvesti odgovarajuće odredbe o nastavku priznavanja za prihvatljivost obveza koje su izdane prije nego što revidirani kriteriji prihvatljivosti stupe na snagu.
- (4) Države članice trebale bi osigurati da institucije raspolažu dostatnim kapacitetom za pokriće gubitaka i dokapitalizaciju kako bi se osiguralo neometano i brzo pokriće gubitaka te dokapitalizacija s minimalnim utjecajem na financijsku stabilnost i nastojalo izbjeći utjecaj na porezne obveznike. To bi se trebalo postići time da institucije stalno ispunjavaju minimalni TLAC zahtjev koji se treba uvesti u pravo Unije izmjenom Uredbe (EU) br. 575/2013 i zahtjev za regulatorni kapital i prihvatljive obveze kako je predviđeno Direktivom 2014/59/EU.
- (5) TLAC standardom zahtijeva se da GSV institucije ispunjavaju minimalni TLAC zahtjev, uz određene iznimke, upotrebom podređenih obveza koje su u insolventnoj hijerarhiji rangirane ispod obveza isključenih iz TLAC-a („zahtjev za podređenost“). U okviru TLAC standarda podređenost treba ostvariti pravnim učincima ugovora (poznato kao ugovorna podređenost), pravom određene jurisdikcije (poznato kao podređenost na temelju zakona) ili određenom korporativnom strukturom (poznato kao strukturna podređenost). Ako se tako zahtijeva Direktivom 2014/59/EU, institucije koje ulaze u njezino područje primjene trebale bi ispuniti za njih specifičan zahtjev s pomoću podređenih obveza kako bi u najvećoj mogućoj mjeri smanjile rizik pravnog pobijanja od strane vjerovnika na temelju toga što su gubici vjerovnika u sanaciji veći od gubitaka koje bi snosili u redovnom postupku u slučaju insolventnosti (načelo prema kojem nijedan vjerovnik ne smije biti doveden u nepovoljniji položaj).
- (6) Kako bi njihove institucije mogle učinkovitije ispunjavati zahtjev za podređenost i kako bi se na taj način olakšalo sanaciju, više država članica u svojem je nacionalnom insolventnom pravu već izmijenilo pravila o insolventnoj hijerarhiji neosiguranog nadređenog duga, ili je u postupku njihove izmjene.
- (7) Dosad donesena nacionalna pravila znatno se međusobno razlikuju. Nepostojanje usklađenih pravila na razini Unije dovodi do nesigurnosti i za institucije izdavateljice i za ulagatelje te bi vjerojatno otežalo primjenu *bail-in* instrumenata za prekogranične institucije. Nepostojanje usklađenih pravila na razini Unije vjerojatno bi dovelo i do narušavanja tržišnog natjecanja na unutarnjem tržištu jer bi se troškovi koje institucije imaju zbog ispunjavanja zahtjeva za podređenost i troškovi koje ulagatelji imaju pri kupnji dužničkih instrumenata koje izdaju institucije mogli znatno razlikovati unutar Unije.
- (8) U svojoj rezoluciji od 10. ožujka 2016. o bankovnoj uniji ⁽²⁾ Europski parlament pozvao je Komisiju da iznese prijedloge za daljnje smanjenje pravnih rizika od podnošenja zahtjeva na temelju načela prema kojem nijedan vjerovnik ne smije biti doveden u nepovoljniji položaj, a Vijeće je u svojim zaključcima od 17. lipnja 2016. Komisiju pozvalo da, radi povećanja pravne sigurnosti u slučaju sanacije, iznese prijedlog o zajedničkom pristupu u području hijerarhije vjerovnika banaka.
- (9) Stoga je potrebno ukloniti znatne prepreke funkcioniranju unutarnjeg tržišta, izbjeći narušavanje tržišnog natjecanja koje je posljedica nepostojanja usklađenih pravila na razini Unije o hijerarhiji vjerovnika banaka i spriječiti pojavljivanje takvih prepreka i narušavanja u budućnosti. U skladu s tim, odgovarajuća pravna osnova za ovu Direktivu je članak 114. Ugovora o funkcioniranju Europske unije.
- (10) Kako bi se na najmanju moguću mjeru sveli troškovi ispunjavanja zahtjeva za podređenost i moguće negativne posljedice na troškove financiranja, ovom bi se Direktivom državama članicama trebalo dopustiti da zadrže, prema potrebi, postojeću kategoriju redovnog neosiguranog nadređenog duga koja podrazumijeva manje troškove izdavanja za institucije nego bilo koja druga podređena obveza. Kako bi se poboljšala mogućnost sanacije institucija

⁽¹⁾ Direktiva 2013/36/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 26. lipnja 2013. o pristupanju djelatnosti kreditnih institucija i bonitetnom nadzoru nad kreditnim institucijama i investicijskim društvima, izmjeni Direktive 2002/87/EZ te stavljanju izvan snage direktiva 2006/48/EZ i 2006/49/EZ (SL L 176, 27.6.2013., str. 338.).

⁽²⁾ Još nije objavljeno u Službenom listu.

ovom bi se Direktivom ipak od država članica trebalo zahtijevati da uspostave novu kategoriju nepovlaštenog nadređenog duga koji bi u insolventnoj hijerarhiji trebao biti rangiran iznad instrumenata regulatornog kapitala i podređenih obveza koje nisu instrumenti regulatornog kapitala, ali ispod drugih nadređenih obveza. Institucijama bi trebalo ostaviti slobodu izdavanja dužničkih instrumenata u objema kategorijama, nadređenog i nepovlaštenog nadređenog duga. Od tih dviju kategorija, a ne dovodeći u pitanje ostale opcije i izuzeća koji su predviđeni TLAC standardom za ispunjavanje zahtjeva za podređenost, samo bi nepovlaštena nadređena kategorija trebala biti prihvatljiva za potrebe ispunjavanja zahtjeva za podređenost. Cilj je da se institucijama time omogući da u svrhu vlastitog financiranja ili bilo koju drugu operativnu svrhu upotrebljavaju cjenovno povoljnije redovne nadređene dužničke instrumente te da izdaju dužničke instrumente u okviru nove kategorije nepovlaštenog nadređenog duga s ciljem dobivanja financijskih sredstava i istodobnog ispunjavanja zahtjeva za podređenost. Državama članicama trebalo bi dopustiti uspostavu nekoliko kategorija za ostale redovne neosigurane obveze pod uvjetom da osiguraju, ne dovodeći u pitanje ostale opcije i izuzeća koji su predviđeni TLAC standardom, da samo nepovlaštena nadređena kategorija dužničkih instrumenata bude prihvatljiva za potrebe ispunjavanja zahtjeva za podređenost.

- (11) Kako bi se osiguralo da nova nepovlaštena nadređena kategorija dužničkih instrumenata ispunjava kriterije prihvatljivosti kako su opisani u TLAC standardu i kako su navedeni u Direktivi 2014/59/EU te kako bi se na taj način povećalo pravnu sigurnost, države članice trebale bi osigurati da ti dužnički instrumenti imaju izvorni ugovorni rok dospjeća od najmanje jednu godinu, da ne sadržavaju ugrađene izvedenice i da sami nisu izvedenice te da se u relevantnoj ugovornoj dokumentaciji u vezi s njihovim izdavanjem, i prema potrebi u prospektu, izričito upućuje na njihov niži red prvenstva u redovnom postupku u slučaju insolventnosti. Dužničke instrumente s promjenjivom kamatnom stopom koja se temelji na široko korištenoj referentnoj stopi poput Euribora ili Libora i dužničke instrumente koji nisu iskazani u domaćoj valuti izdavatelja, pod uvjetom da su glavnica, otplata i kamate iskazani u istoj valuti, ne bi trebalo smatrati dužničkim instrumentima s ugrađenim izvedenicama samo zbog tih obilježja. Ovom Direktivom ne bi trebalo dovoditi u pitanje bilo koji zahtjev u okviru nacionalnog prava za upis dužničkih instrumenata u izdavateljev registar obveza društva kako bi se ispunilo uvjete za nepovlaštenu nadređenu kategoriju dužničkih instrumenata predviđenu u ovoj Direktivi.
- (12) Kako bi se povećala pravna sigurnost za ulagatelje, države članice trebale bi osigurati da redovni neosigurani dužnički instrumenti i ostale redovne neosigurane obveze koje nisu dužnički instrumenti imaju viši red prvenstva u njihovu nacionalnom insolventnom pravu od nove nepovlaštene nadređene kategorije dužničkih instrumenata. Države članice trebale bi također osigurati da nova nepovlaštena nadređena kategorija dužničkih instrumenata ima viši red prvenstva od instrumenata regulatornog kapitala i bilo kojih podređenih obveza koje nisu instrumenti regulatornog kapitala.
- (13) S obzirom na to da ciljeve ove Direktive, odnosno utvrđivanje usklađenih pravila o insolventnoj hijerarhiji neosiguranih dužničkih instrumenata za potrebe okvira Unije za oporavak i sanaciju, a posebno poboljšavanje učinkovitosti *bail-in* režima, ne mogu dostatno ostvariti države članice, nego se zbog opsega djelovanja oni na bolji način mogu ostvariti na razini Unije, Unija može donijeti mjere u skladu s načelom supsidijarnosti utvrđenim u članku 5. Ugovora o Europskoj uniji. U skladu s načelom proporcionalnosti utvrđenim u tom članku, ova Direktiva ne prelazi ono što je potrebno za ostvarivanje tih ciljeva. Ovom Direktivom osobito ne bi trebalo dovoditi u pitanje ostale opcije i izuzeća koji su predviđeni TLAC standardom za ispunjavanje zahtjeva za podređenost.
- (14) Primjereno je da se izmjene Direktive 2014/59/EU predviđene ovom Direktivom primjenjuju na neosigurane tražbine koje proizlaze iz dužničkih instrumenata izdanih na datum početka primjene ove Direktive ili nakon tog datuma. Međutim zbog pravne sigurnosti i što većeg smanjenja prijelaznih troškova, potrebno je uvesti odgovarajuće zaštitne mjere u pogledu insolventne hijerarhije tražbina koje proizlaze iz dužničkih instrumenata izdanih prije tog datuma. Stoga bi države članice trebale osigurati da insolventna hijerarhija svih nepodmirenih neosiguranih tražbina koje proizlaze iz dužničkih instrumenata koje su institucije izdale prije tog datuma bude uređena propisima države članice kako su doneseni 31. prosinca 2016. U mjeri u kojoj se određenim nacionalnim propisima kako su doneseni 31. prosinca 2016. već uzeo u obzir cilj da se institucijama omogući izdavanje podređenih obveza, dio nepodmirenih neosiguranih tražbina ili sve nepodmirene neosigurane tražbine koje proizlaze iz dužničkih instrumenata izdanih prije datuma početka primjene ove Direktive trebale bi moći imati jednak položaj u insolventnoj hijerarhiji kao nepovlaštene nadređene dužnički instrumenti izdani u skladu s uvjetima iz ove Direktive. Osim toga države članice trebale bi nakon 31. prosinca 2016. i prije datuma stupanja na snagu ove Direktive moći prilagoditi nacionalne propise kojima se uređuje rangiranje u redovnim postupcima u slučaju insolventnosti neosiguranih tražbina koje proizlaze iz dužničkih instrumenata izdanih nakon datuma početka primjene takvih propisa radi zadovoljavanja uvjeta utvrđenih u ovoj Direktivi. U tom slučaju samo neosigurane tražbine koje proizlaze iz dužničkih instrumenata izdanih prije početka primjene tih novih nacionalnih propisa i dalje bi se trebale uređivati propisima države članice kako su doneseni 31. prosinca 2016.

- (15) Ovom Direktivom ne bi trebalo spriječiti države članice da predvide da bi se ova Direktiva i dalje trebala primjenjivati kada subjekti izdavatelji više ne podliježu okviru Unije za oporavak i sanaciju, posebno zbog prodaje njihove kreditne ili ulagateljske djelatnosti trećoj strani.
- (16) Ovom se Direktivom usklađuje rangiranje u redovnom postupku u slučaju insolventnosti neosiguranih tražbina koje proizlaze iz dužničkih instrumenata, a ne obuhvaća se rangiranje depozita u insolventnoj hijerarhiji izvan postojećih važećih odredaba Direktive 2014/59/EU. Ovom se Direktivom stoga ne dovode u pitanje bilo kakvi postojeći ili budući nacionalni propisi država članica kojima se uređuje redovni postupak u slučaju insolventnosti i koji se odnose na rangiranje depozita u insolventnoj hijerarhiji, u mjeri u kojoj to rangiranje nije usklađeno Direktivom 2014/59/EU, neovisno o datumu polaganja depozita. Komisija bi do 29. prosinca 2020. trebala preispitati primjenu Direktive 2014/59/EU s obzirom na rangiranje depozita u insolventnoj hijerarhiji i posebno procijeniti potrebu za daljnjim izmjenama te direktive.
- (17) Kako bi se osigurala pravna sigurnost za tržišta i pojedinačne institucije i kako bi se olakšala djelotvorna primjena *bail-in* instrumenta, ova bi Direktiva trebala stupiti na snagu sljedećeg dana od dana objave,

DONIJELI SU OVU DIREKTIVU:

Članak 1.

Izmjene Direktive 2014/59/EU

Direktiva 2014/59/EU mijenja se kako slijedi:

1. u članku 2. stavku 1. točka 48. zamjenjuje se sljedećim:

„48. „dužnički instrumenti“:

- i. za potrebe članka 63. stavka 1. točka (g) i (j) znači obveznice i ostali oblici prenosivog duga, instrumenti koji stvaraju ili priznaju dug te instrumenti koji daju pravo na stjecanje dužničkih instrumenata; i
- ii. za potrebe članka 108. znači obveznice i ostali oblici prenosivog duga te instrumenti koji stvaraju ili priznaju dug;”;

2. članak 108. zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 108.

Rangiranje u insolventnoj hijerarhiji

1. Države članice osiguravaju da u nacionalnim propisima kojima se uređuje redovni postupak u slučaju insolventnosti:

(a) sljedeći imaju isti red prvenstva, a koji je viši od reda prvenstva predviđenog za tražbine običnih neosiguranih vjerovnika:

- i. onaj dio prihvatljivih depozita fizičkih osoba, mikropoduzeća te malih i srednjih poduzeća koji premašuje razinu pokrića predviđenu člankom 6. Direktive 2014/49/EU;
- ii. depoziti fizičkih osoba, mikropoduzeća te malih i srednjih poduzeća koji bi bili prihvatljivi depoziti da nisu bili položeni preko podružnica, koje se nalaze izvan Unije, institucija s poslovnim nastanom u Uniji.

(b) sljedeći imaju isti red prvenstva, a koji je viši od reda prvenstva predviđenog u točki (a):

- i. osigurani depoziti;
- ii. sustavi osiguranja depozita na koje su prešla prava i obveze osiguranih deponenata u slučaju insolventnosti.

2. Države članice osiguravaju da, za subjekte iz članka 1. stavka 1. prvog podstavka točaka od (a) do (d), redovne neosigurane tražbine u njihovim nacionalnim propisima kojima se uređuje redovni postupak u slučaju insolventnosti imaju viši red prvenstva od neosiguranih tražbina koje proizlaze iz dužničkih instrumenata koji ispunjavaju sljedeće uvjete:

(a) izvorni ugovorni rok dospeljeća dužničkih instrumenata iznosi najmanje godinu dana;

(b) dužnički instrumenti ne sadržavaju ugrađene izvedenice i sami nisu izvedenice;

(c) relevantna ugovorna dokumentacija i, prema potrebi, prospekt u vezi s izdavanjem izričito upućuju na niži red prvenstva na temelju ovog stavka.

3. Države članice osiguravaju da neosigurane tražbine koje proizlaze iz dužničkih instrumenata koji ispunjavaju uvjete utvrđene u stavku 2. točkama (a), (b) i (c) ovog stavka imaju viši red prvenstva u njihovim nacionalnim propisima kojima se uređuje redovni postupak u slučaju insolventnosti od tražbina koje proizlaze iz instrumenata iz članka 48. stavka 1. točaka od (a) do (d).

4. Ne dovodeći u pitanje stavke 5. i 7. države članice osiguravaju da se njihovi nacionalni propisi kojima se uređuje redovni postupak u slučaju insolventnosti, kako su doneseni 31. prosinca 2016., primjenjuju na rangiranje u redovnom postupku u slučaju insolventnosti neosiguranih tražbina koje proizlaze iz dužničkih instrumenata koje su subjekti iz članka 1. stavka 1. prvog podstavka točaka od (a) do (d) ove Direktive izdali prije datuma stupanja na snagu odredaba kojima se u nacionalno pravo prenosi Direktiva (EU) 2017/2399 Europskog parlamenta i Vijeća (*).

5. Ako je država članica nakon 31. prosinca 2016. i prije 28. prosinca 2017. donijela nacionalne propise kojima se uređuje rangiranje u redovnom postupku u slučaju insolventnosti neosiguranih tražbina koje proizlaze iz dužničkih instrumenata izdanih nakon datuma početka primjene takvih nacionalnih propisa, stavak 4. ovog članka ne odnosi se na tražbine koje proizlaze iz dužničkih instrumenata izdanih nakon datuma početka primjene tih nacionalnih propisa ako su ispunjeni svi sljedeći uvjeti:

(a) u skladu s tim nacionalnim propisima za subjekte iz članka 1. stavka 1. prvog podstavka točaka od (a) do (d) redovne neosigurane tražbine u redovnom postupku u slučaju insolventnosti imaju viši red prvenstva od neosiguranih tražbina koje proizlaze iz dužničkih instrumenata koji ispunjavaju sljedeće uvjete:

i. izvorni ugovorni rok dospijeca dužničkih instrumenata iznosi najmanje godinu dana;

ii. dužnički instrumenti ne sadržavaju ugrađene izvedenice i sami nisu izvedenice; i

iii. relevantna ugovorna dokumentacija i, prema potrebi, prospekt u vezi s izdavanjem izričito upućuju na niži red prvenstva na temelju nacionalnih propisa;

(b) u skladu s tim nacionalnim propisima neosigurane tražbine koje proizlaze iz dužničkih instrumenata koji ispunjavaju uvjete utvrđene u točki (a) ovog podstavka u redovnom postupku u slučaju insolventnosti imaju viši red prvenstva od tražbina koje proizlaze iz instrumenata iz članka 48. stavka 1. točaka od (a) do (d).

Na datum stupanja na snagu odredaba kojima se u nacionalno pravo prenosi Direktiva (EU) 2017/2399 neosigurane tražbine koje proizlaze iz dužničkih instrumenata iz prvog podstavka točke (b) imaju isti red prvenstva kao i one iz stavka 2. točaka (a), (b) i (c) te stavka 3. ovog članka.

6. Za potrebe stavka 2. točke (b) i stavka 5. prvog podstavka točke (a) podtočke ii. dužničke instrumente s promjenjivom kamatnom stopom koja se temelji na široko korištenoj referentnoj stopi i dužničke instrumente koji nisu iskazani u domaćoj valuti izdavatelja, pod uvjetom da su glavnica, otplata i kamate iskazani u istoj valuti, ne smatra se dužničkim instrumentima s ugrađenim izvedenicama samo zbog tih obilježja.

7. Države članice koje su prije 31. prosinca 2016. već donijele nacionalne propise kojima se uređuje redovni postupak u slučaju insolventnosti prema kojima se redovne neosigurane tražbine koje proizlaze iz dužničkih instrumenata koje su izdali subjekti iz članka 1. stavka 1. prvog podstavka točaka od (a) do (d) dijele u dva ili više različitih redova prvenstva, ili prema kojima je red prvenstva redovnih neosiguranih tražbina koje proizlaze iz tih dužničkih instrumenata promijenjen u odnosu na sve ostale redovne neosigurane tražbine s istim redom prvenstva, mogu predvidjeti da dužnički instrumenti s najnižim redom prvenstva među tim redovnim neosiguranim tražbinama imaju isti red prvenstva kao i tražbine koje ispunjavaju uvjete iz stavka 2. točaka (a), (b) i (c) te stavka 3. ovog članka.

(*) Direktiva (EU) 2017/2399 Europskog parlamenta i Vijeća od 12. prosinca 2017. o izmjeni Direktive 2014/59/EU u pogledu rangiranja neosiguranih dužničkih instrumenata u insolventnoj hijerarhiji (SL L 345, 27.12.2017., str. 96)."

Članak 2.

Prenošenje

1. Države članice stavljaju na snagu zakone i druge propise koji su potrebni radi usklađivanja s ovom Direktivom do 29. prosinca 2018. One o tome odmah obavješćuju Komisiju.

Države članice primjenjuju te odredbe od datuma njihova stupanja na snagu u nacionalnom pravu.

2. Kada države članice donose odredbe iz stavka 1., one sadržavaju upućivanje na ovu Direktivu ili se na nju upućuje prilikom njihove službene objave. Načine tog upućivanja određuju države članice.
3. Stavak 2. ne primjenjuje se ako su nacionalne odredbe država članica koje su na snazi prije datuma stupanja na snagu ove Direktive u skladu s ovom Direktivom. U tom slučaju države članice o tome obavješćuju Komisiju.
4. Države članice Komisiji i Europskom nadzornom tijelu za bankarstvo dostavljaju tekst glavnih odredaba nacionalnog prava koje donesu u području na koje se odnosi ova Direktiva.

Članak 3.

Preispitivanje

Komisija do 29. prosinca 2020. preispituje primjenu članka 108. stavka 1. Direktive 2014/59/EU. Komisija posebno procjenjuje potrebu za daljnjim izmjenama s obzirom na rangiranje depozita u insolventijskoj hijerarhiji. Komisija podnosi izvješće o tome Europskom parlamentu i Vijeću.

Članak 4.

Stupanje na snagu

Ova Direktiva stupa na snagu sljedećeg dana od dana objave u *Službenom listu Europske unije*.

Članak 5.

Adresati

Ova je Direktiva upućena državama članicama.

Sastavljeno u Strasbourgu 12. prosinca 2017.

Za Europski parlament
Predsjednik
A. TAJANI

Za Vijeće
Predsjednik
M. MAASIKAS

ISSN 1977-0847 (elektroničko izdanje)
ISSN 1725-0596 (tiskano izdanje)

Ured za publikacije Europske unije
2985 Luxembourg
LUKSEMBURG

HR